40. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1984. MÁRCIUS 29.

Ludas Matyi

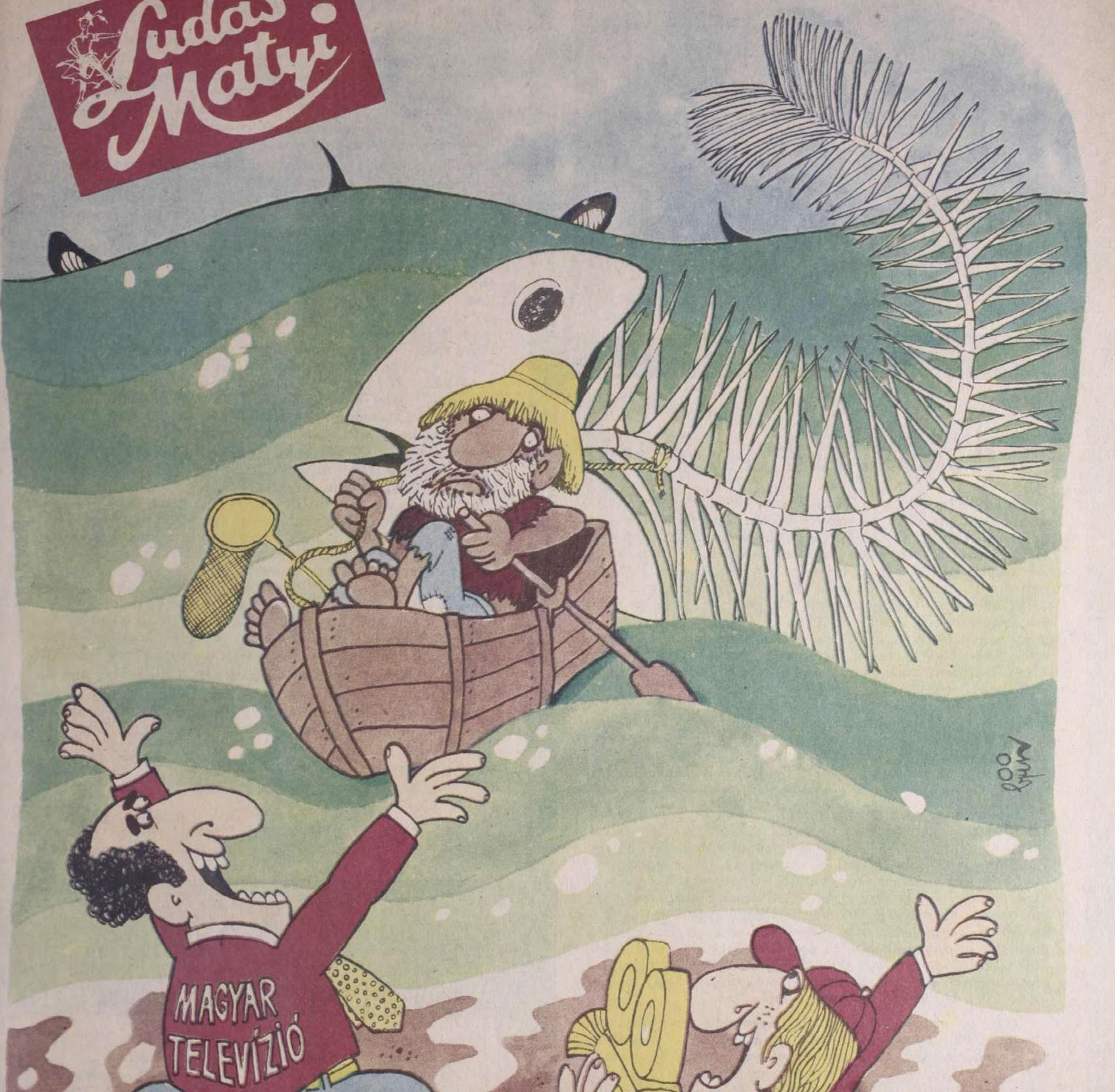
MAGYAR TELEVÍZIÓ

AZ ÖREG HALÁSZ ÉS A TELEVÍZIÓ

– Mennyi szálka hal nélkül!

Balázs-Piri Balázs rajza

SÁNDOR, JÓZSEF, BENEDEK

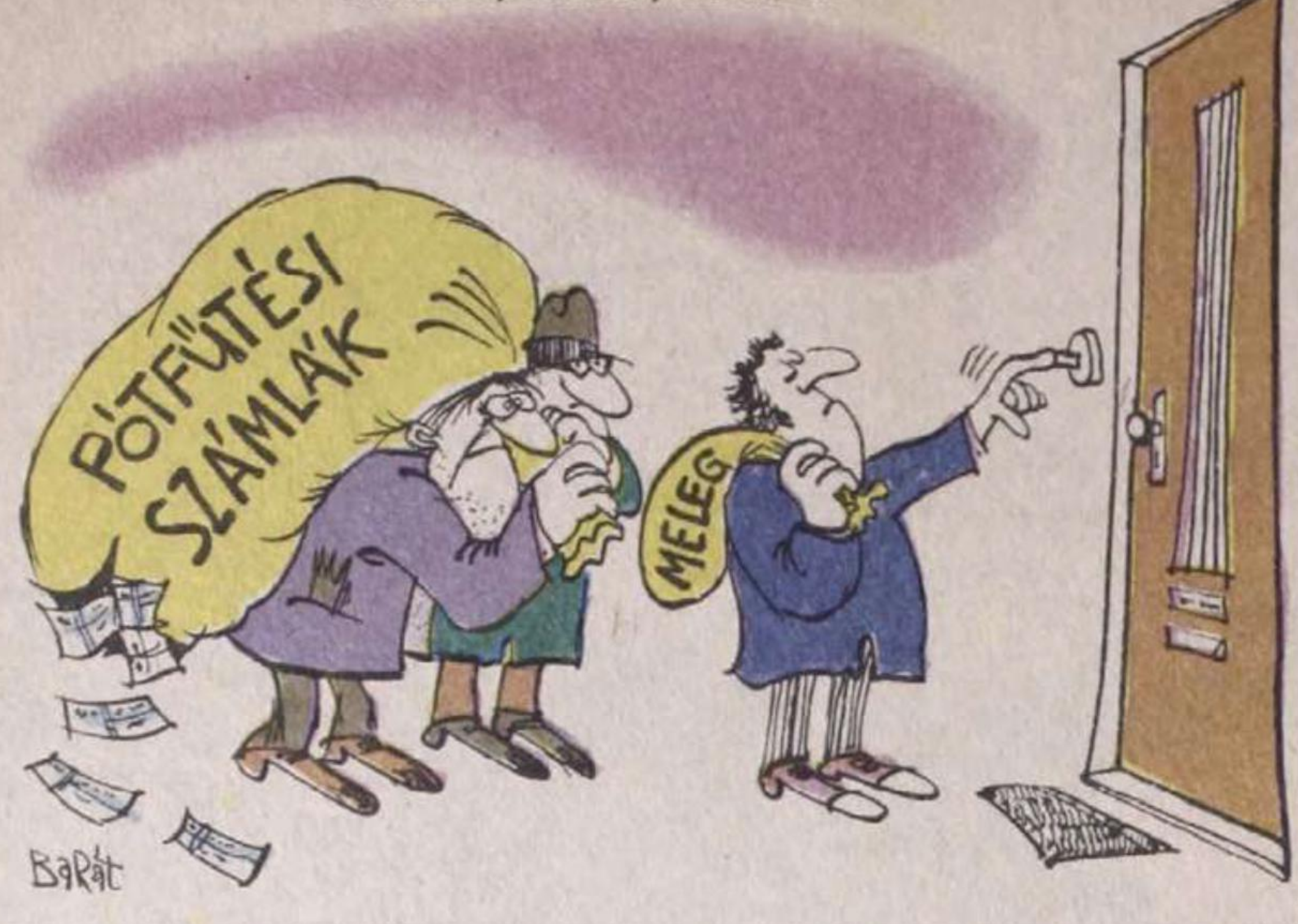

Protokollfőnök kerestetik

Meg kellene már pályázni egy jó állást! Egyre változatosabbak a pályázati hirdetmények. Most például vezérigazgatót keresnek az Állami Pénzverő élére: ez az üzem fényes jövő előtt áll, hiszen valaha még az 5 forintos volt az általa vert legnagyobb címlet. Ha becsvágyó vezére lesz, ki fogja harcolni a háromjegyű érméket, de lehet, hogy akkor a Pénzjegynyomda sem hagyja magát és kirukkol az ötszámjegyűvel. Igaz, ezeknek a műintézeteknek a Nemzeti Bank mondja meg, hogy mit és mennyit verhetnek, nyomhatnak és az Árhivatal, hogy mennyi a mennyi, hiába próbál az új főnök olyan érmét készíttetni, amelyen a „20" mindig húszat jelent. Itt nincs meg a teljes önállóság! És talán a „befejező munkák üzemigazgatói munkakörében" megvan? Mert ilyet is hirdet egy vidéki építő vállalat. Először is összhangban kell lennie a kezdő munkák üzemigazgatójával – egyébként jellegzetes, hogy külön üzemigazgató szükséges az építkezések befejezéséhez, mivel az nehezebb, mint a Befejezetlen Szimfóniát befejezni.

Hátha a protokollosztály-vezetői munkakör önállóbb feladat? Erre szintén nemrég hirdettek pályázatot. Először azt hittem, hogy a Tolbuhin körúti nagycsarnok írta ki, hiszen oda újabban egyre több külföldi miniszterelnök jár, nyugatról is, keletről is. De mert „országos hatáskörű szervezet" keres protokollfőnököt, ennek legalábbis a Csarnokfőigazgatóságnak kell lennie. Mert hátha valamelyik állam- vagy kormányfő a Klauzál téri csarnokba akar menni? Vagy olyan vidéki város csarnokába, ahol kevesebb az áru és drágább is, mint a Tolbuhin körúton? Ezért olyan jósvádájú és több nyelvet ismerő protokollfőnök kell, aki lebeszéli a magas vendéget egy kevésbé exkluzív csarnok megtekintésétől.

Hangsúlyozom a megtekintést, mert egy protokollfőnöknek nemcsak idegen nyelvet kell tudnia, hanem a közembertől idegen magyart, azaz a protokoll-magyart is. Nem megnézi a vendég azt a csarnokot, hanem megtekinti. Nem beszélget az árussal, hanem elbeszélget. És a protokollos szívélyes légkört teremt, ha onnan jönnek, ahol még meglepődnek, hogy itt mi minden kapható. Baráti légkört, ha onnan, ahol szintén meglepődnek. És minél kevesebbet az árakról, különösen a bérekhez viszonyítva, mert ezt jobb körökben nem elegáns emlegetni! Egy jó protokollosztály-vezetőnek még azt is tudnia kell, hogy mikor van a magas vendég születésnapja vagy országának valamilyen ünnepe, mert akkor is dísztáviratot küld a vendéglátó nevében, ha az ott áll az üdvözlendő mellett.

Mindezzel építő hatással lehet környezetére. Még egykét látogatás és ha majd húsos császárszalonna ügyében intézek jegyzéket az eladóhoz, ő ezt mondja: „kapcsolataink javítása közös érdek" és ad egy viszonylag húsosat – no nem a leghúsosabbat, mert az egy igazi császárnak van félretéve.

Földi Iván

Petőfi koszorúi

Március tizenötödikén úton voltam, s kétszer is találkoztam Petőfivel. Mármint az őt ünneplőkkel, pontosabban az ünneplés zavartalanságát biztosító közegekkel. Hajdúszoboszlón koszorúztak, Mezőkövesden fáklyás-felvonultak, s hogy eközben ne háborgassák őket, az autókat leparancsolták az egyszámjegyű főútvonalnak a várost átszelő szakaszáról, terelőutakon kellett bujdosnunk.

Megmondom: mérgelődtem. Nem is a fölöslegesen fogyó benzinért. Bár ha belegondolunk, hogy aznap hány más városban, faluban volt hasonló útelzárás, s hozzá vesszük azt is, hogy hamarosan újabb koszorúzós-felvonulós ünnepek köszöntenek ránk... Cseppenként összerakva is sok-sok hordónyi üzemanyagot elterelgetünk, elünnepelgetünk így. Nem akarom én ezt felhánytorgatni, bennem is buzog hazafiság (ha nem is olyan főutcás, fáklyafényes), s azt mondom: eb ura fakó, nem kár a benzinért, ha szép eszméinkről van szó! Az én mellékutcás, mécsvilágú honszerelmem mégis azt mondja: ünnepelni máshol, másképp is lehetne. Az egyszámjegyű főútvonalak aránya úgyis olyan elenyészően csekély többi útjainkhoz képest, hogy én azokon nem rendeznék felvonulásokat, hagynám a dolgukra igyekvő autókat, hadd haladjanak. „Mert a világ siet..." – hogy a költőt idézzem. (Ez nem Petőfi, tudom; A márciusi Naphoz írta Ady, ő is nagy költő volt, ha nem is koszorúzzuk évente.)

Ami igazán mérgesített: Hajdúszoboszlón a terelőútnak volt egy olyan szakasza, amit útnak a legnagyobb jóindulattal sem nevezhetnénk, kavicsgödörnek is csak mértéktelen túlzással titulálható. Hát kérem: ha lukas az ülepünk, akkor úgy forgolódjunk legalább, hogy az idegenek ne lássák. Vagy ami jobb: foltozzuk meg. Ha én szerveztem-rendeztem volna Hajdúszoboszlón a nemzeti ünnepi pompát, előző napokban szózatot intéztem volna a város népéhez, elsősorban (avagy virág vagy te?) ifjúságához: gyertek, emberek, keljünk ásóra-lapátra, tüntessük el azt a tengelytörő földteknőt, ne kelljen ország-világ odaküldött autósai előtt szégyenkeznünk. Ha a zsebkendőnk négy sarkában hordjuk is oda a követ, a sódert, a betont, akkor is megvagyunk vele néhány óra alatt.

Ez lett volna Petőfihez méltóbb ünnep, méltóbb koszorú.

Ha majd nem lesznek városaink szívében csak ökörfogattal járható útszakaszok; ha majd dolgozni is megtanulunk, nem csak ünnepelni; akkor mondhatjuk majd, hogy megálljunk...

És addig? Addig nincs megnyugvás.

Hogy koszorúzott Petőfinket idézzem...

Radványi Barna

INFLUENZA

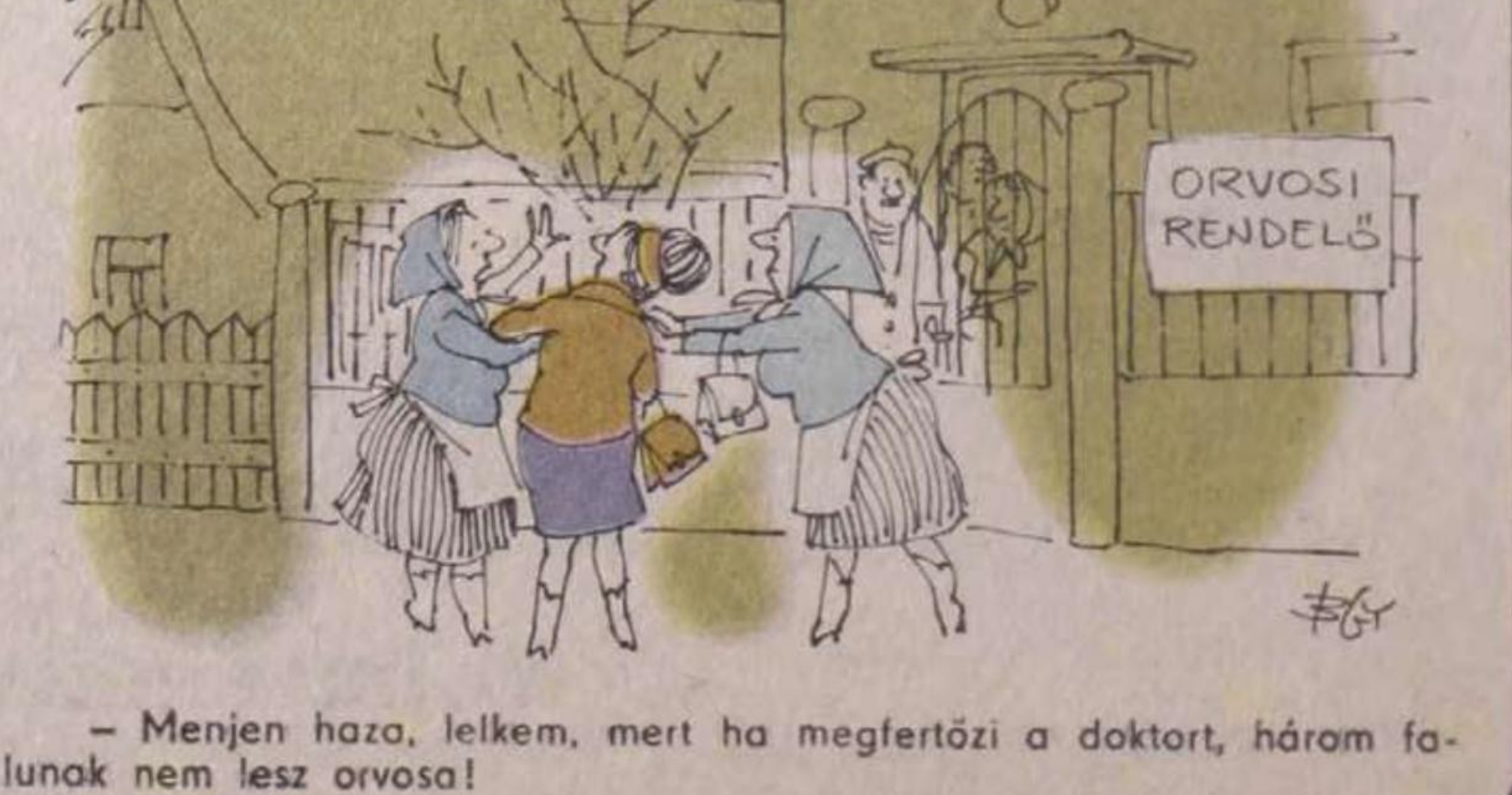

– Menjen haza, lelkem, mert ha megfertőzi a doktort, három falunak nem lesz orvosa!

Ma és most...

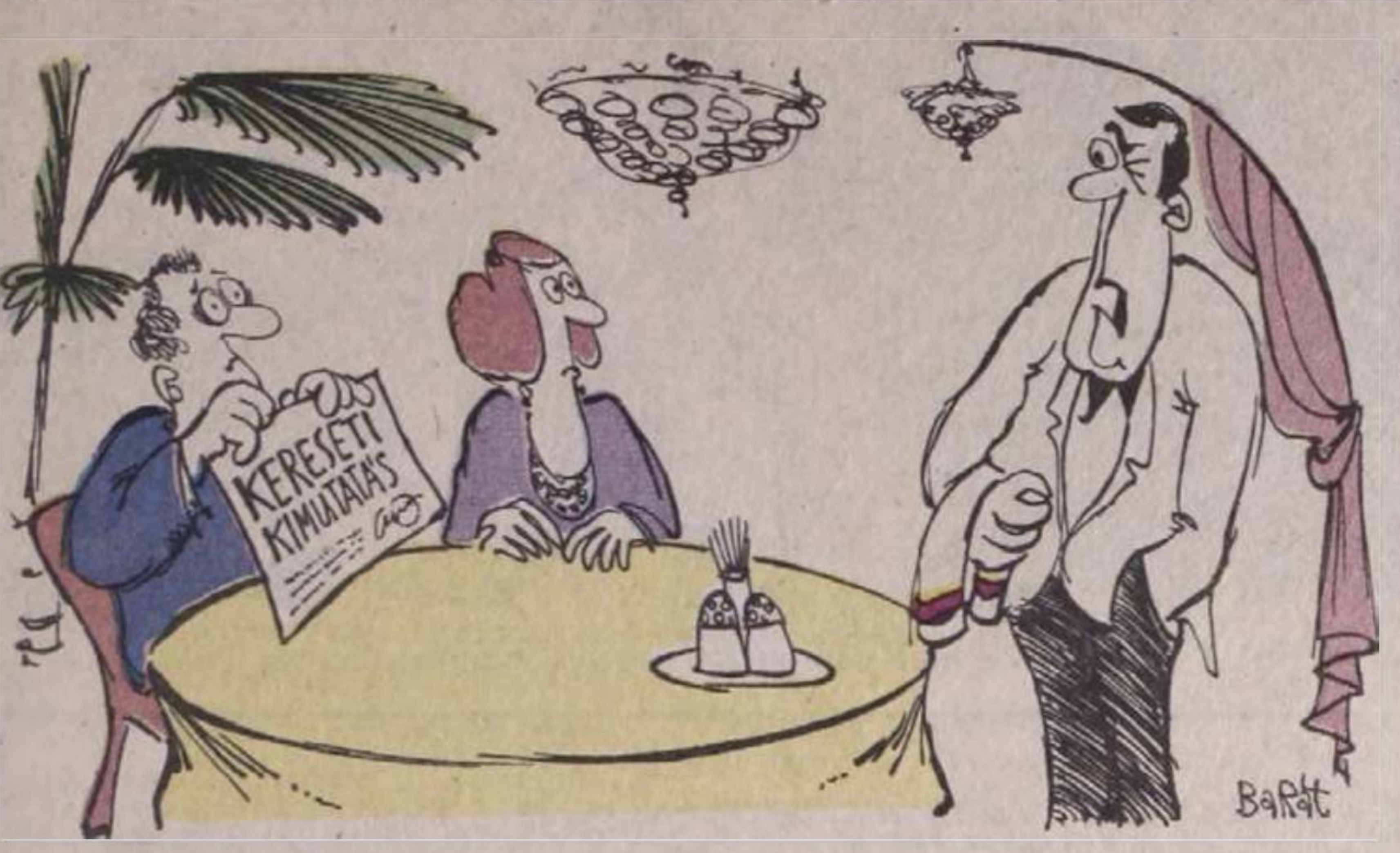

– Igenis, kérem hozom a tavaszi salátakoktélt.

A POLC MÖGÖTT

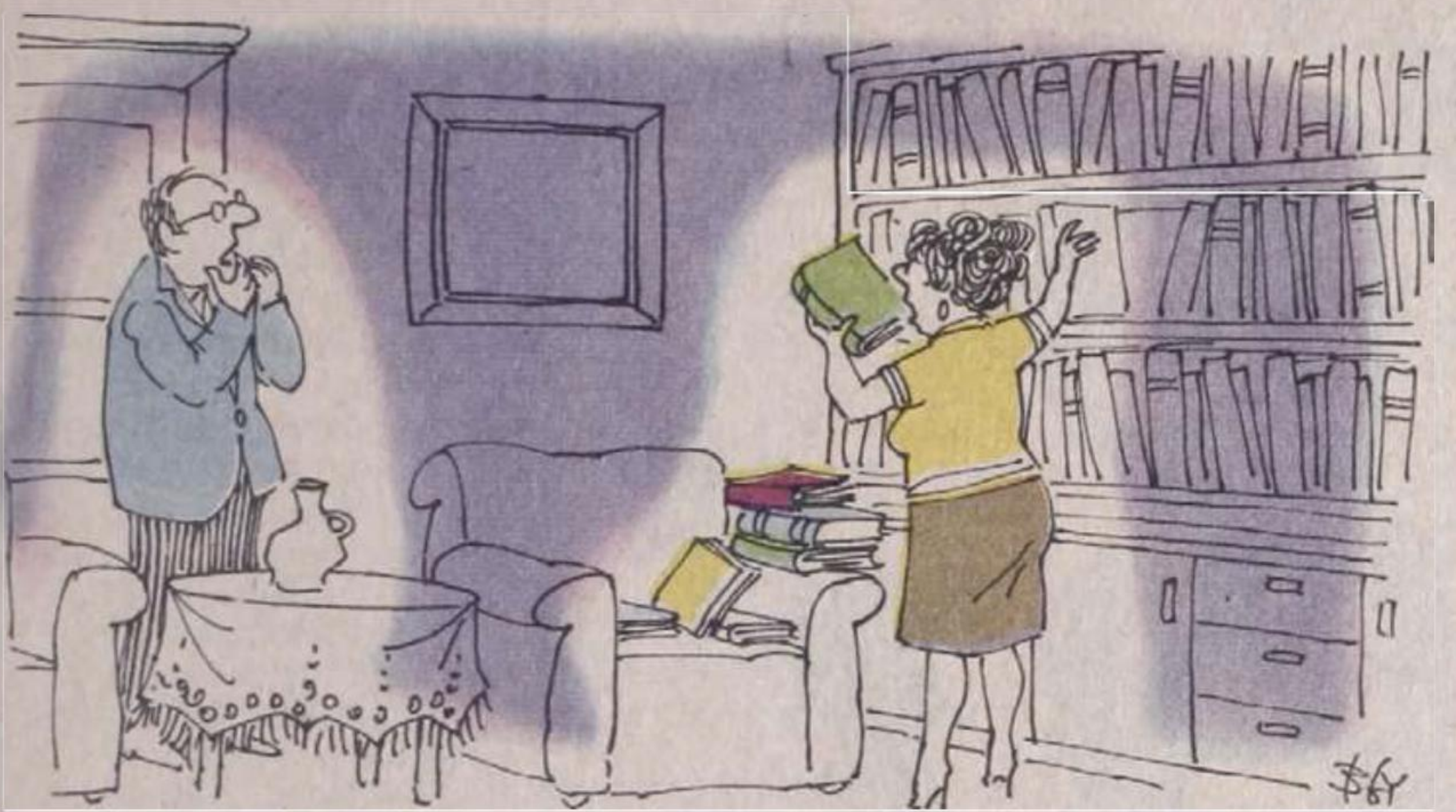

– Olcsóbb lenne, ha pálinkás üvegeket dugdosnál itt, nem pedig újabb könyveket!

A SZOLGÁLTATÁSOK FEJLŐDÉSE

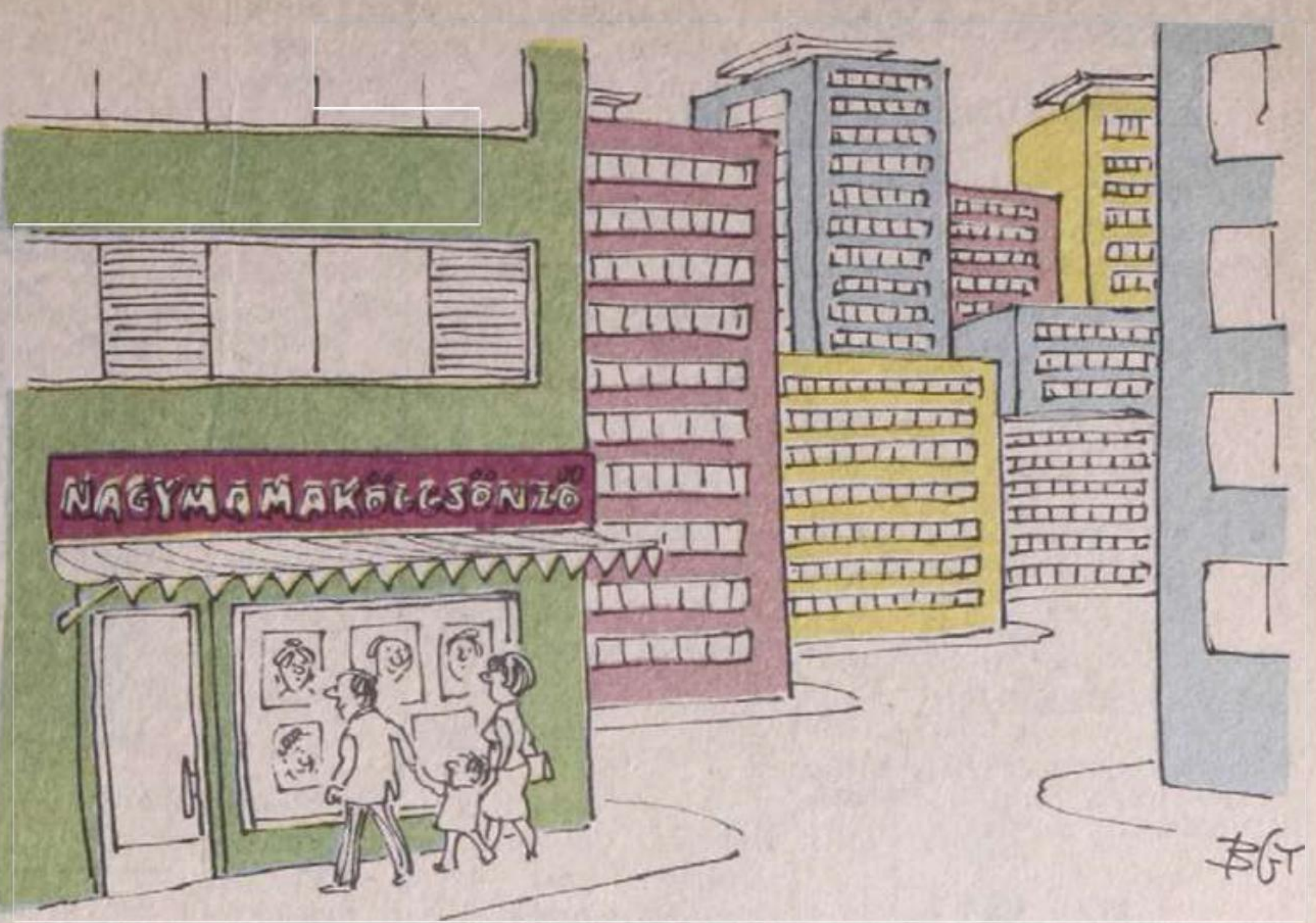

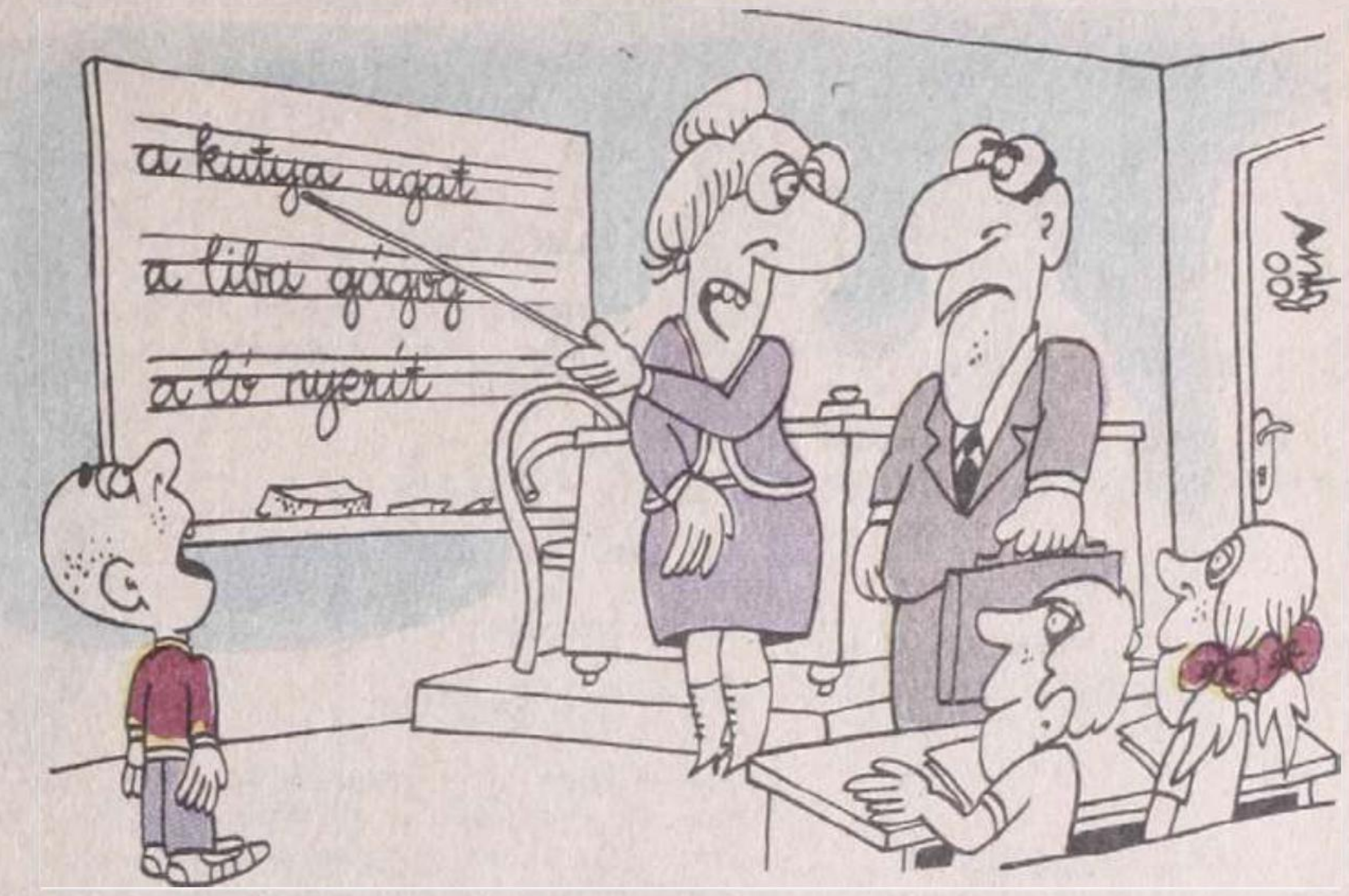

– Igaz, hogy én a régi módszer szerint oktatok, de nálam legalább megtanulnak a gyerekek olvasni.

Meddig főzzük a lágytojást?

Megmondta a feleségének, hogy háromperces tojást kér reggelire. Az asszony nem figyelt oda, öt percig főzte. A férje mindennél jobban gyűlölte a kemény tojást. Haragosan odacsapta az asztalkendőjét és elrohant hazulról.

Még a földalattin is olyan ideges volt, hogy amikor egy utas rátaposott a lábára, lehülyézte. Amaz sem maradt adós, valóságos dührohamot kapott, csak azért nem mentek ölre, mert a lágytojásosnak le kellett szállnia.

A lábtaposó feldúltan érkezett meg a hivatalába. Azzal kezdte, hogy a sárga földig lehordta a helyettesét, amiért nem készítette el a napi jelentést. A helyettes kikérte magának ezt a hangot, megsértődött, rácsapta a főnökére az ajtót, otthagyta a hivatalt és elment golfozni.

Annyira fel volt izgatva, hogy amikor a golftréner sajnálkozva közölte, nem tud vele foglalkozni, mert nem volt előjegyezve, a golfütővel ráhúzott a trénerre.

A tréner, aki nem volt ilyen bánásmódhoz szokva, megcsavarta a vendég fülét, a szájába nyomott egy golflabdát és kilökte az ajtón. Ezenközben azonban annyira felpaprikázódott, hogy legszívesebben lemondta volna a délutáni légyottját. Pedig nagyon készült az első együttlétre újdonsült kis barátnője lakásán. Végül mégis elment, de olyan lelkiállapotban, hogy bár el se ment volna. Idegességében csődöt mondott. Középkorú férfi lévén, ettől pánikba esett és a nőt hibáztatta.

A barátnő, amikor a vendége elrohant, azonnal a tükör elé állt, kisírt szemmel vallatóra fogta az arcát, vajon tényleg veszített-e vonzerejéből. A nyakán felfedezett egy ráncot. Ettől olyan mélabú kerítette hatalmába, hogy elhatározta, azonnal öngyilkos lesz, csak előbb még felhívja egy másik férfiismerősét, akihez korábban gyengéd szálak fűzték, vajon az még kívánatosnak tartja-e.

Az illető, egy szépszál, nagybajszú kapitány éppen sorakoztatta a legénységet a kishadgyakorlatra, mert már közeledett a „Nyavalya törje ki!" fedőnevű nagy hadgyakorlat. Abban a pillanatban, amikor ismertetni akarta a hadműveleti terveket, megszólalt a telefon. „Azonnal gyere a lakásomra..." — rimánkodott egykori barátnője. A kapitány próbálta magyarázni, hogy most nemzetvédelmi okokból nem mehet, de a hölgy megmondta, mit csináljon a nemzetvédelemmel. „Ha félórán belül nem vagy itt, felakasztom magam a fregolira!"

A kapitány ettől olyan ideges lett, hogy a földhöz csapta a hadműveleti terveket és elordította magát: „Hívják vissza a főhadnagyot! Ő vezeti a gyakorlatot!"

A főhadnagy éppen az autójába készült beszállni, amikor megkapta a parancsot. Nagy nehezen jegyet szerzett a Kupagyőztesek Kupájának Kupadöntőjére, amit nem szeretett volna elmulasztani. A parancs hallatán olyan indulatba jött, hogy az arra járó, lagymatagon tisztelgő fegyvermestert békaügetésben végigzavarta a laktanyaudvaron.

Nem csodálkozhatunk rajta, ha a fegyvermester az idegességtől és a dühtől nem figyelt a dolgára, amikor később rakétát vételezett. Tévedésből atomtöltettel ellátott rakétát vitt a gyakorló kilövőállásba.

A rakéta olyan ideges volt, hogy majd szétrobbant. Sőt nemcsak majd. Így kezdődött el a nukleáris háború.

*

Tanulság: ügyelni kell, hogy a lágytojást túl ne főzzük.

Novobáczky Sándor

SZILÁNKOK

IVÓVIZÜNK

— Az én főnököm olyan, mint egy pohár hazai víz. Nem lehet átlátni rajta.

TAXI

A férfi feltépte a taxi ajtaját és odaszólt a sofőrnek:

— Vigyen, ahová akar. De legkésőbb tízre ott kell lennem.

HIRDETÉS

TAPPÉNZES BETEG VÁLLAL BÁRMILYEN ERŐS FIZIKAI MUNKÁT!

MAGÁNY

— Nincs társaságom, ahonnan kinézzenek.

GYOMOREMBER

— Nyugodtan megcsalhatom a férjemet, mert a húslevesem nélkül úgysem tud élni.

BŐBESZÉDŰ NŐ

— Órákig el tudnám hallgatni, hogy hallgatsz.

GŐG

— Én az életbölcsességet a könyvekből tanultam. Természetesen azokból, amiket én írtam.

TÁRGYILAGOS ÍRÓ

— Én annak a négy embernek írok, aki a stílusomat kedveli.

VÉLEMÉNY

Z. azért jár olyan görnyedten, mert mindig meghajolt mások véleménye előtt.

ILYEN IS VAN

Az éjszakai szórakozóhelyen a portás nem engedte be a főnököt, mert részeg volt.

SZERÉNYSÉG

— Ha már nincs pénzem arra, hogy Svájcba utazzam, legalább vettem egy svájci sapkát.

KOCCANÁS

— Négy éve vezetek autót, de csak egy koccanásom volt. Az is otthon a feleségemmel esti veszekedés közben.

CSALÁDTERVEZÉS

— Egyelőre fiút nem akarunk, később pedig lányt nem.

ABSZURD

— Mondja, mennyiért festené ki a szűk lakásomat nagyobbra?

POKOL

— Amióta egyedül élek, pokol az életem. Nincs akivel veszekedjek.

TALENTUM

— Ötven éve képtelen vagyok megtanulni biciklizni. Most megpróbálkozom egy autóvezetői tanfolyammal.

Galambos Szilveszter

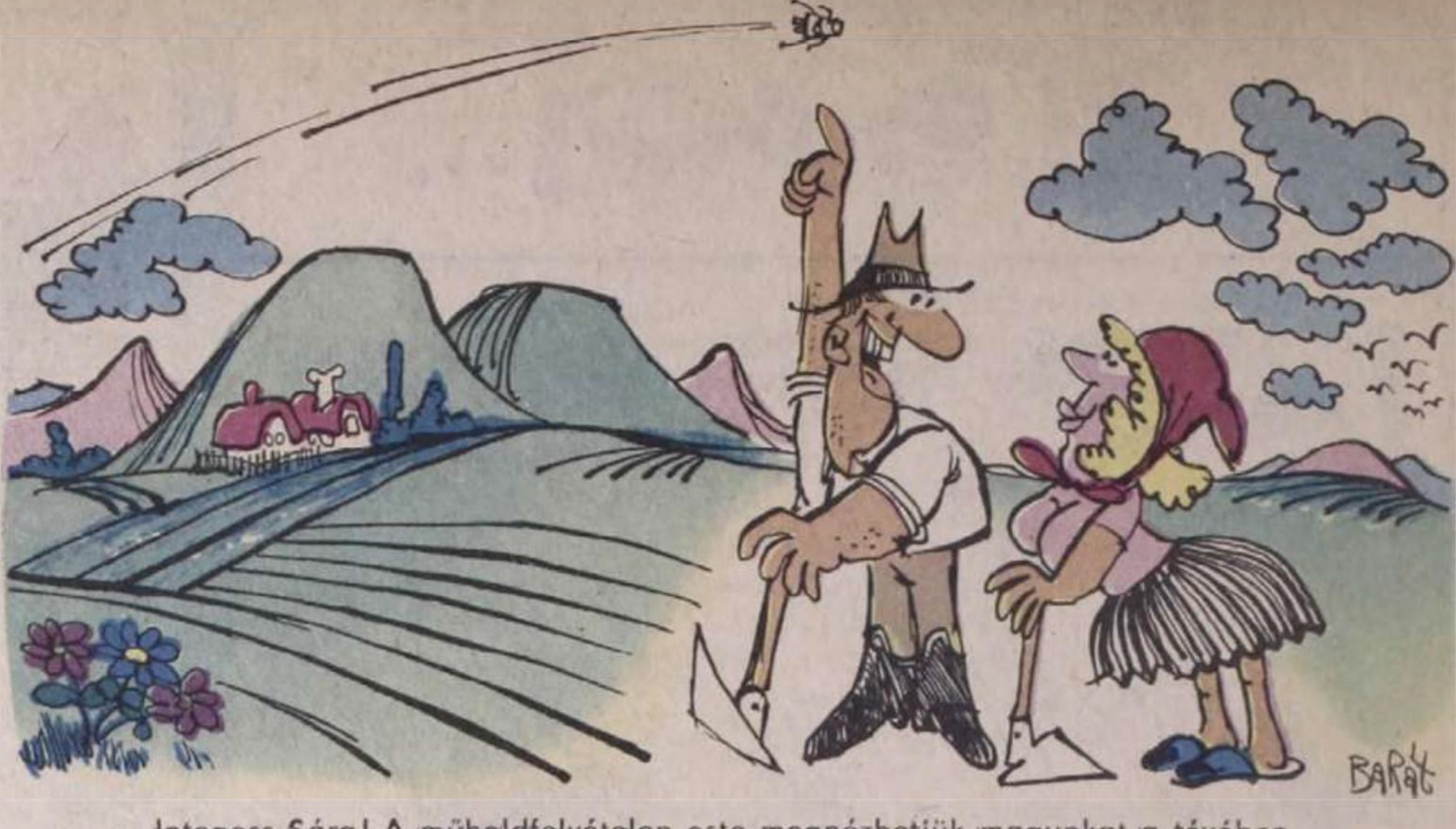

– Integess Sára! A műholdfelvételen este megnézhetjük magunkat a tévében.

GŐG

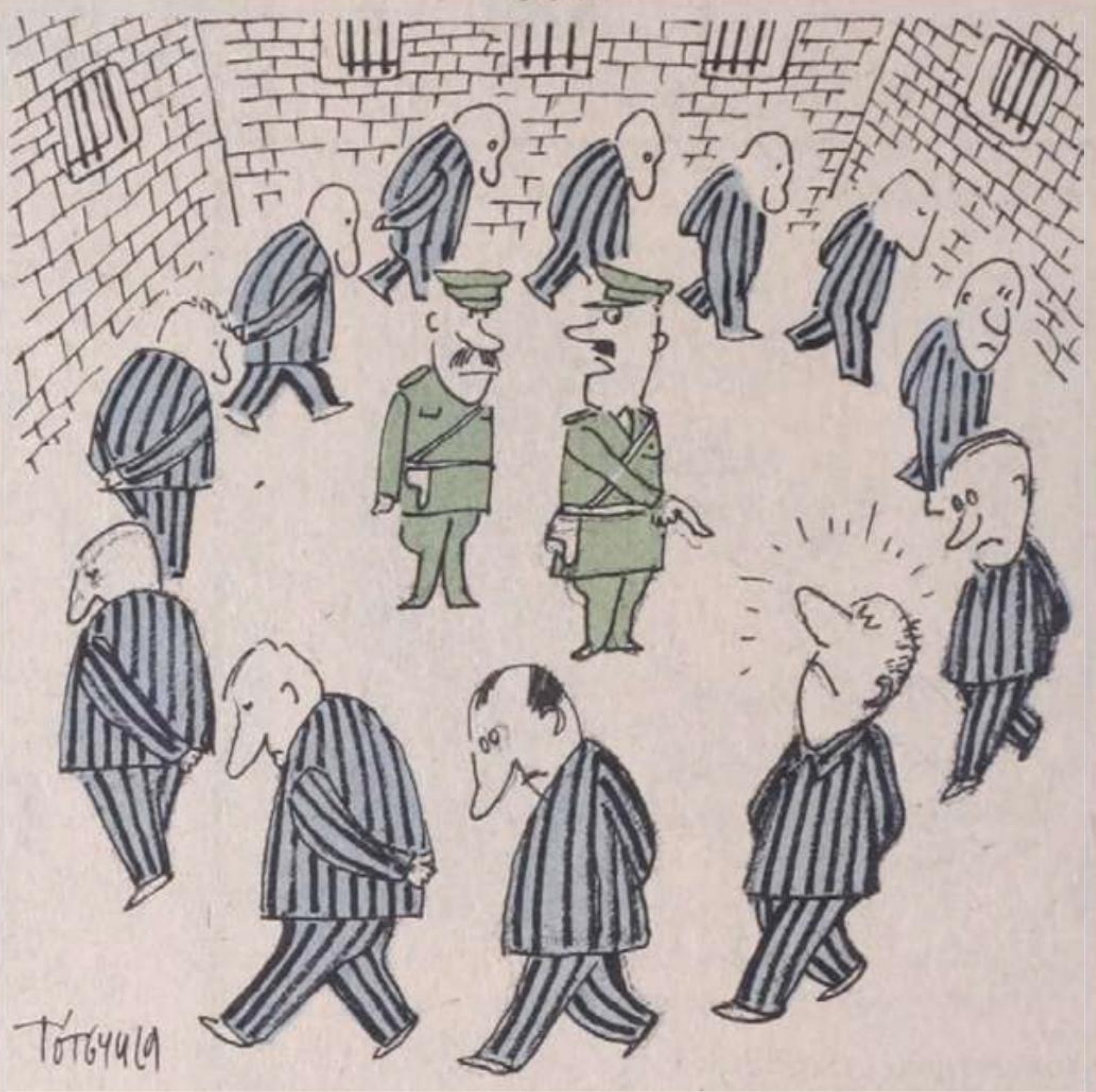

– Őt az Interpol tartóztatta le . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.....

A páciens álmatlanságra panaszkodik. A doktor orvosságot ír elő.

— Tabletták — mondja az orvos. — Ez elég lesz egy hónapra.

— De doktor úr! Én nem akarok olyan sokáig aludni!

*

Két nő beszélget:

— Milyen nagy már a fiad! Kész férfi!

— Igen, repül az idő! Nemsokára idősebb lesz, mint én.

Fülöp György rajzai

PÁSZTORGATYA, KÜLFÖLDI UTAZÁSHOZ

Bő redőzete a vámolásnál felbecsülhetetlen.

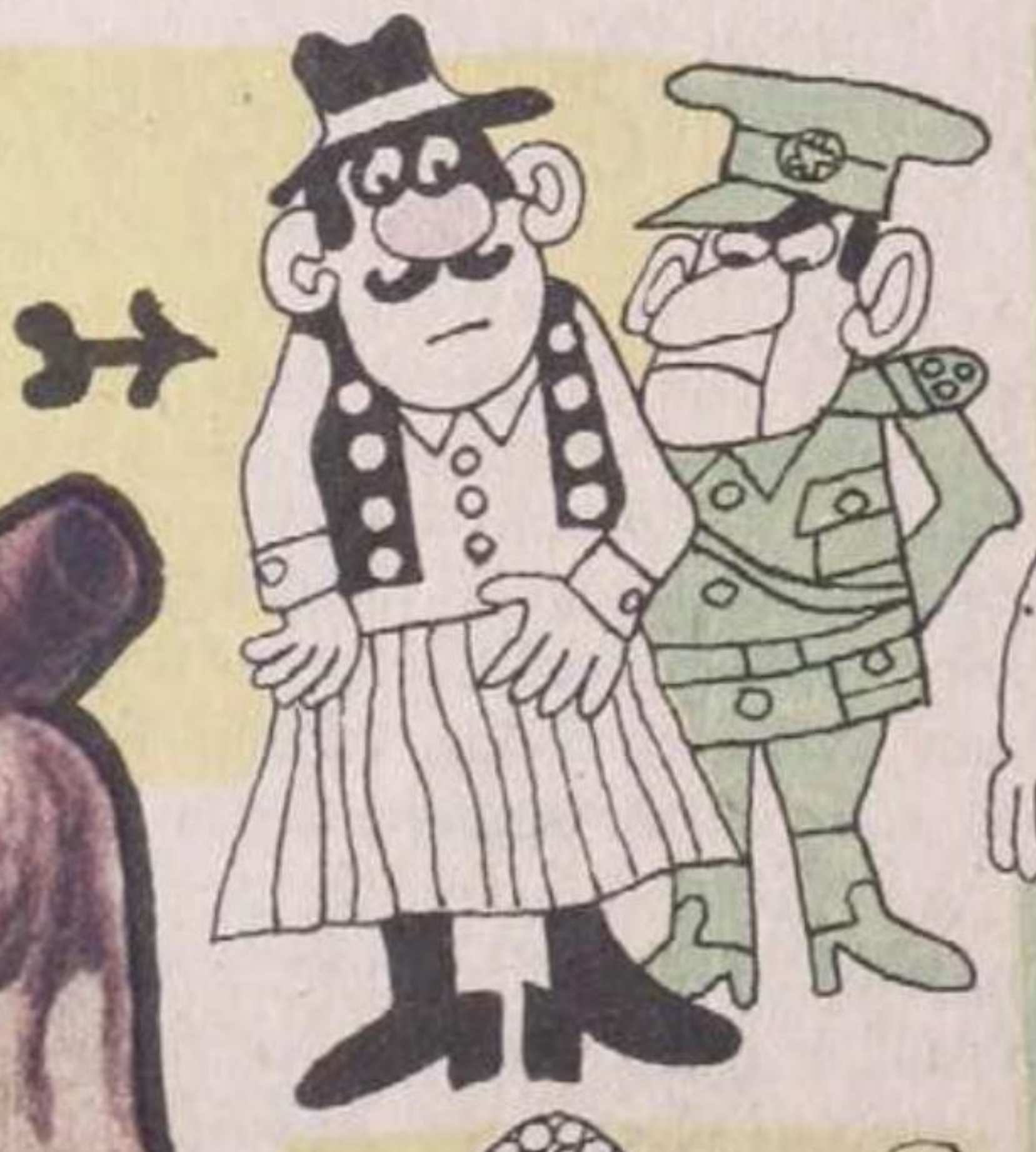

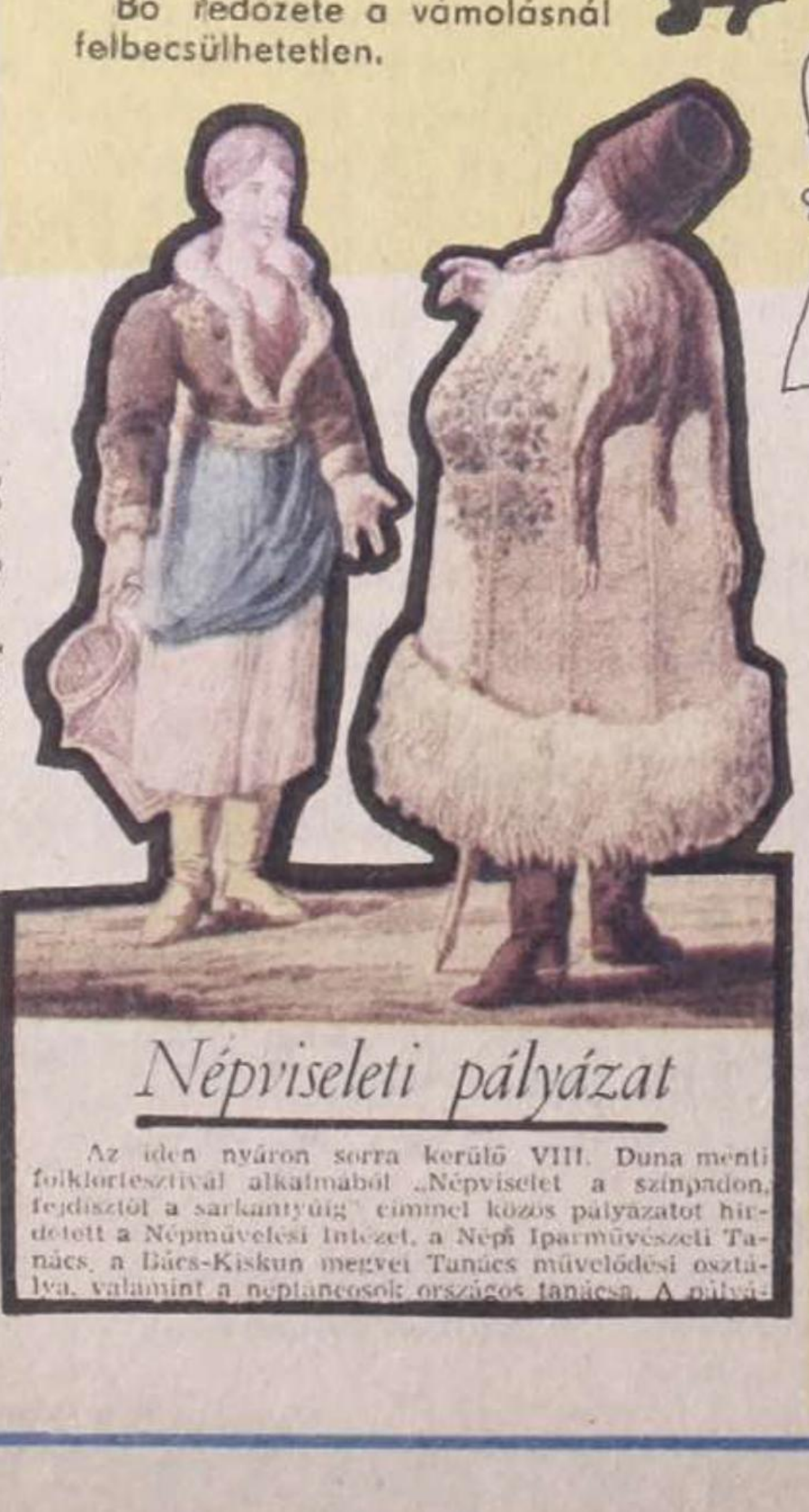

Népviseleti pályázat

Az idén nyáron sorra kerülő VIII. Duna menti folklórfesztivál alkalmából „Népviselet a színpadon, fejdísztől a sarkantyúig" címmel közös pályázatot hirdetett a Népművelési Intézet, a Népi Iparművészeti Tanács, a Bács-Kiskun megyei Tanács művelődési osztálya, valamint a néptáncosok országos tanácsa. A pályá-

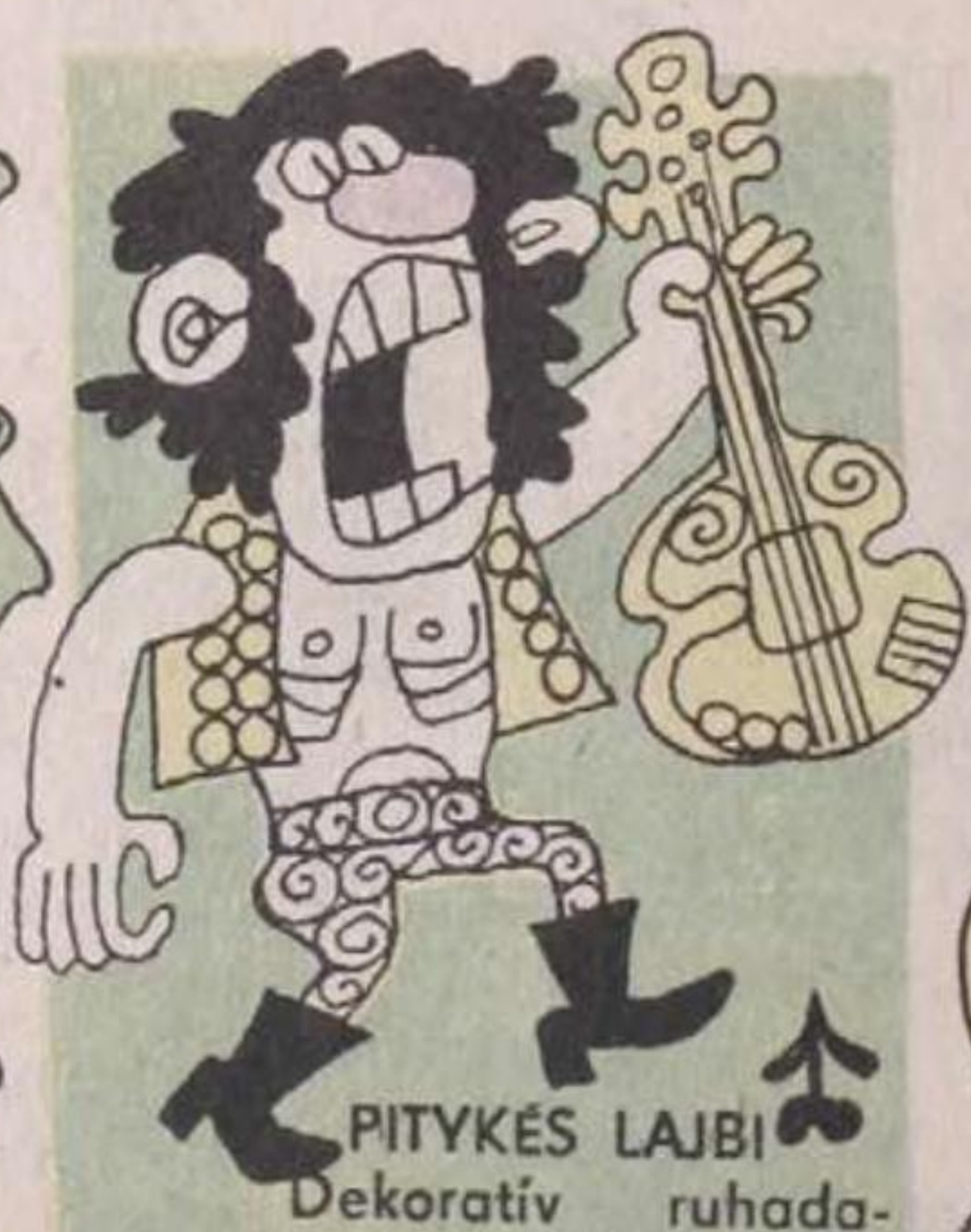

PITYKÉS LAJBI

Dekoratív ruhadarab, pásztoroknak inggel, pop-zenészeknek ing nélkül.

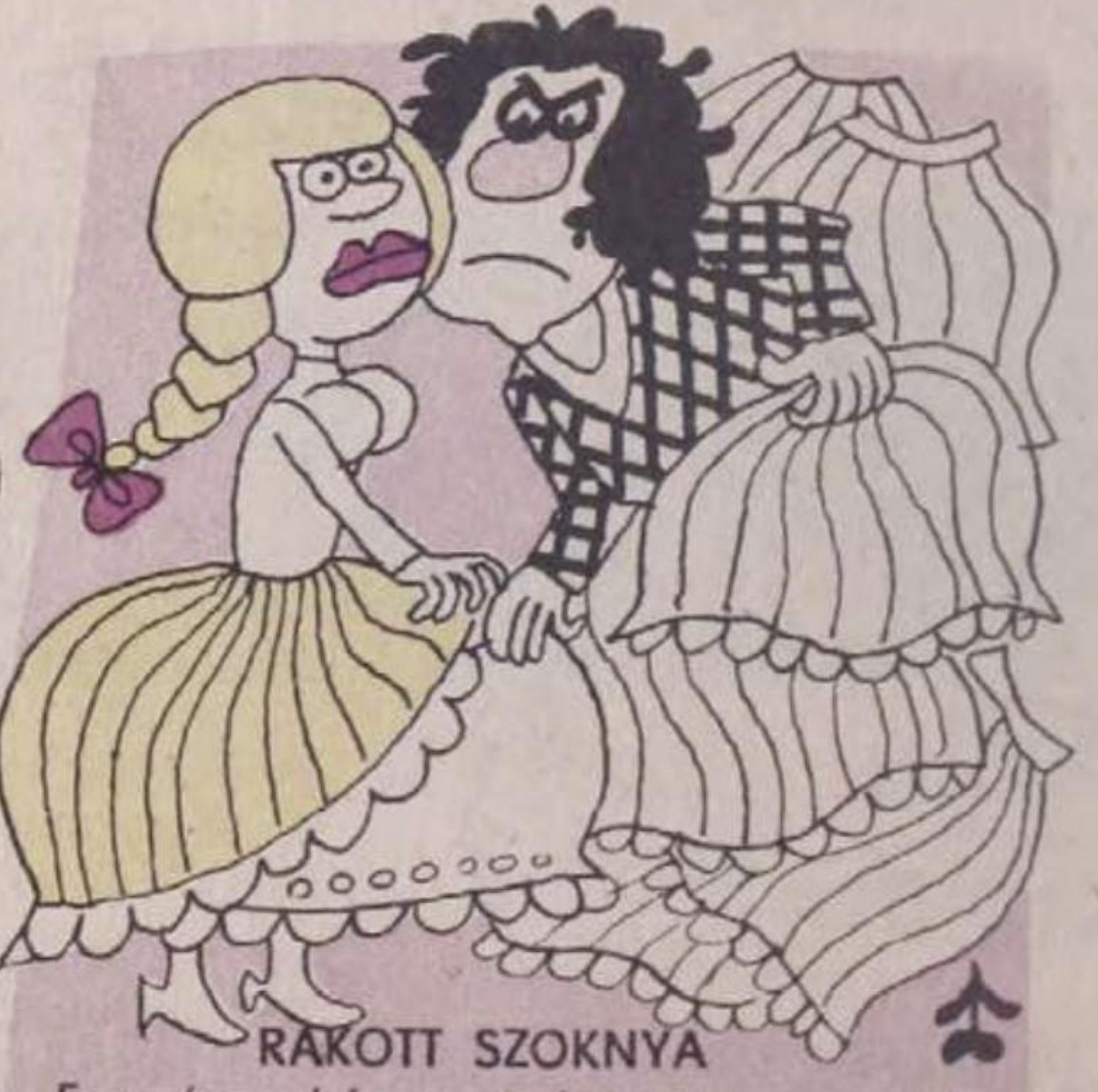

RAKOTT SZOKNYA

Egymásra húzott szoknyatömeg. Erkölcsvédő, mert a türelmetlen ifjúság képtelen a hosszas vetkőztetésre.

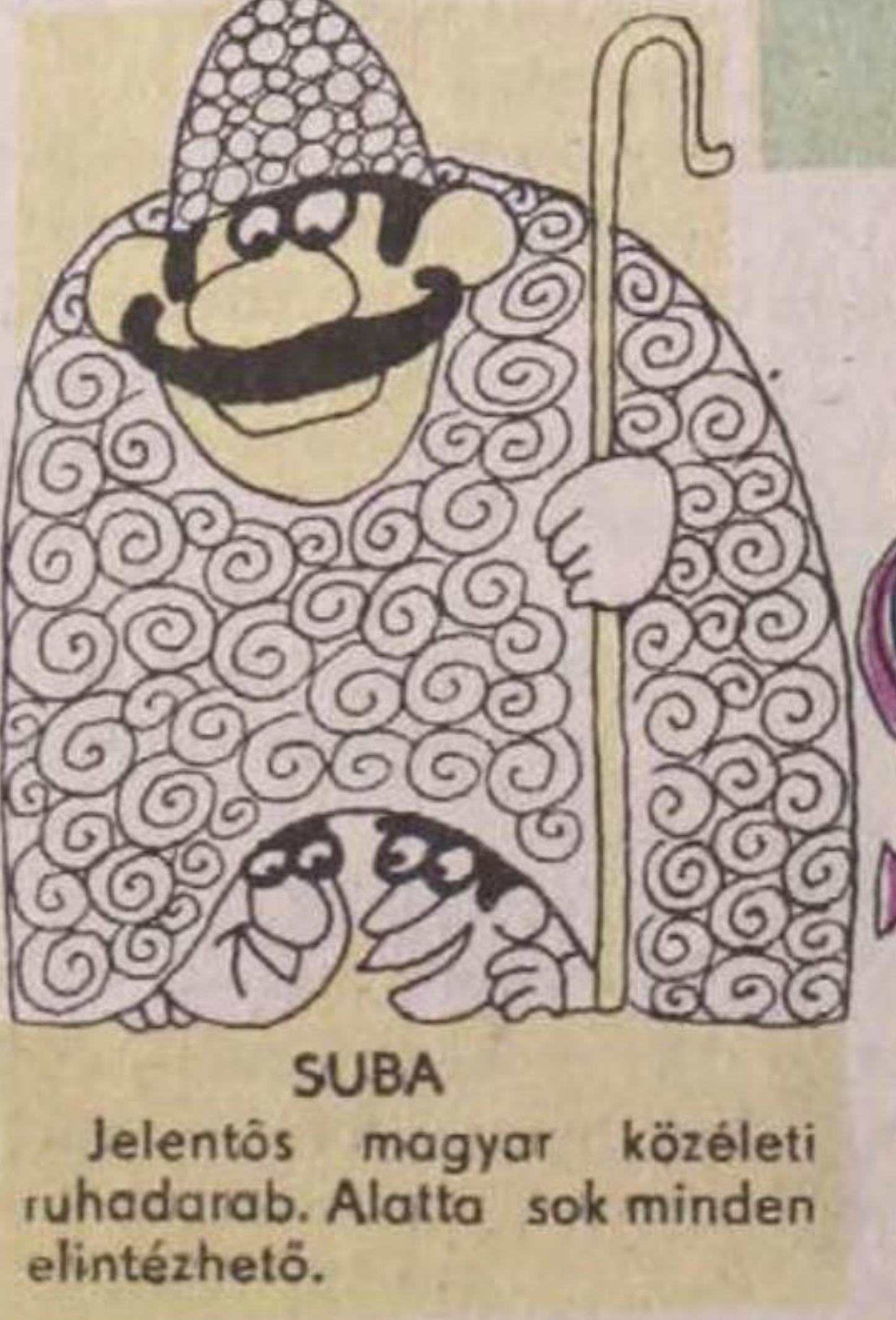

SUBA

Jelentős magyar közéleti ruhadarab. Alatta sok minden elintézhető.

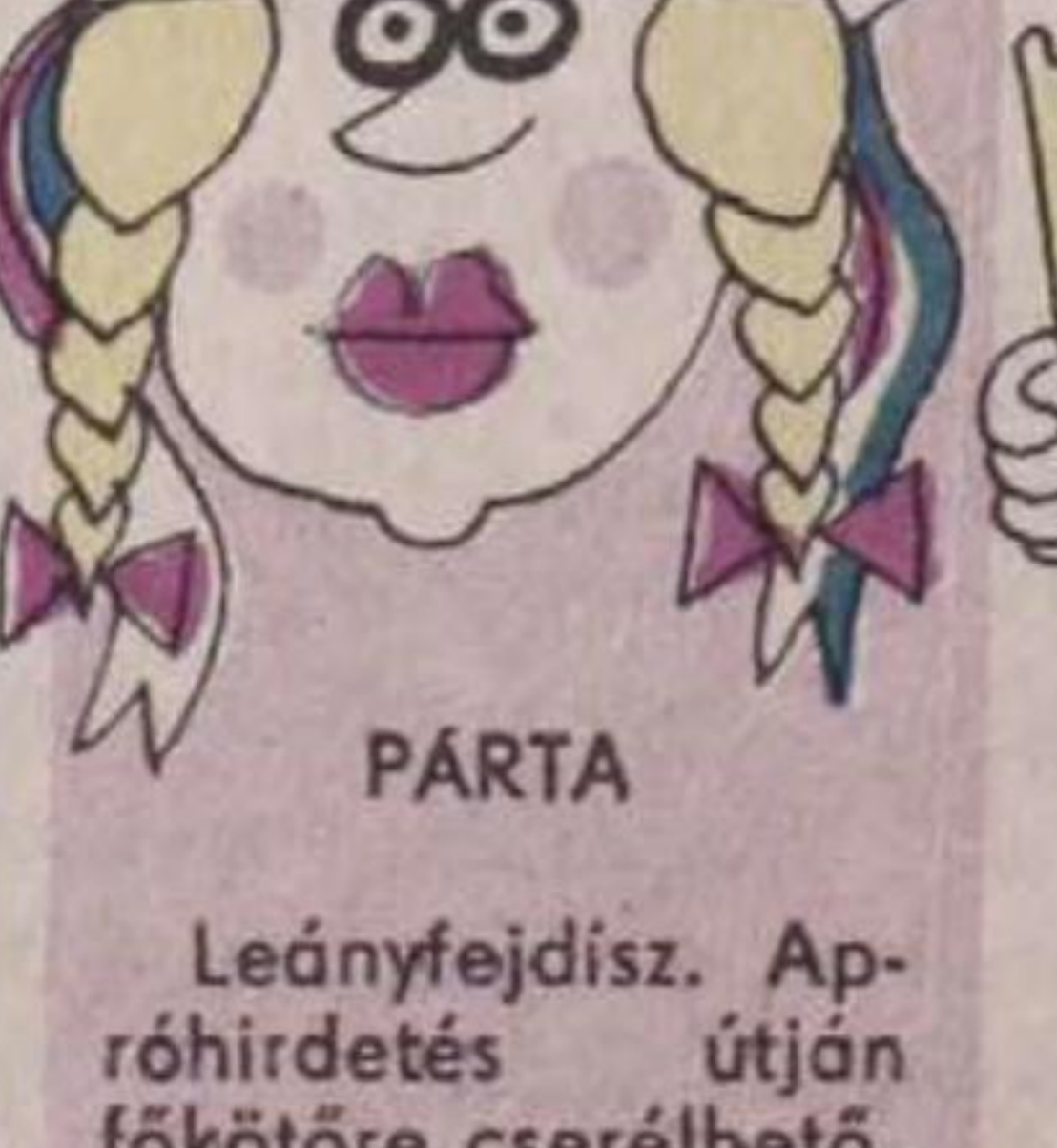

PÁRTA

Leányfejdísz. Apróhirdetés útján főkötőre cserélhető.

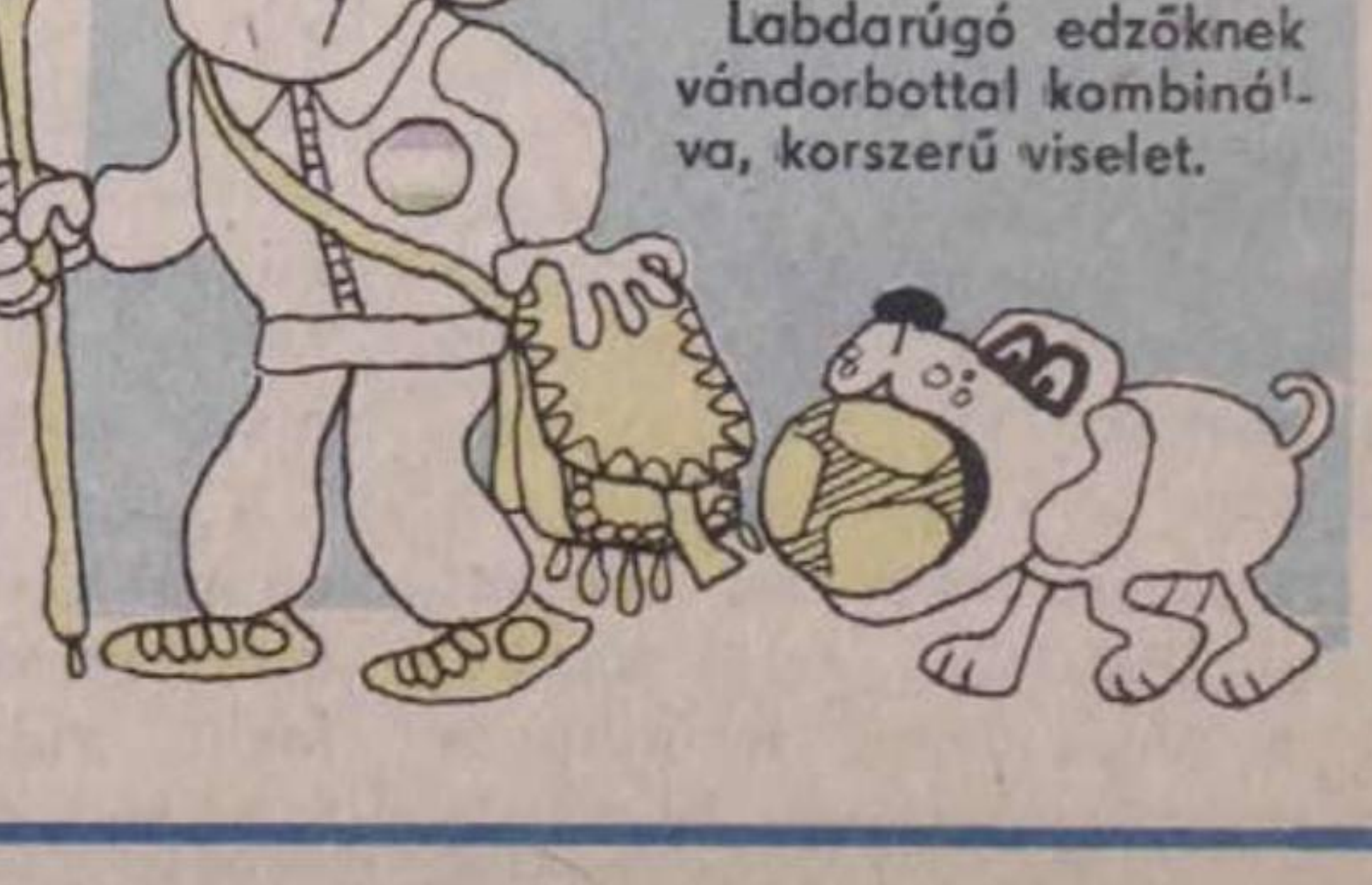

VÁNDOR TARISZNYA

Labdarúgó edzőknek vándorbottal kombinálva, korszerű viselet.

BÚCSÚ TORMAI LÁSZLÓTÓL

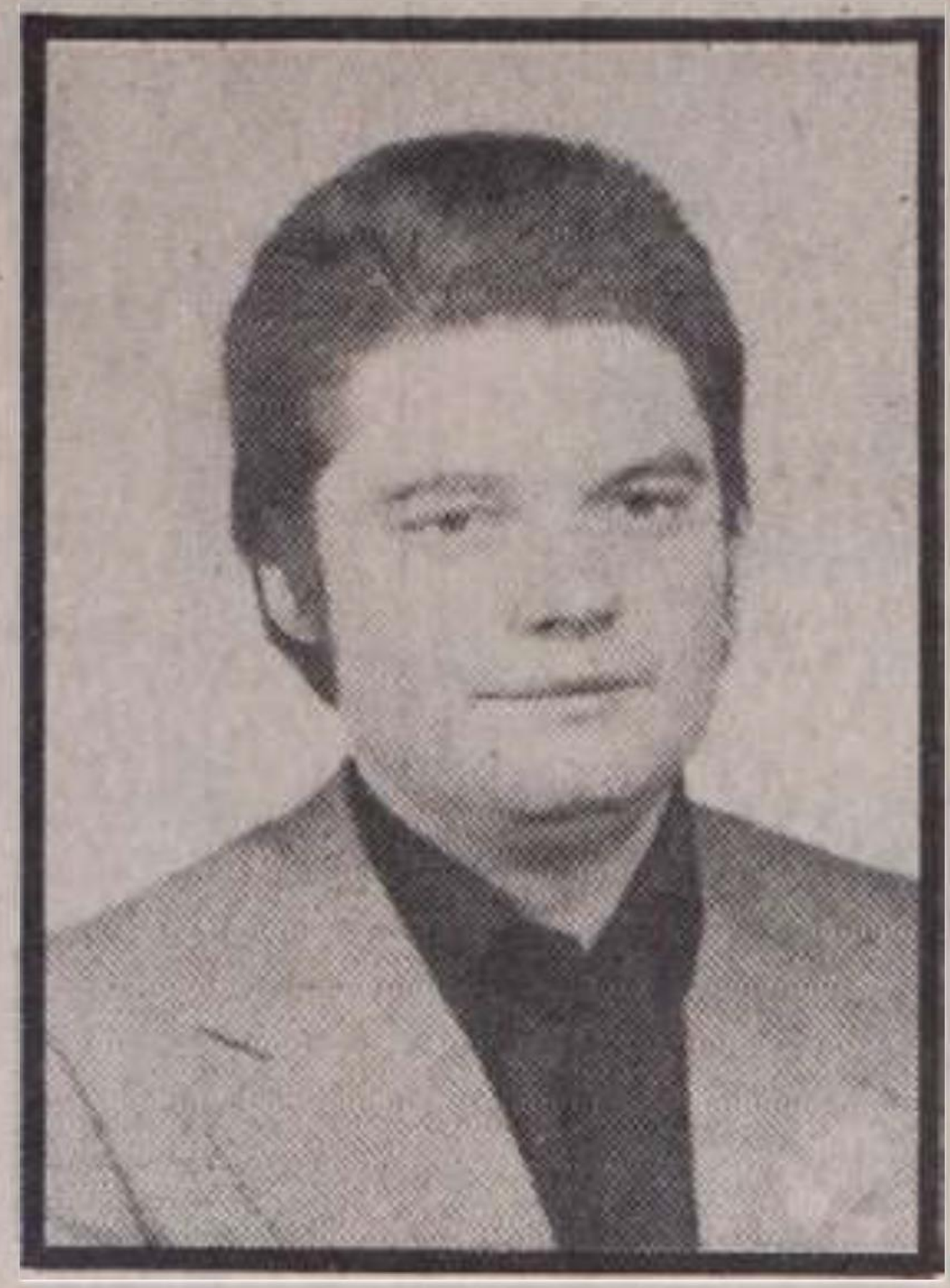

Amikor megkaptuk a hírt, hogy kedves kollégánk, barátunk, elvtársunk, Tormai László meghalt, nem akartuk elhinni, hiszen csak harminchét éves volt és egy nappal azelőtt még jókedvűen dolgozott a szerkesztőségben. Aztán jöttek a telefonok – barátoktól, ismerősöktől, olvasóktól – és megkérdezték: mi történt? Szakszerű választ adtunk: váratlan szívroham. Ezt állapították meg az orvosok. De mindannyiunkban felmerült a kérdés: miért? Miért kellett meghalnia harminchét éves korában? Választ – sajnos – még önmagunknak sem tudtunk adni.

Tormai László már ifjú korában eljegyezte magát az újságírással. A Gödöllői Agrártudományi Egyetem lapját szerkesztette, majd 1978-tól a Ludas Matyi munkatársa. Nem sokkal később lapunk aktuális rovatának vezetője lett, mert minden érdekelte, ami nálunk, körülöttünk, közéletünkben történt és érzékenyen, azonnal reagált a társadalmi jelenségekre. Mint rovatvezető betekinthetett az olvasók leveleibe. Ha tudott, mindenkin segített. Ha mindenkit érdeklő levélre bukkant, akkor abból humoreszk született. Mindenkit érdeklő humoros, szatirikus írás, amelyre újabb levelek érkeztek. Úgy gondoljuk, hogy ez a legnagyobb siker, amit egy humorista elérhet.

Egy kollégánk kidőlt a sorból. Tormai László hiányozni fog. Mint kolléga és mint ember. Április 3-án, 15 órakor búcsúztatjuk a Farkasréti temetőben.

Ludas Matyi
szerkesztősége

TORMAI LÁSZLÓ:

HOVA KÖLTÖZIK A VÍZILÓ?

A Hippopotamus éppen kidugta pici fülét és nagy orrlyukát a melegvízből, amikor beléptem városligeti lakásába.

— Hallom, költözködünk, költözködünk — mondtam neki barátságosan, nehogy leharapja a fejemet.

— Mit hallott?! — meresztette rám szemét, mert a víz alatt mindig későn értesült az ármelkedésekről.

— Azt, hogy az ezredfordulóig néhány lakó kiköltözik innen. Maga hova adta be a kérvényt?

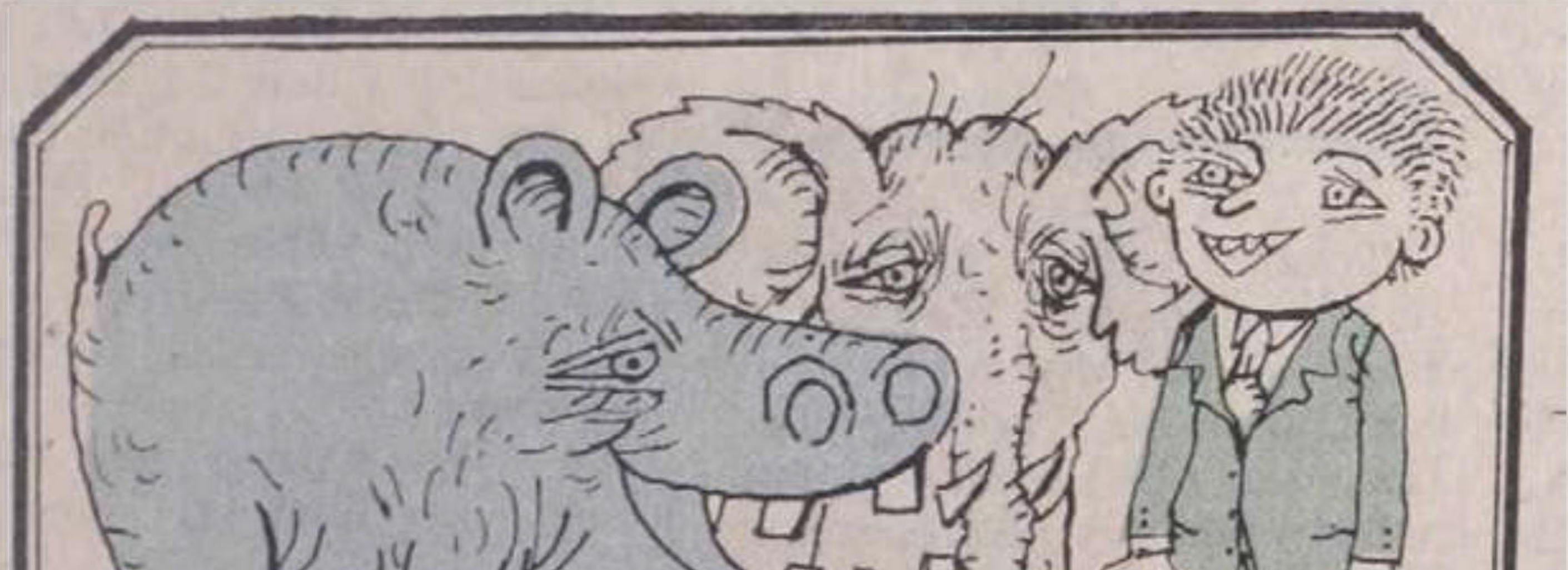

— A tanácstól jött?! — tátotta rám erre félelmetes száját a víziló.

— Nem, csak úgy, barátilag — feleltem nyájasan, nehogy megkívánjon.

— Akkor igyunk egy pertut! — fújt ki orrlyukán valami keveréket.

— Kösz, de én ebből nem iszom! — kapaszkodtam meg egy darabka friss levegőben. — Szóval, Hűvösvölgy megfelel neked?!

— Hűvösvölgybe nem megyek! — mordult akkorát Jónás, hogy az orrszarvúnak felállt az orrszarva. — Hűvösvölgyben nincs víz, csak tűz! Leégett a Balázs vendéglő. Aztán ott vannak a kétes elemek. Molesztálják a magányos nőket, meg a magányos vízilovakat. Ki véd meg engem?!

— Jó, akkor költözz a Csillaghegy környéki Péterhegyre! Az is ki van jelölve — nyugtattam meg.

— Én nem vagyok hegyi állat! — húzta ki magát a víziló, hogy majdnem szétrepedt. — Bár a csillaghegyi strandon jókat lubickolhatnék, ha nem lenne olyan drága a belépő. Ki győzi azt megfizetni?!

— Mondok mást — értettem egyet vele. — Menj ki a békásmegyeri lakótelep utáni területre! Az most szépen fejlődik.

— Lakótelep, lakótelep! — csikorgatta fogait idegesen Jónás, amire az elefánt is elkezdett imádkozni. — Békásmegyeren, úgy hallottam, van víz. Talajvíz. Ettől én kiütést kapok!

— Felköltözhetnél a hetedik emeletre is. Van lift! — próbáltam elhessegetni előle a rémeket.

— A lakótelepi hetedikre?! — ordított fel, hogy a közelben lakó tevének leesett a púpja. — Az én húsz mázsa súlyommal? Az első éjjel összenyomnám az alattam lakókat!

— Egy kis ráfizetéssel kaphatnál valami speciális lakást — magyaráztam neki, mert a ráfizetésről már hallottam.

— Speciális lakást?! — mártotta forró fejét a melegvízbe. — Talán hibásan átadott lakást? Hogy a víz nem a beépített medencémben van, hanem a beépített szekrényemben. Hogy az étkezőm nem a földön van, hanem a plafonon. Hogy az ápoló nem az ajtón jön, hanem a szellőzőn repül be. Hogy a látogatóim hozzám csengetnek be, és a szomszédban a gnu megy ajtót nyitni. Na, én ebből nem kérek!

— Akkor, mégis, hova költöznél szívesen? — kérdeztem jóindulatúan, nehogy vízbe fojtsa magát.

— Esetleg a Rózsadombra — álmodozott. — Hallottam, ott még vannak szép, nagy lakások.

— Az nem fog menni, ennyi pénze nincs az állatkertnek — számoltam gyorsan utána. — Még akkor sem, ha évente három gyermeket szülsz nekik, ami nem szokásod!

— Hát, ha nem, nem. Maradok itt, ez a lakbér is szép summa — sóhajtott, hogy majdnem összedőlt az épület. — De valamire azért megkérnélek!

— Mire? — hajoltam közel hozzá annyira, hogy be ne kapjon.

— Intézd el, hogy költöztessék el társbérlőmet, az elefántot! — mondta. — Nem lennék hálátlan!

Megígértem a vízilónak, aztán átmentem az elefánthoz, vajon neki mennyit ér egy minőségi lakáscsere.

KALITKA

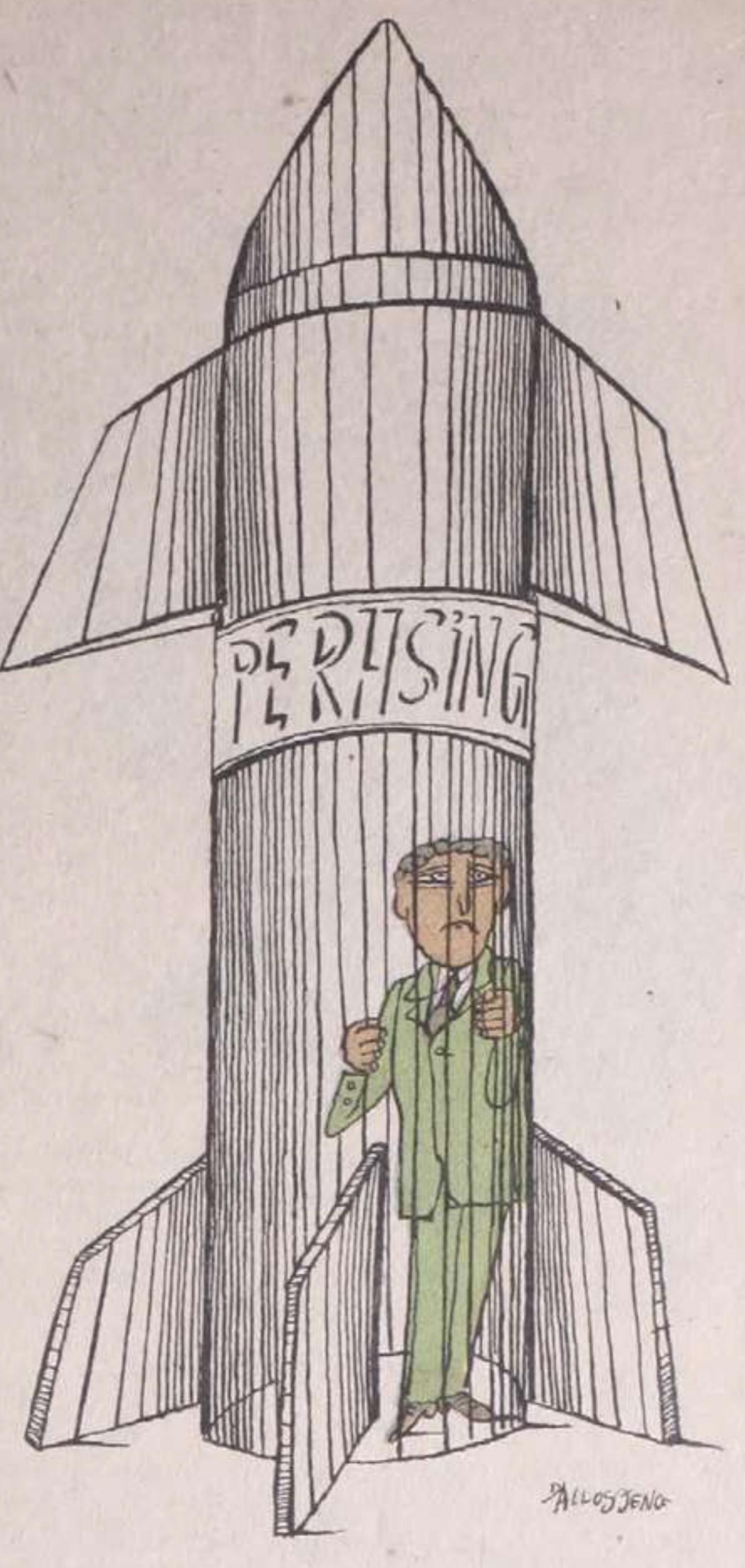

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Képzeld, az orvos azt mondta, hogy maláriás vagyok!

— Az semmi! Az a legkönnyebb betegség, még egy szúnyog is kibírja . . .

SZEMÉLYI SZÁMITÓGÉP PROGRAM

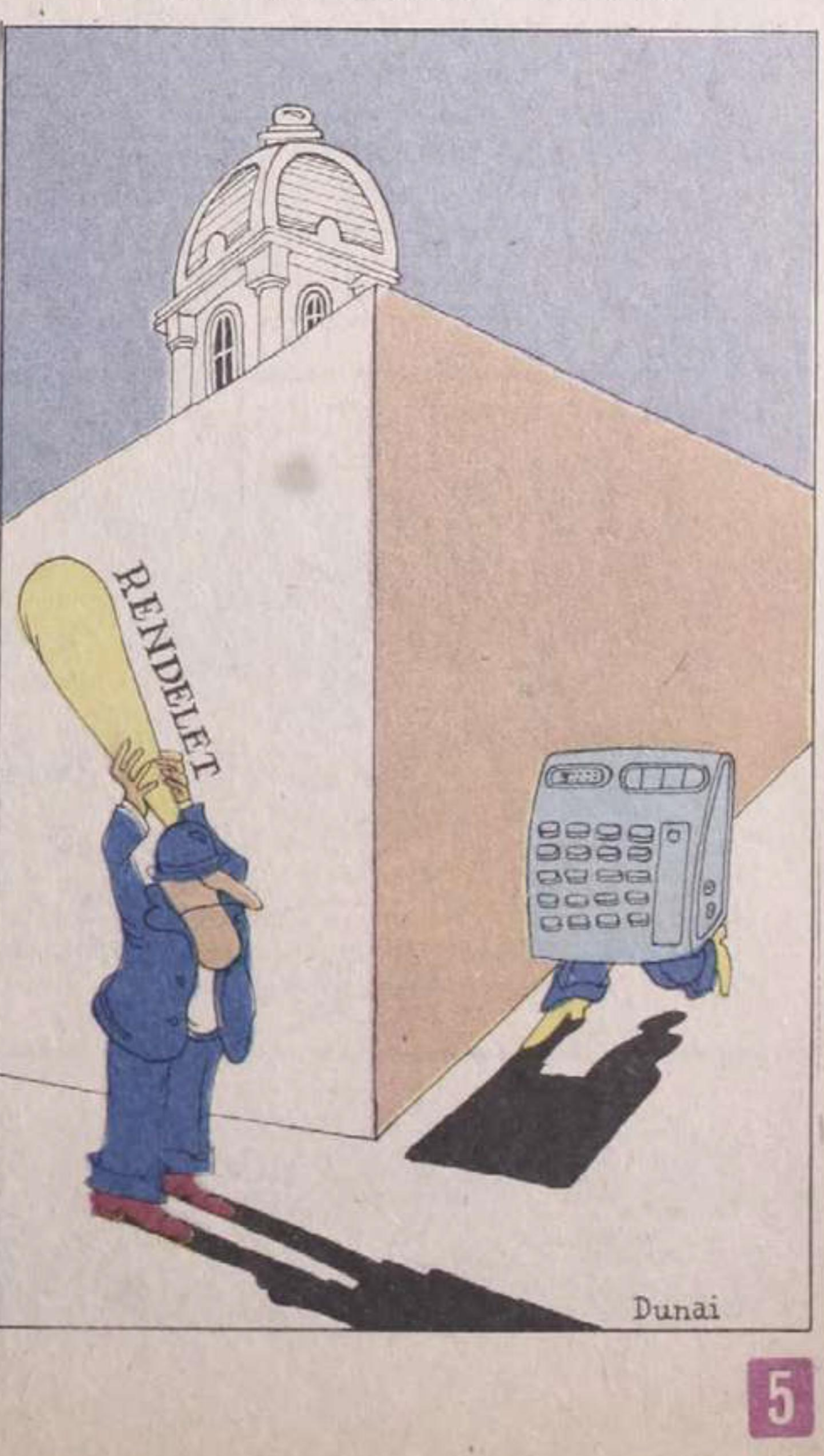

TAVASZI FARADTSAG

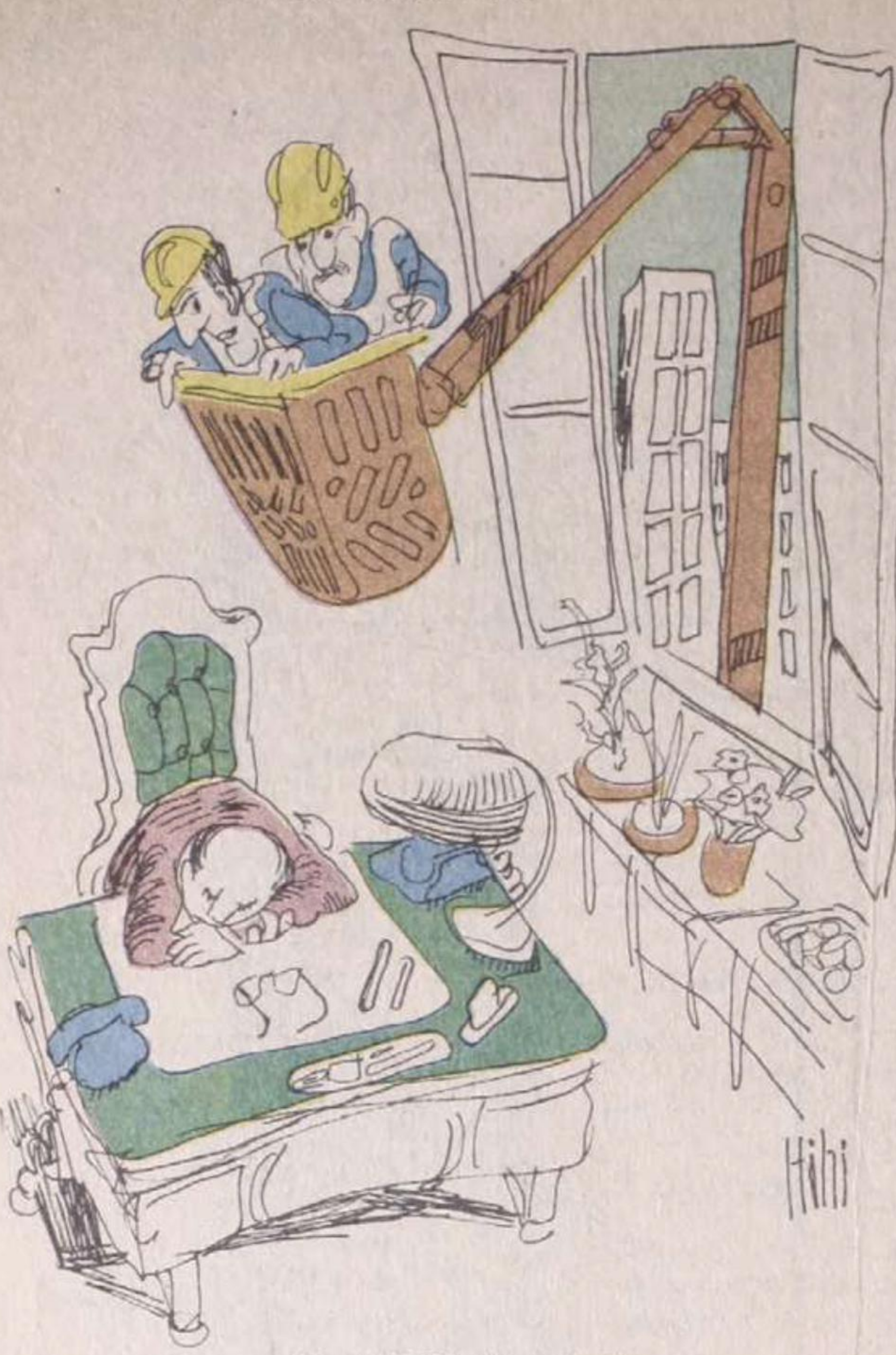

– Nyertél! Tényleg alszik . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nicsak, nicsak! A kisfia már újságot olvas?

— Ugyan, hová gondol? Hiszen még csak négyéves. Keresztrejtvényt fejt!

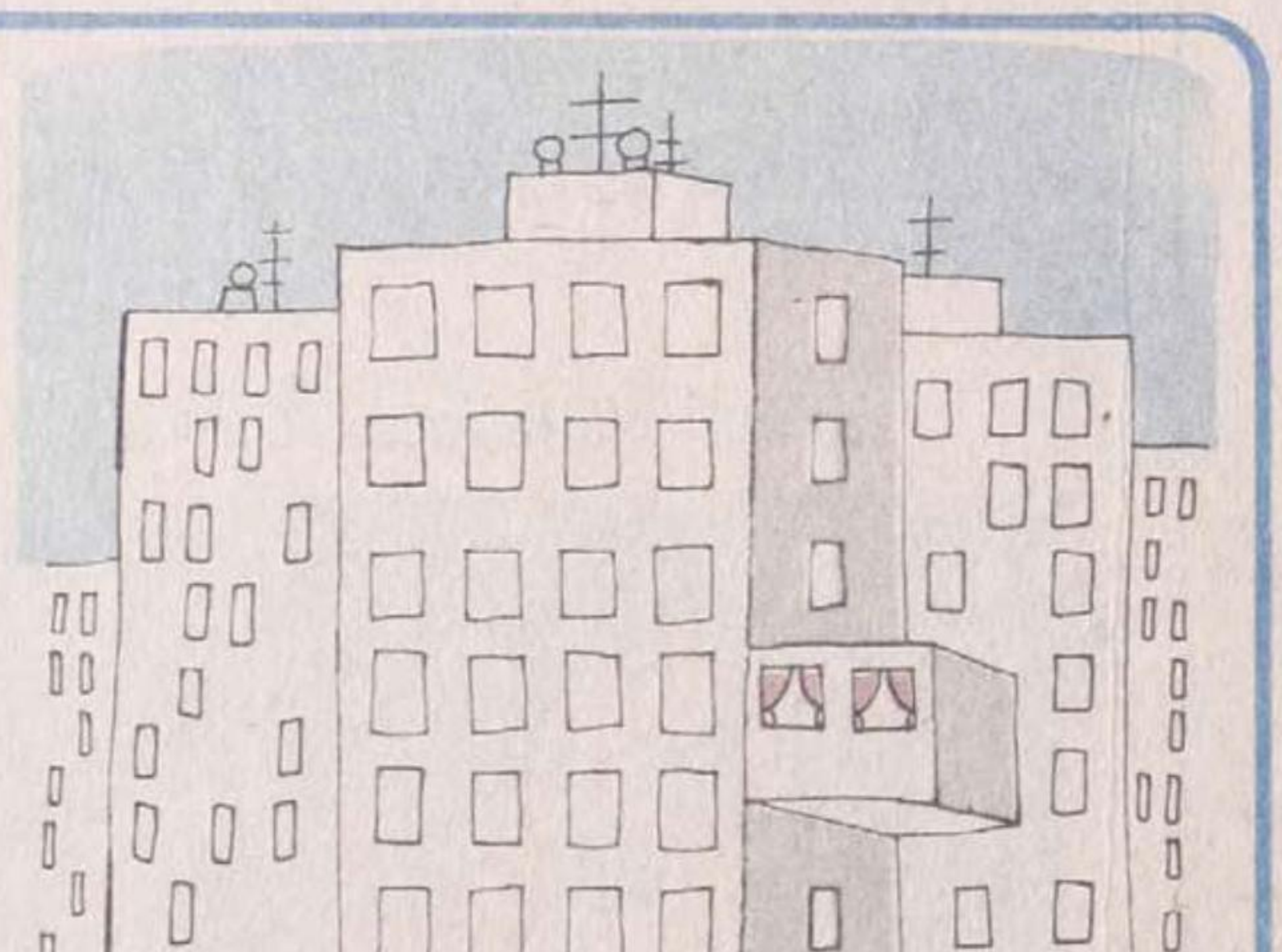

– Megpukkadnak a szomszédok, ha meglátják, hogy a gyerekeket lakáshoz segítettük . . .

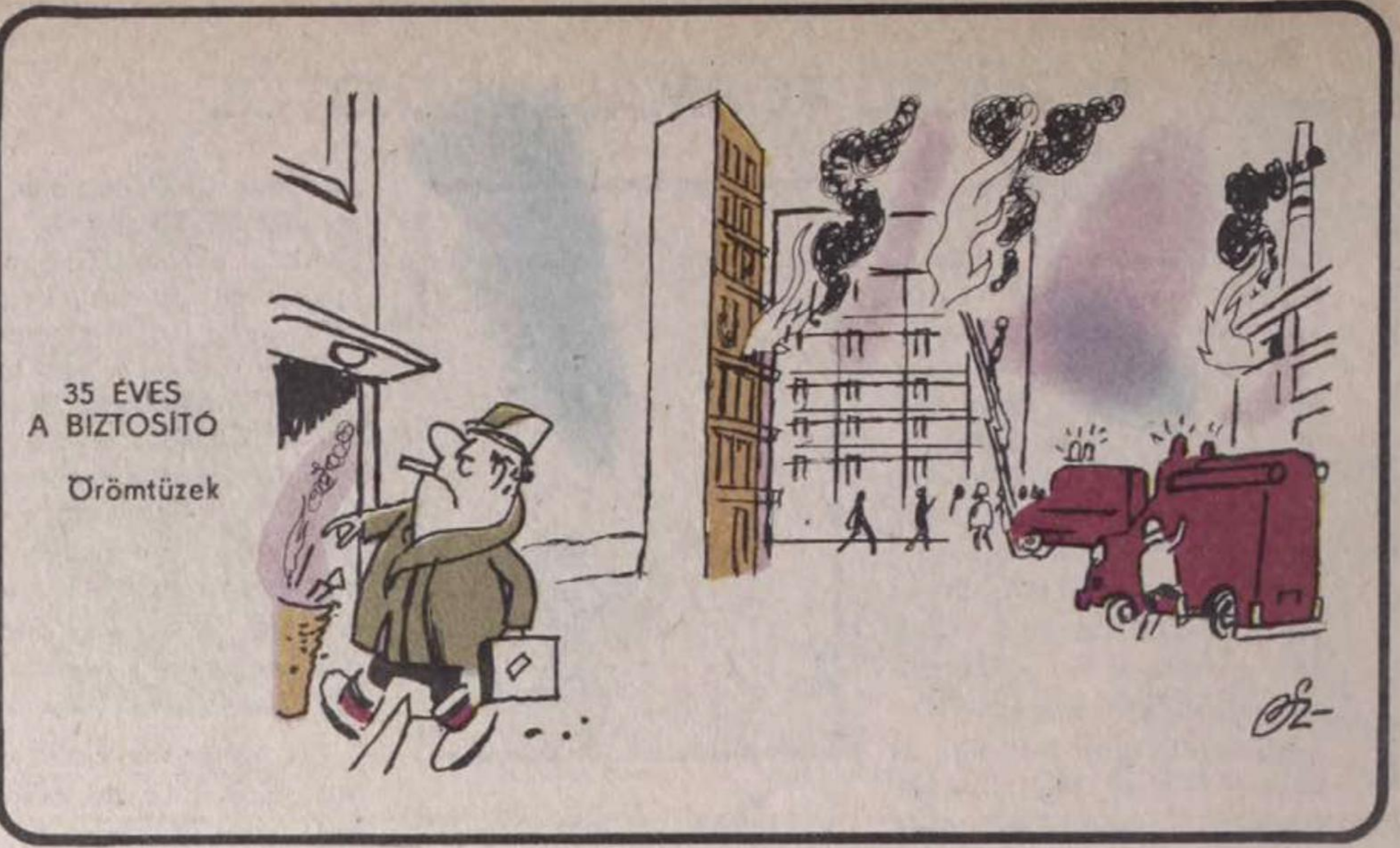

35 ÉVES
A BIZTOSÍTÓ

Örömtüzek

Johann Sebastian Bach Budapesten

Újsághír (1): Március 16-án és 17-én a rock királya, Chuck Berry ad koncertet a Budapest Sportcsarnokban.
Újsághír (2): Chuck Berry mindkét budapesti koncertje elmarad.

A jólértesültek már hónapokkal korábban tudni vélték, hogy a rock világának újabb, Magyarországon még soha nem látott nagy egyénisége lesz a Budapesti Sportcsarnok vendége: maga Johann Sebastian Bach ad koncertet. A hír gyorsan terjedt, olyannyira, hogy hamarosan már a rendezvény szervezői is kénytelenek voltak tudomásul venni az örömhírt. Szerte a városban plakátok ezrein virított a szupersztár, elmaradhatatlan jól hangolt zongorája mellett ülve, s vagy fél tucat ízléses kiadványból ismerkedhettünk meg életútjának főbb állomásaival.

Ami igaz, az igaz, az utóbbi években valóban elkényeztettek bennünket, világhírű vendégek léptek fel a Budapest Sportcsarnokban — itt volt Carlos Santana és együttese, Amanda Lear, de majdnem létrejött Hannibál, Cicero, Napoleon és Bem apó budapesti fellépése is.

Most, két nappal a nagy esemény előtt, március 14-én jelentették a szomorú hírt: Johann Sebastian Bach megbetegedett és ezért lemondta budapesti fellépéseit. Bach, akiről köztudott, hogy újabban az Egyesült Államokban él, mostanában ritkán ül le a zongorához, főként kisállattenyésztéssel és számítógépekkel foglalkozik.

A hivatalos verzió szerint a művész betegség miatt nem tudta vállalni a magyar közönséggel való találkozást, ám a találgatások ettől még nem szűntek meg. Jó hazai szokás szerint szinte senki sem hiszi el, hogy valóban betegség miatt maradnak el J. S. Bach budapesti koncertjei. Sokan biztos helyről tudják, hogy a muzsikus nem kapott beutazási vízumot Magyarországra, mások azt állítják, hogy az utolsó pillanatban kiderült, a zenésznek lejárt a működési engedélye.

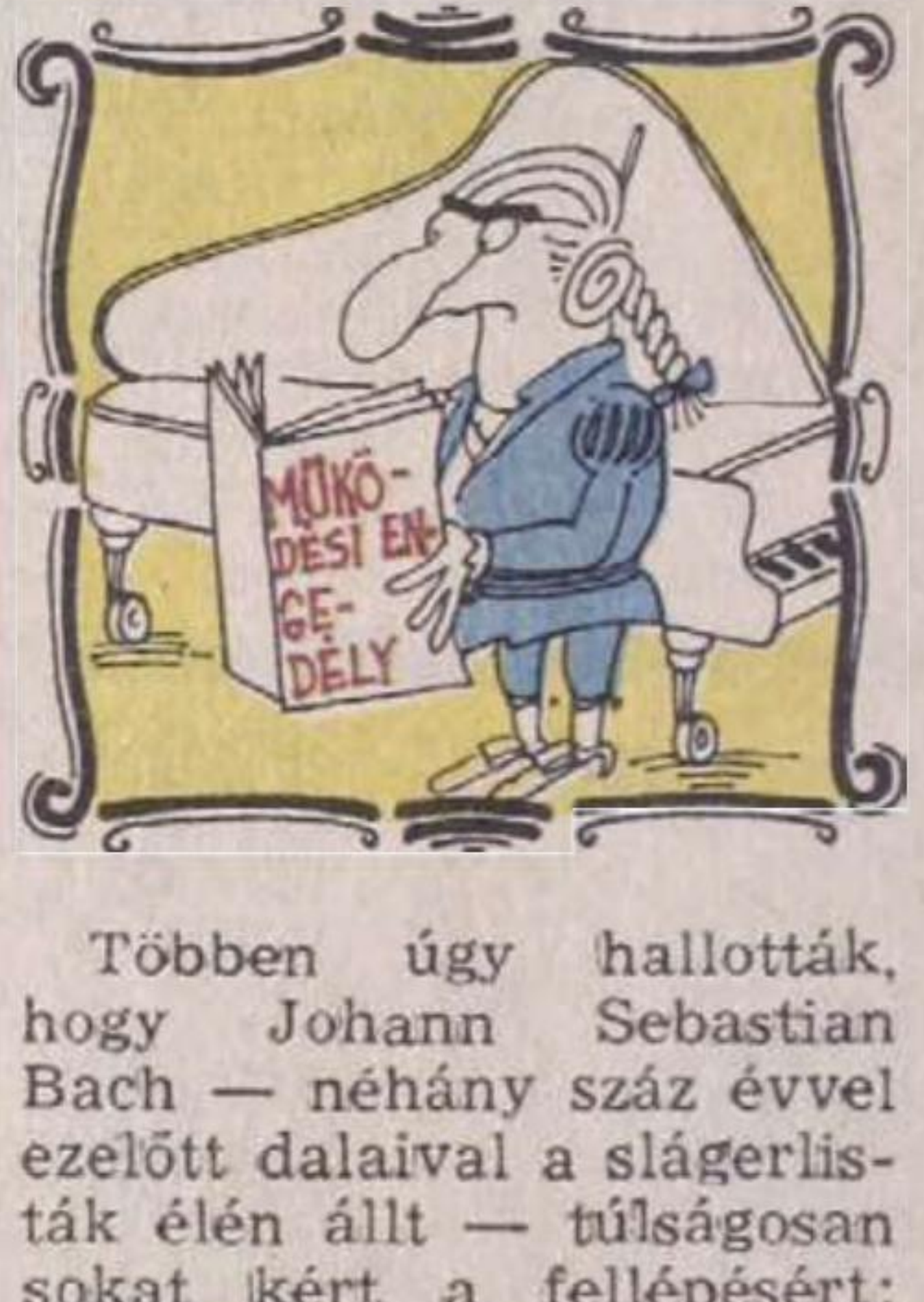

Többen úgy hallották, hogy Johann Sebastian Bach — néhány száz évvel ezelőtt dalaival a slágerlisták élén állt — túlságosan sokat kért a fellépésért; állítólag nem elégedett meg a szokásos gázsival — ez az ő esetében egy jól hangolt zongorát jelent — hanem újabb és újabb követelésekkel állt elő. A rendezők igyekeztek a nagyhírű művész kedvében járni — például vizet fakasztottak egy lakótelepi ház kilencedik emeletén — ám amikor Bach azzal a képtelen követeléssel hozakodott elő, hogy a fővárosban élő ismerősének adjanak telefont, a szervezők rövid úton belátták, hogy a kérés teljesítése olyan lavinát indíthat el, amelynek következményei ma még beláthatatlanok.

Ezek természetesen csupán találgatások; lapunk hagyományaihoz híven a valódi okokra is kíváncsiak voltunk, ezért Johann Sebastian Bach ügyében az egyik legilletékesebbet, dr. Legille Tékes Bélát kerestük fel, hogy segítségével kielégíthessük olvasóink gyötrő információéhségét. Abban a megtiszteltetésben részesültünk, hogy dr. Legille irodájában fogadta munkatársunkat, sőt, hellyel is kínálta.

— Egy ilyen világsztár meghívása súlyos dollárkötegeket von el az ország fizetési mérlegéből — kezdtük egy képzavarral a beszélgetést. — Hogyan akarták kigazdálkodni ezt az összeget?

Dr. Legille hátradőlt ültében, majd előre.

— Vannak módszereink — mondta, miután kidülöngélte magát. — Nem valutával, hanem áruval fizettünk volna a Johann Sebastian Bach Co. cégnek. A szerződés szerint háromszáz vagon búza, ötezer hektoliter vörös bor és némi kis békesség ütötte volna a markukat a fellépés fejében.

— Végül még egy kérdés: legközelebb milyen koncert marad el?

Dr. Legille homlokán gondok gyűrtek redőket, de nem tért ki a válasz elől.

— Mindig is súlyt helyeztünk arra, hogy nálunk valóban világhírű művészek mondják le szinte az utolsó pillanatban fellépéseiket. — mondta. — Gondoljon csak a tavaly elmaradt Animals koncertre, s az idei őszre is ígérhetek csemegét: várhatóan egy nappal a fellépés előtt mondja majd le a szereplést a Szodoma-Gomorra duó. Jövőre pedig még az eddiginél is gazdagabb kínálat hiúsul meg, de erről most még korai lenne konkrétumokat mondani.

Föld S. Péter

Már kaphatók az adománybélyegek

NYELVÜNKBŐL ÉL A NEMZETI?

Utazás '84

MINDENÜTT DRÁGA, DE LEGDRÁGÁBB ITTHON

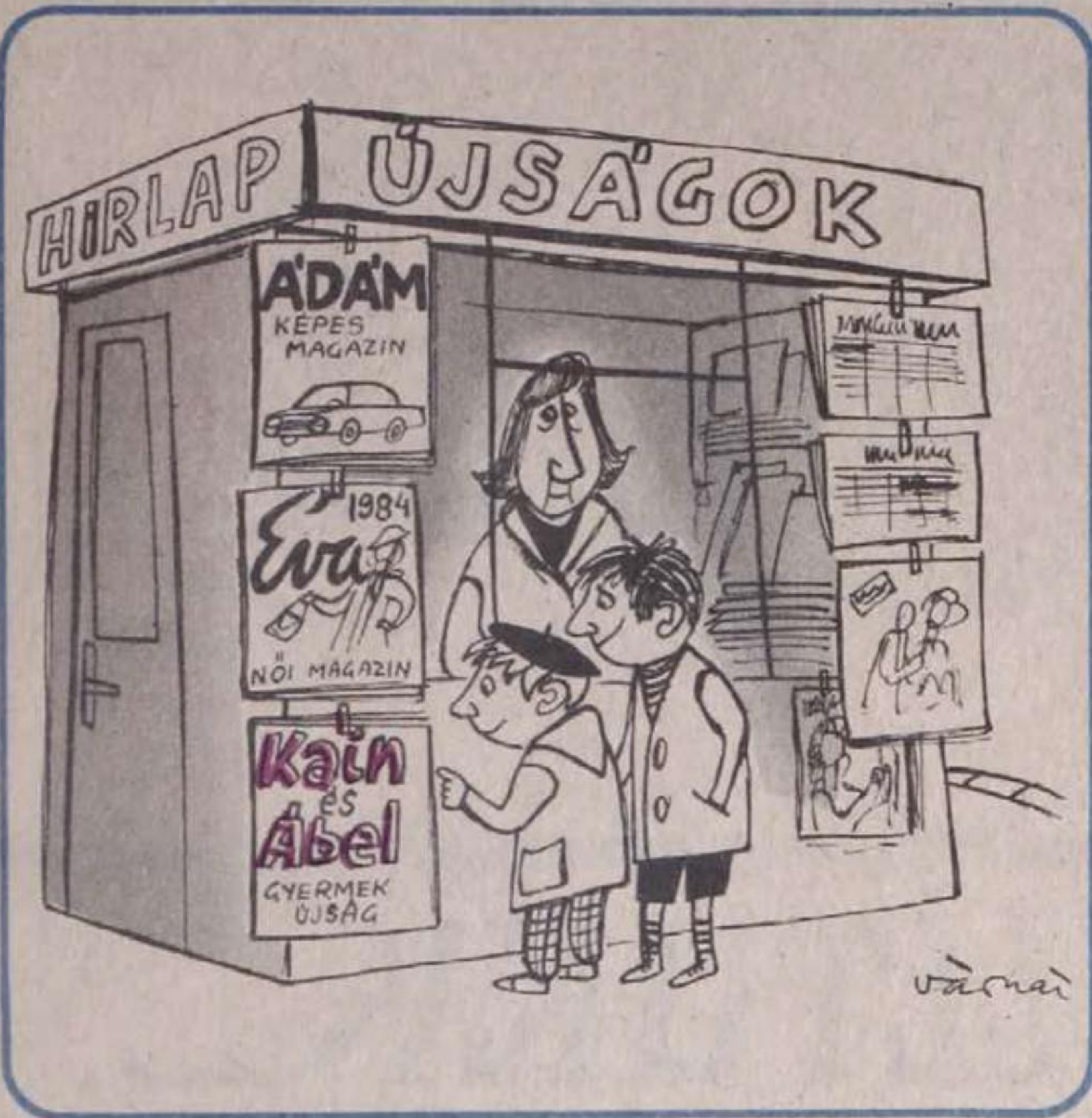

LIBANONBAN

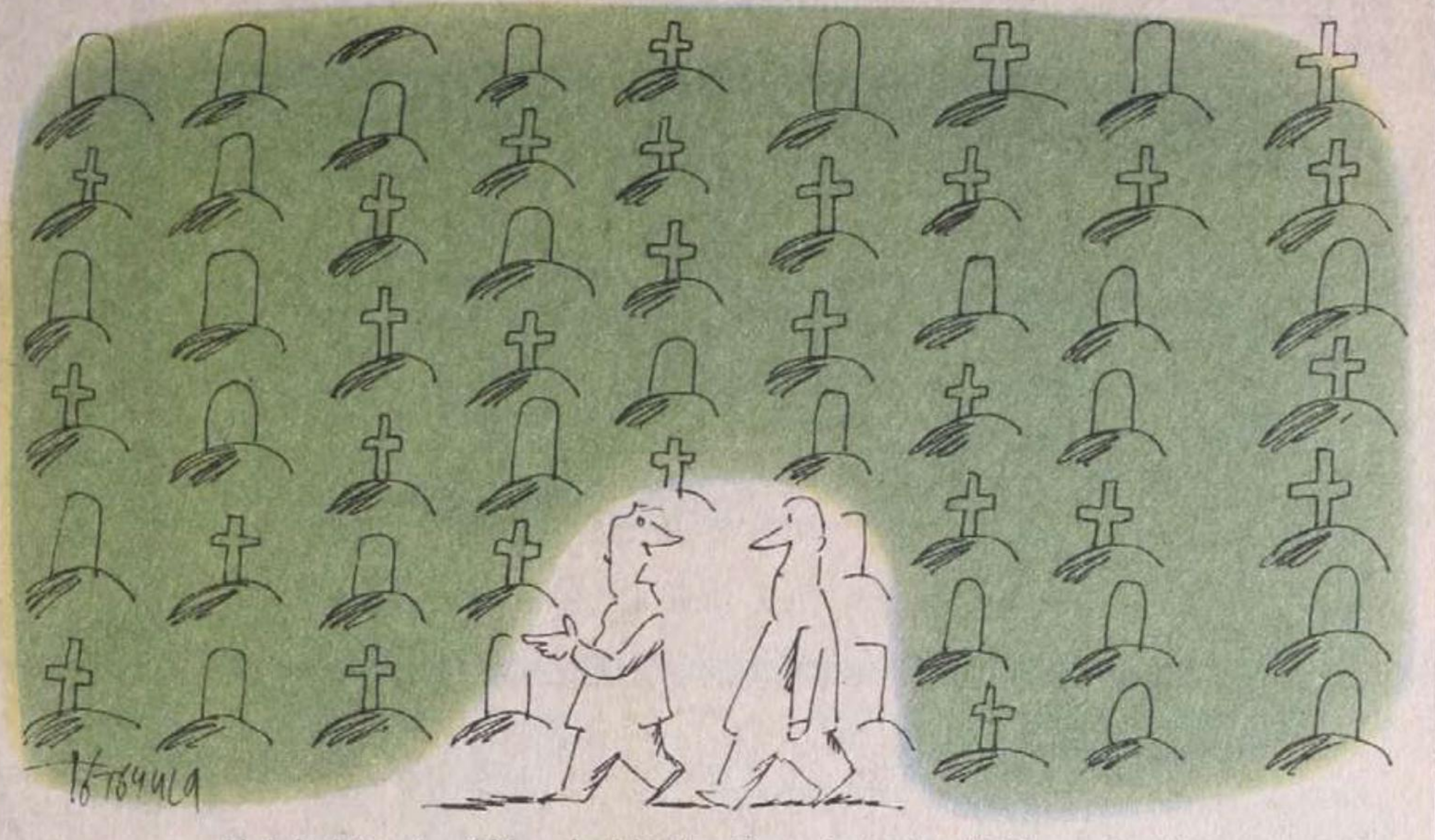

– Valahol itt végződik a keddi tűzszünet, és itt kezdődik a pénteki …

ARANYSOR–BANÁNSOR

Üde délelőtt. Munkaidő. A Kígyó utca sarkán két sor áll. Egyik sor jobbról balra banánért. Másik sor balról jobbra aranyért. Más tájak más soraihoz képest még mindig a jobbik eset. De azért …

Aranysor. Két hölgy.

— Te mit veszel?

— Pár kiló akármit.

— Hogyhogy?

— Tudod, nálunk most festik újra a lakást. Tatarozunk.

— És?

— A fürdőszobában már nagyon lekoptak a csapok.

Banánsor. Két úr.

— A fenét, Hollanda! Ezzel a pocakkal? Tudja, hogy a banán hizlal.

— Nem is enni veszem, maga kétéves. A héjáért.

— Miért, mi van a banán héjával?

— Csúszik.

— És?

— A kis Nikolett most tanulja a dupla Lutzot. Hadd gyakoroljon odahaza is.

Aranysor. Egy nénike. Hivatalsegéd. A másik is.

— Nicsak, Kaliguláné asszony. Csak nem megy megint férjhez a Rózsi?

— Dehogyis. Csak az igazgató kartárs ugrasztott le. Menjen, Gizuskám, hozzon nekem két zsömlét, tíz deka bácskait, meg egy uborkásüveg karkötőt.

Banánsor. Két szexbomba, még korántsem hatástalanítva.

— Te kinek viszed?

— A kedvenc majmomnak.

— Új majmod van? Elit. És hogy hívják az új majmodat?

— Dr. Stowasser Béla.

Aranysor. Két szigorú úr.

— Mit kell látnom, Peripatics! Önt is hatalmába kerítette az anyagiasság ördöge?

— Szó sincs róla. Ellenkezőleg. Minden erőmmel akadályozni próbálom ezt az őrült táncot az aranyborjú körül.

— Akkor mit keres a sorban?

— Pszt. Munkalassítás. Az olasz kamionosok módszere. Blokkolom a hömpölygést. Izé … kisasszony, ha már úgyis itt vagyok, mérjen le nekem egy országalmát.

Banánsor. Két ifjú mama.

— Te mennyit viszel, szívem?

— Öt kilót. A Pistikémnek.

— Öt kilót. Umberufen. Van étvágya a kis golyhónak.

— El vagy tévedve. Pedagógiai célzattal viszem. Most tanulják környezetből a banánt. És könnyebben megjegyzi, ha látja, milyen is egy banán.

— Na de akkor is. Szemléltető eszközként mindjárt öt kilót …

— Ööö … tudod, egy kicsit nehéz a feje az én Pistikémnek.

Aranysor. Két ravasz.

— Ne vakítson, Cugéber. Minek magának az a stanecli fülbevaló?

— Természetesen banánt veszek rajta.

— Akkor miért nem állt mindjárt a banánsorba, maga őrült?

— Megbolondultam? Idehallgasson, két hét alatt úgy felmegy az arany ára, hogy ezért a stanecli fülbevalóért kétszerannyi banánt is megkapok.

Banánsor. Egyik srác a sorban, másik srác jön.

— Szia, Rekőttes, jössz te is banánért?

— Nincs pénzem.

— Hogyhogy, Rekőttes? A te faterod olyan koldus, hogy még banánra sem telik?

— Nem koldus, csak ügyetlen.

— Hogyhogy ügyetlen?

— Nem tud annyit lopni, mint a te faterod.

Süt a nap. Tavaszodik. Ha igaz …

Peterdi Pál

KRIMIBARÁTOK KÖRE

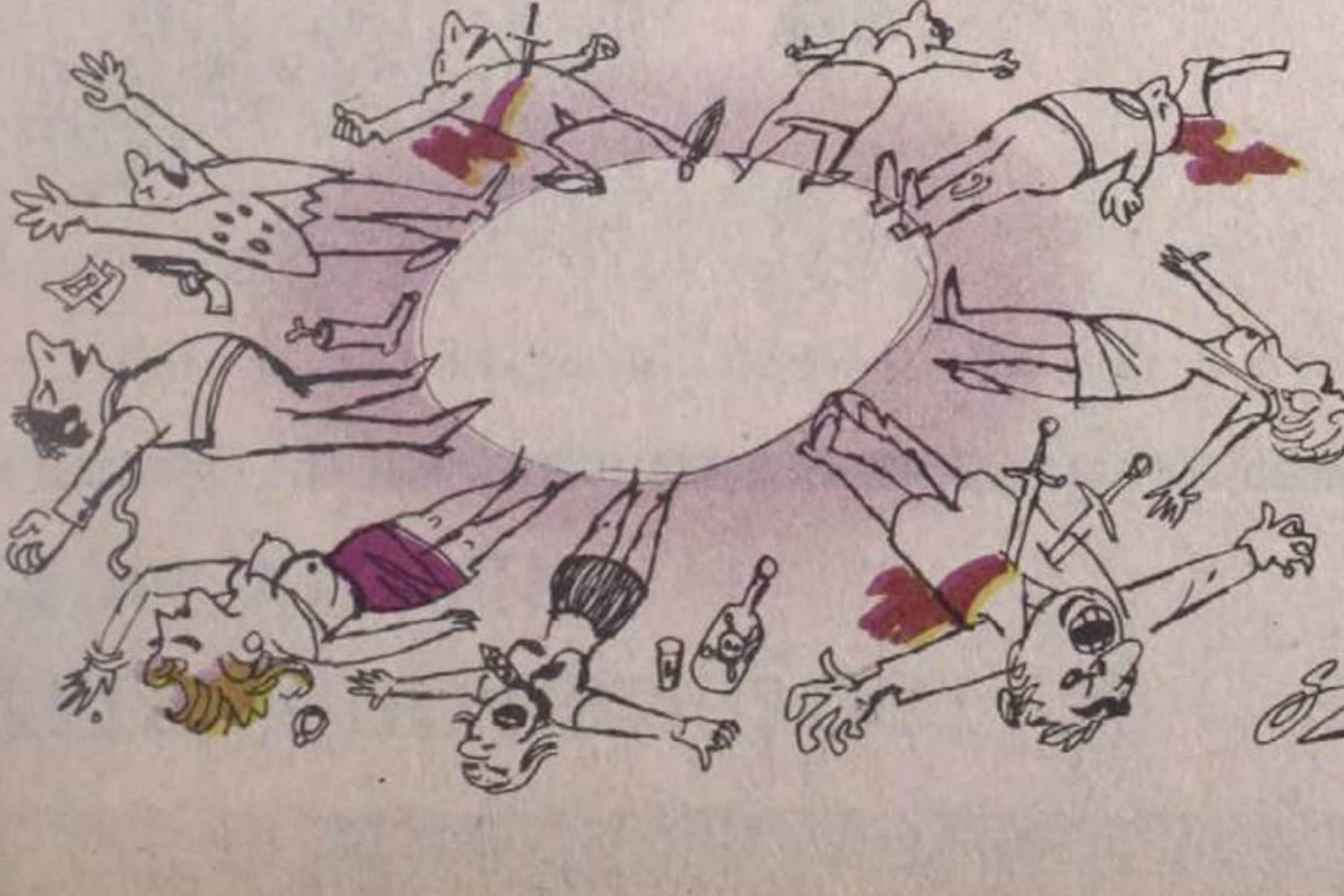

LÉPCSŐZETES LAKÁSHOZJUTÁS

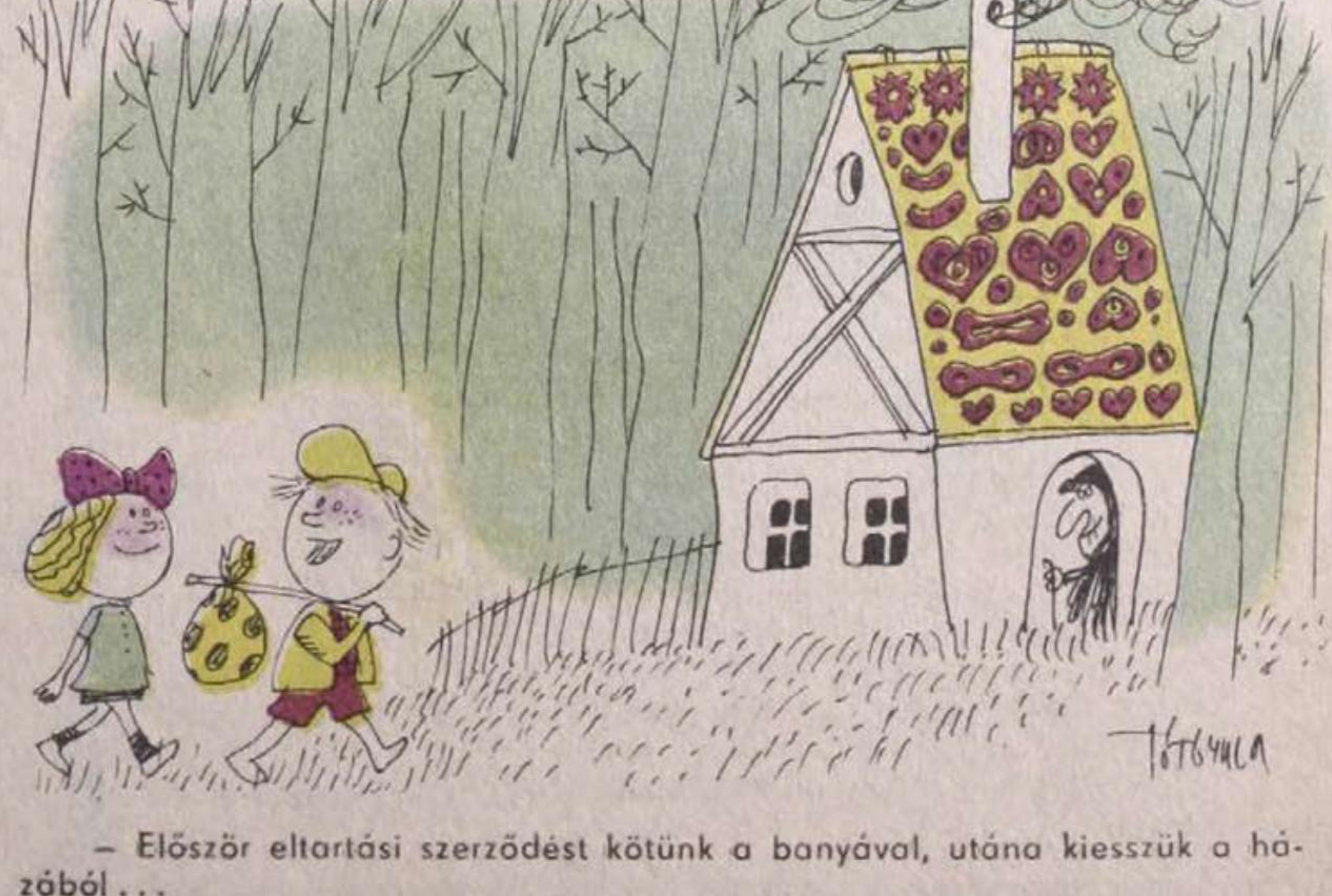

– Először eltartási szerződést kötünk a banyával, utána kiesszük a házából …

ÁTÁLLTUNK...

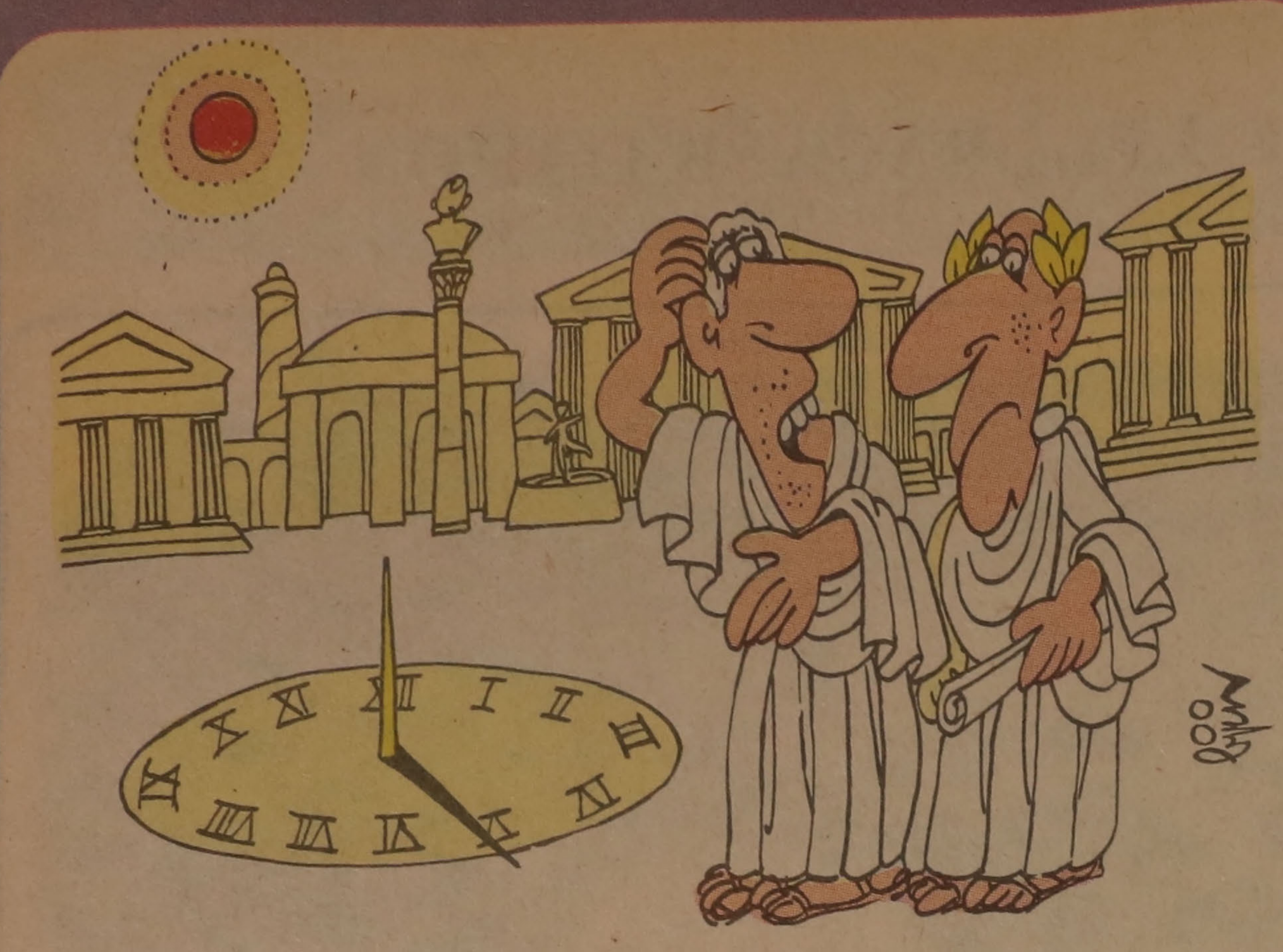

– Te tudod, hogy kell ezt éjszaka átállítani?

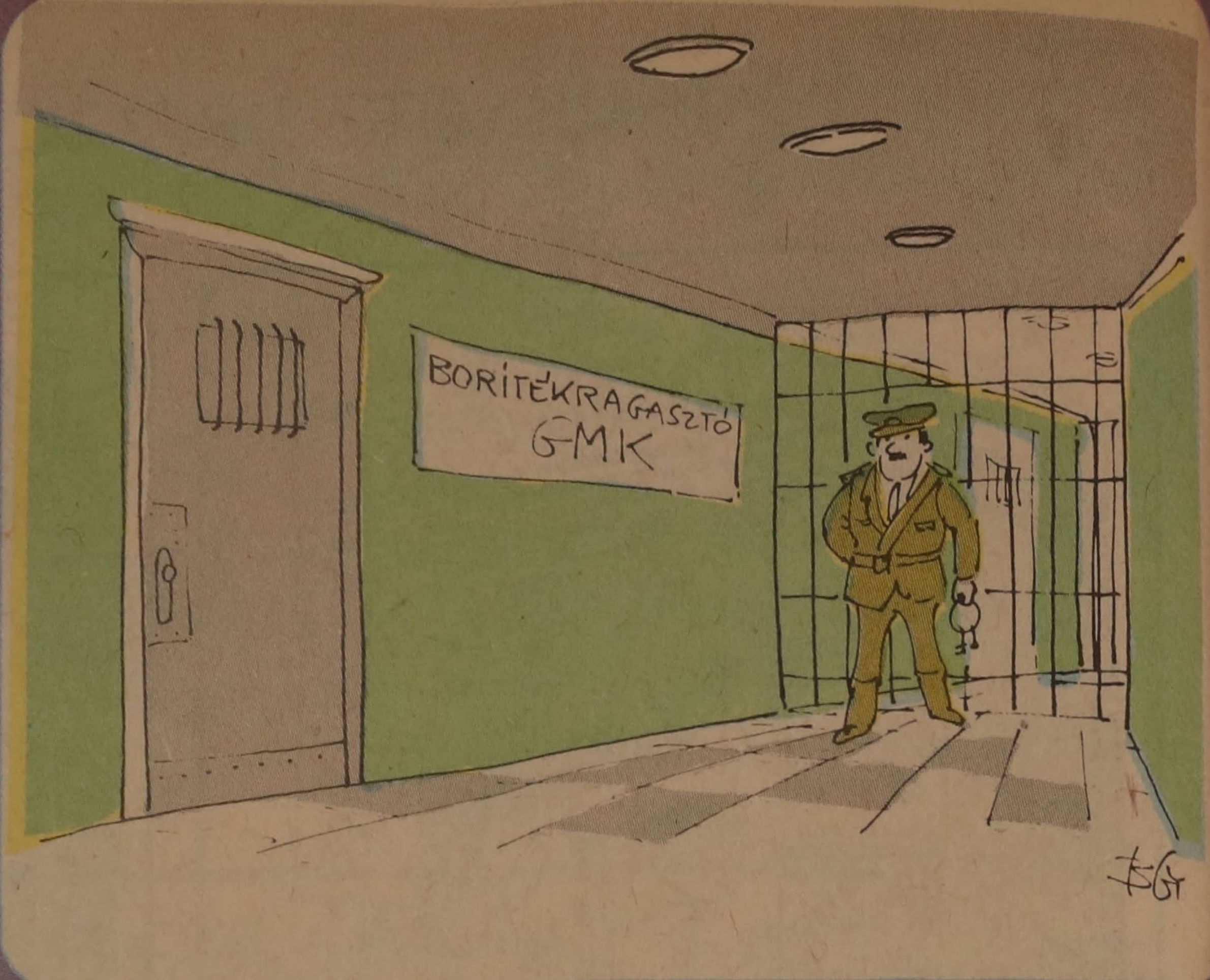

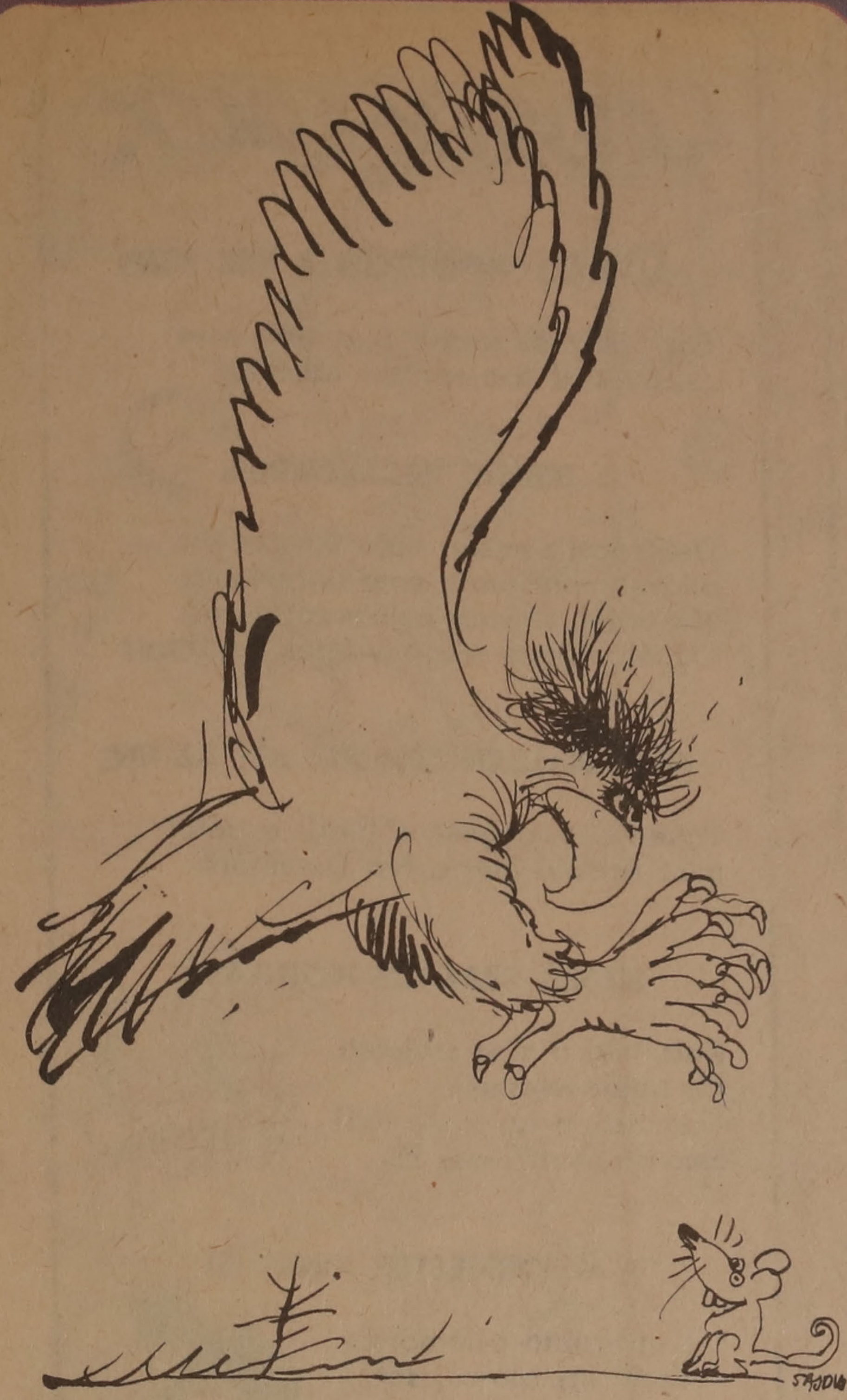

– Na, öregem, átállhat más kosztra. Engem hivatalosan védetté nyilvánítottak.

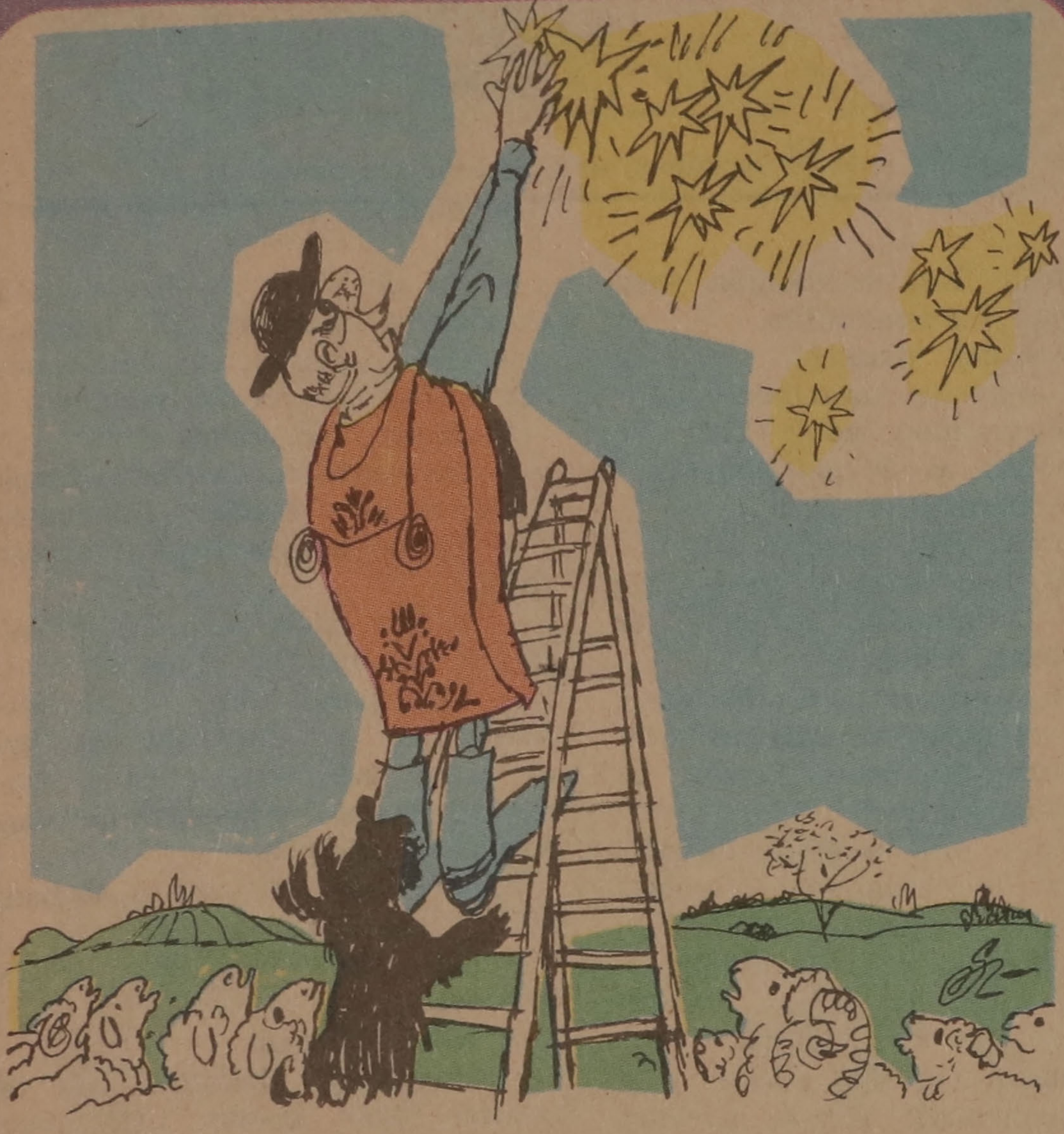

– Előretolom az órámat!

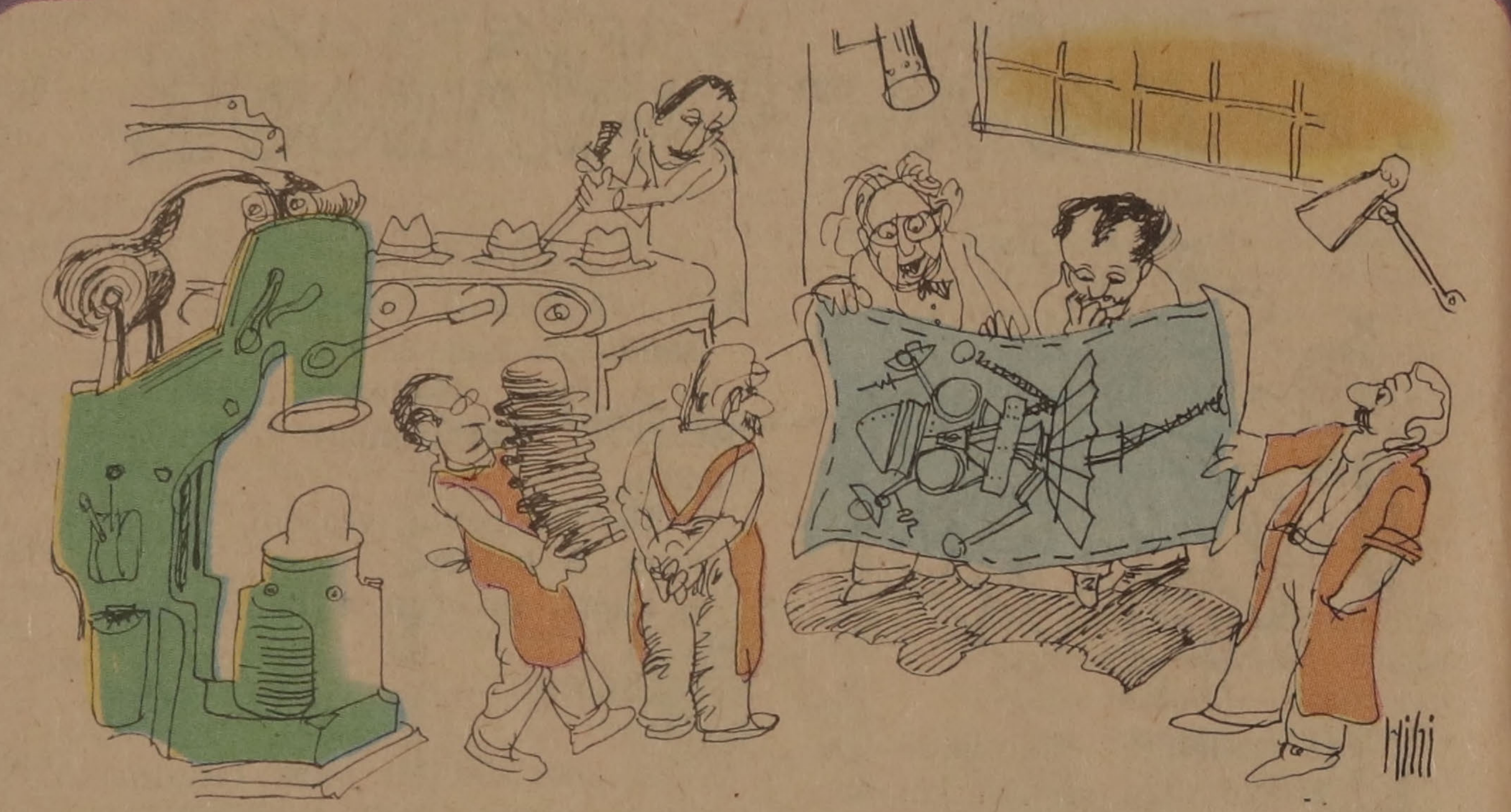

– Emberek! Holnaptól kezdve műholdakat gyártunk.

A NAGY JÁTSZMA

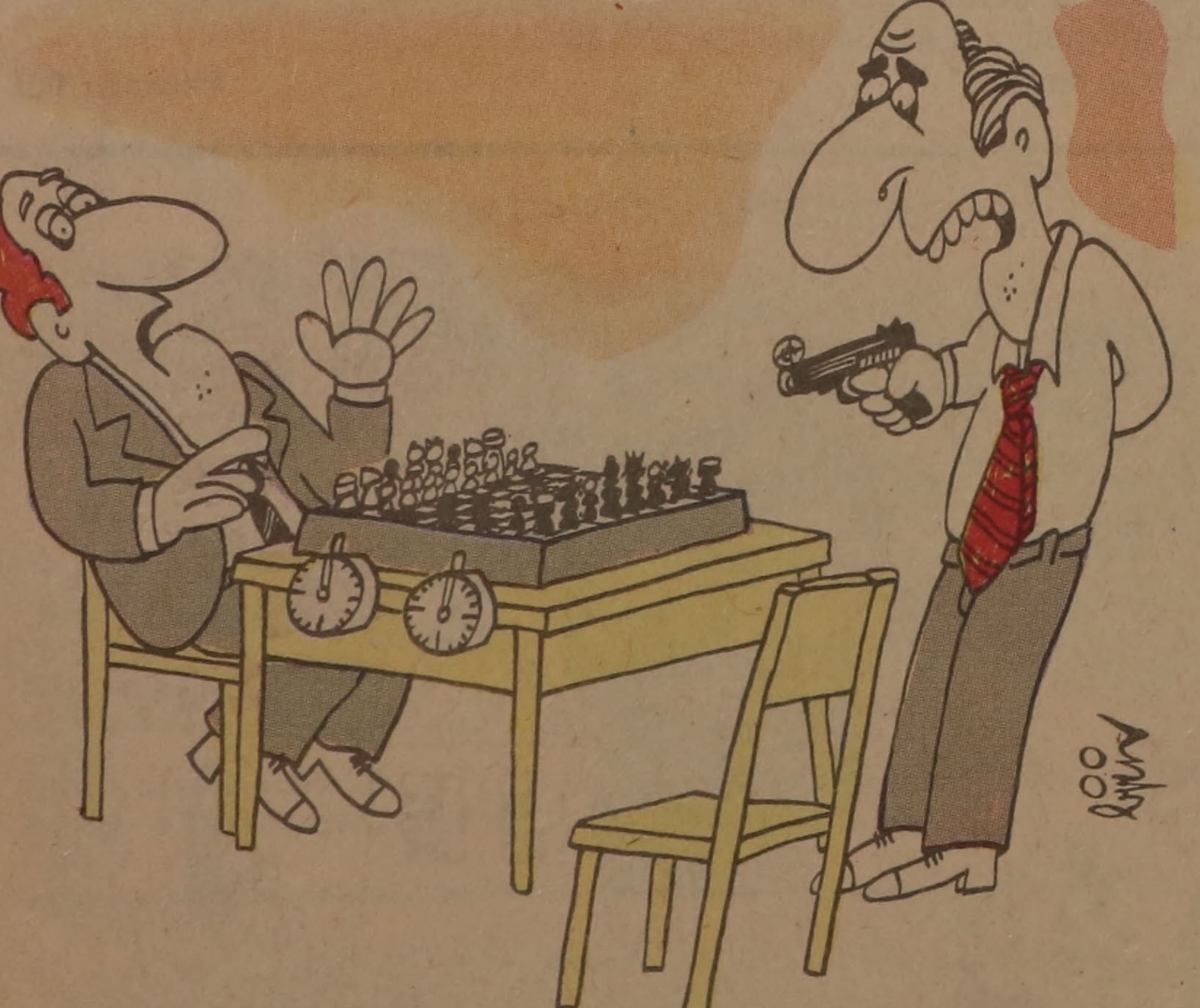

– Azt pedig, aki megpróbál átállni az ellenfélhez, azonnal keresztül lövöm!

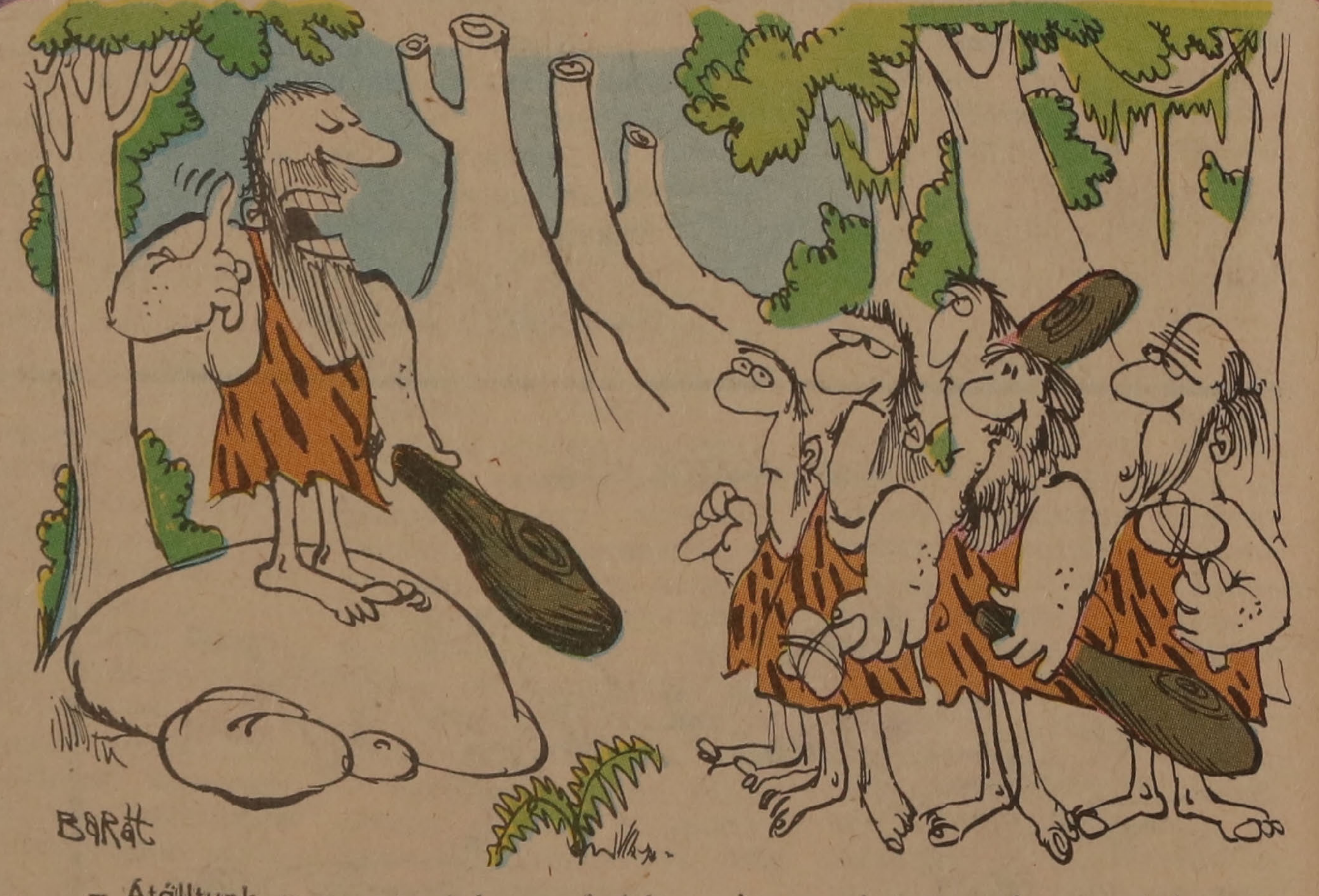

– Átálltunk a negyvenórás munkahétre, de az elejtett vad mennyisége nem csökkenhet.

FONTOS SZEMPONT

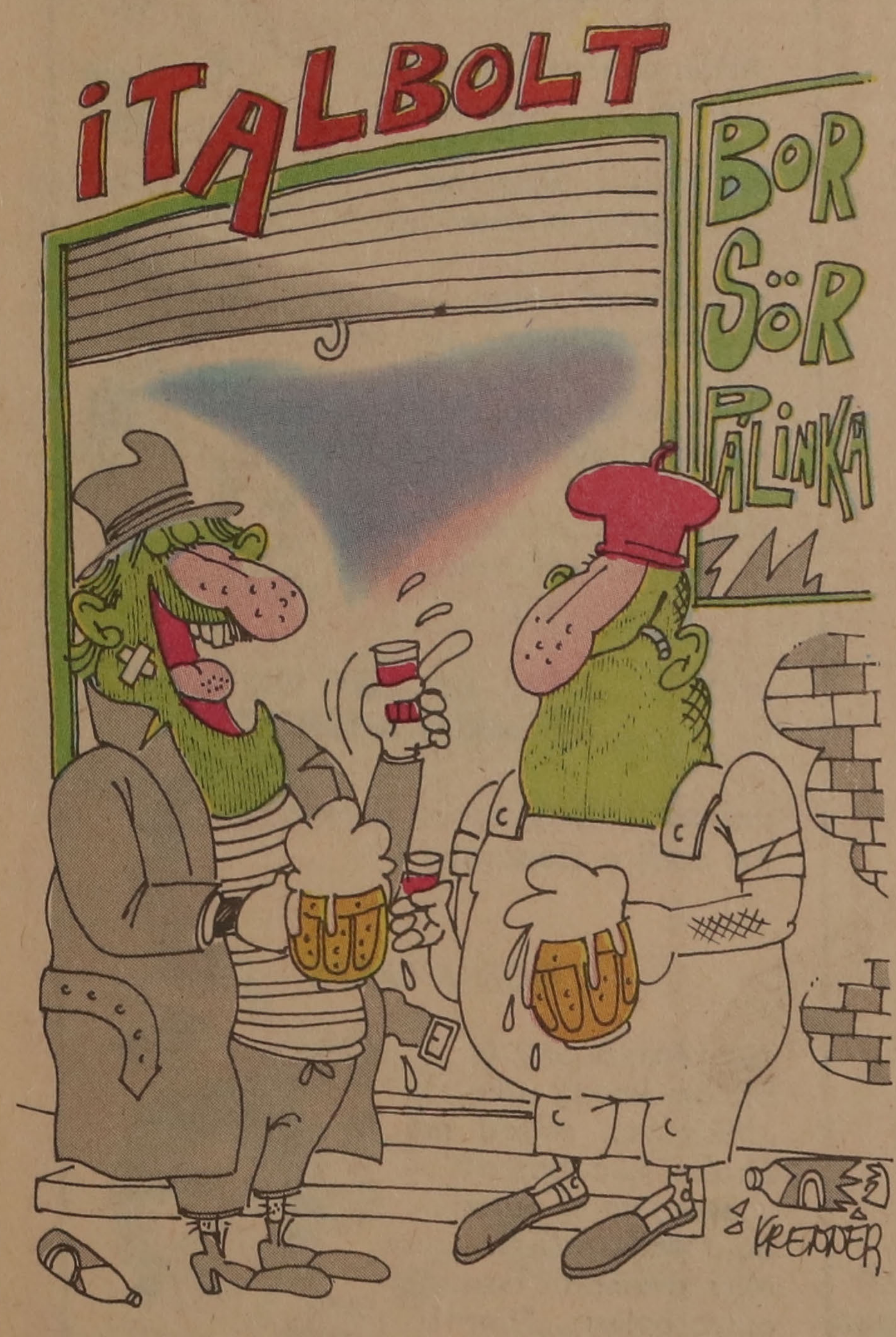

– Most legalább egy órával van hamarabb kilenc óra.

HEJ, HA 1944-BEN IS
ÁT TUDTUNK VOLNA ÁLLNI EGY ÓRA ALATT!

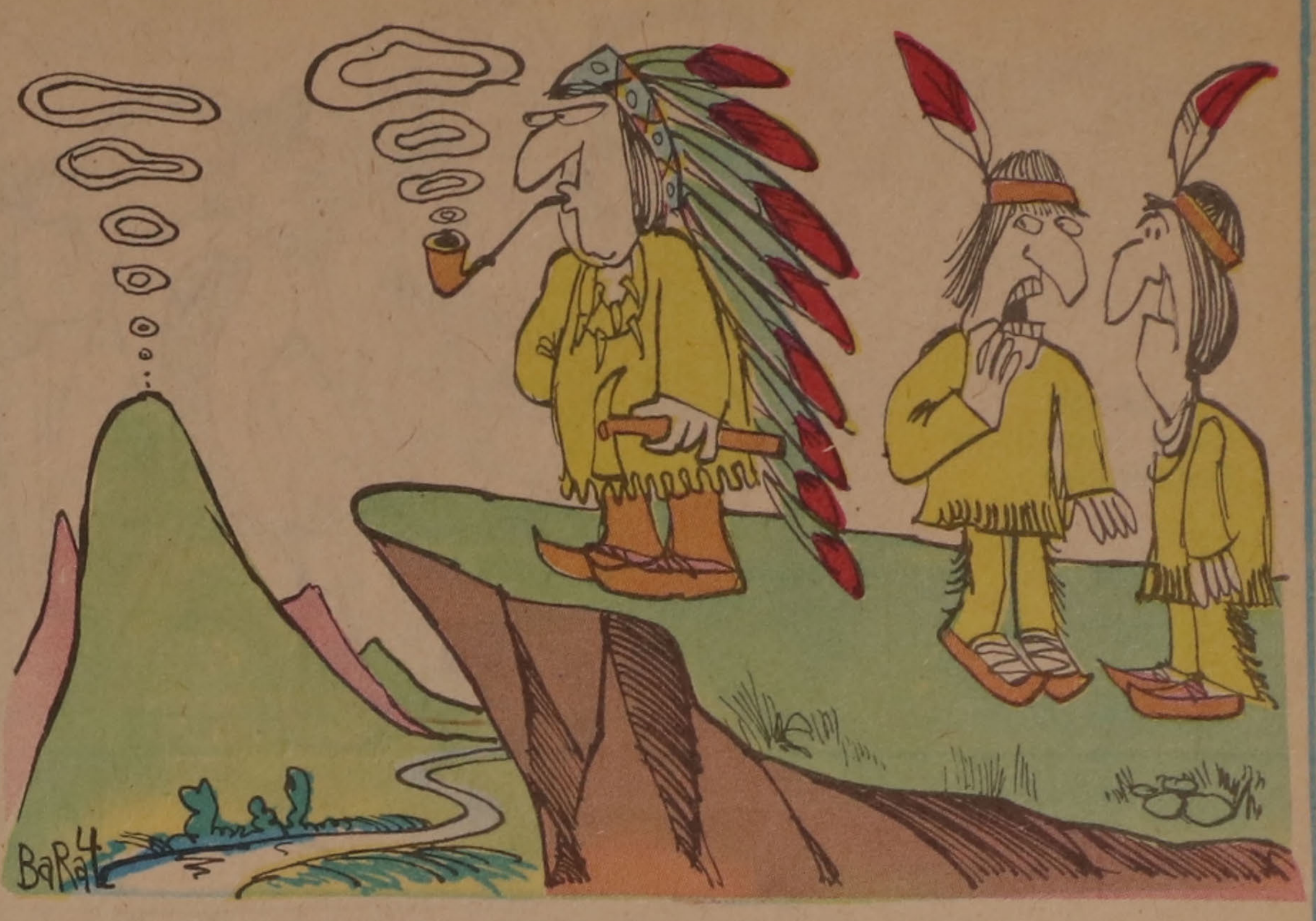

– Munkaidőben rendszeresen magánbeszélgetést folytat...

LE A VEGYSZEREKKEL!

Kedves kertbarát-társak! Az esedékes tavaszi kerti munkák megbeszélésére jöttünk össze, s végezetül újra összefoglalom az álláspontomat — mondta Gubó Előd, a Kiskerttulajdonosok Városkörnyéki Ligájának alelnöke. — A magam részéről teljes mellszélességgel kiállok a modern, biológiai szemléletű kertgazdaság mellett. Mit értek ezalatt? Véget kell vetünk a növényvédő szerek, a vegyi tápanyagok uralmának! Vissza kell térnünk az ősi biológiai szemlélethez. Amerikában, Nyugat-Európában ma már vagyonokat fizetnek a fogyasztók a vegyszermentes biotermékekért, a méregmentes gyümölcsökért, zöldségért. A Szovjetunióban is kiterjedt kisérletek folynak e téren — emelte fel jelentőségteljesen jobb mutatóujját Gubó Előd. — Elég volt a természet szennyezéséből, mérgezéséből, ne bolygassuk meg a környezeti egyensúlyt! — fejezte be indulatos előadását a liga alelnöke.

Trehány Elek, a Filoxéra és Nyalósó című hétvégi telektúró lap különtudósítója odafurakodott Gubó Elődhöz, gratulált, majd interjút kért tőle.

— Szívesen nyilatkozom — ült le Gubó Elek egy általa termelt vegyszermentes, satnya óriástökre —, de miért pont én? Az elnök meg fog sértődni.

— Önt választottam, mert ön a kemikália-ellenes mozgalom honi zászlóvivője, s ezért szeretném mélyinterjúvolni.

— Akkor üljünk be egy pinceborozóba — mondta Gubó Elek.

Az első fröccs után az alelnök kezdte kifejteni nézeteit.

— Kérem tisztelettel, én most is csak azt mondhatom, hogy ellene vagyok a gyom- és rovarirtó, a gombaölő szerek használatának. Megvetem a permetlét, a rézgálicot, a műtrágyát, a pétisót. Egy egészséges növény önmaga erejéből is megbirkózik a kártevőkkel. Egyébként a mai kényes, agyonpermetezett nagyüzemi gyümölcsfajták szemre ugyan szépek, bőtermők, nagy gyümölcsűek, de laza húsúak, ízetlenek, és alig eltarthatók. Ezt egyébként idéztem valakitől.

— Mindezt értem — tett úgy Trehány Elek, mintha értené —, de milyen megfontolásból lett ön a kemikália-ellenes mozgalom magyar apostola?

— Miért, miért? — tette fel a szónoki kérdést Gubó Előd. — Fizet még öt-hat fröccsöt? — tette fel az újabb, immár nem szónoki kérdést.

Megittak öt-hat fröccsöt, s Gubó Elek az elméleti kérdésekről lassanként gyakorlati vizekre evezett.

— Nézze, szerkesztőkém — mondta Gubó Előd, — tulajdonképpen tojok én a vegyszerekre, meg más efféle izékre. Az a fontos, hogy legyen bor meg sör. Eszem én almát és sárgarépát? Hát nyúl vagyok én?! Arról van szó, hogy a feleségem jóvoltából néhány éve vettünk egy hétvégi telket. Arról ábrándoztam, hogy ülök valami az ámbituson, vagy valami ilyesmin, hallgatom a madárfüttyöt, s iszom a hideg sört. De mi lett belőle? A nejem állandóan noszogatott: Fiacskám gyomirtózd le a veteményest! Elődke, permetezd meg az almafákát! Szórd ki a műtrágyát! Tetvezd le a rózsatöveket! Ideje már pétisózni! Hordd ki a budi tartalmát a dinnyeföldre! Ásd fel a kertet! Ez ment állandóan. Aztán a kezembe került egy szakcikk, s én a biológiai kertművelés harcosa lettem. Ezen irányzat szerint tilos permetezni, gyomirtózni, műtrágyázni. Még a talaj megforgatását, az ásást is ellenzik, mert az tönkreteszi a természetes talajrétegződést. Szerintük a giliszták mindent elvégeznek. Azt sem helyeslik, ha a latrina termését kihordják a földekre. Egészséges emberi táplálék nem teremhet ilyen földön. A lekaszált füvet, a lehullott falevelet sem kell összegereblyézni, elégetni, az kiváló zöldtrágya. Megvilágosodott előttem minden. Ez az én világom, ez az ideológia kell nekem.

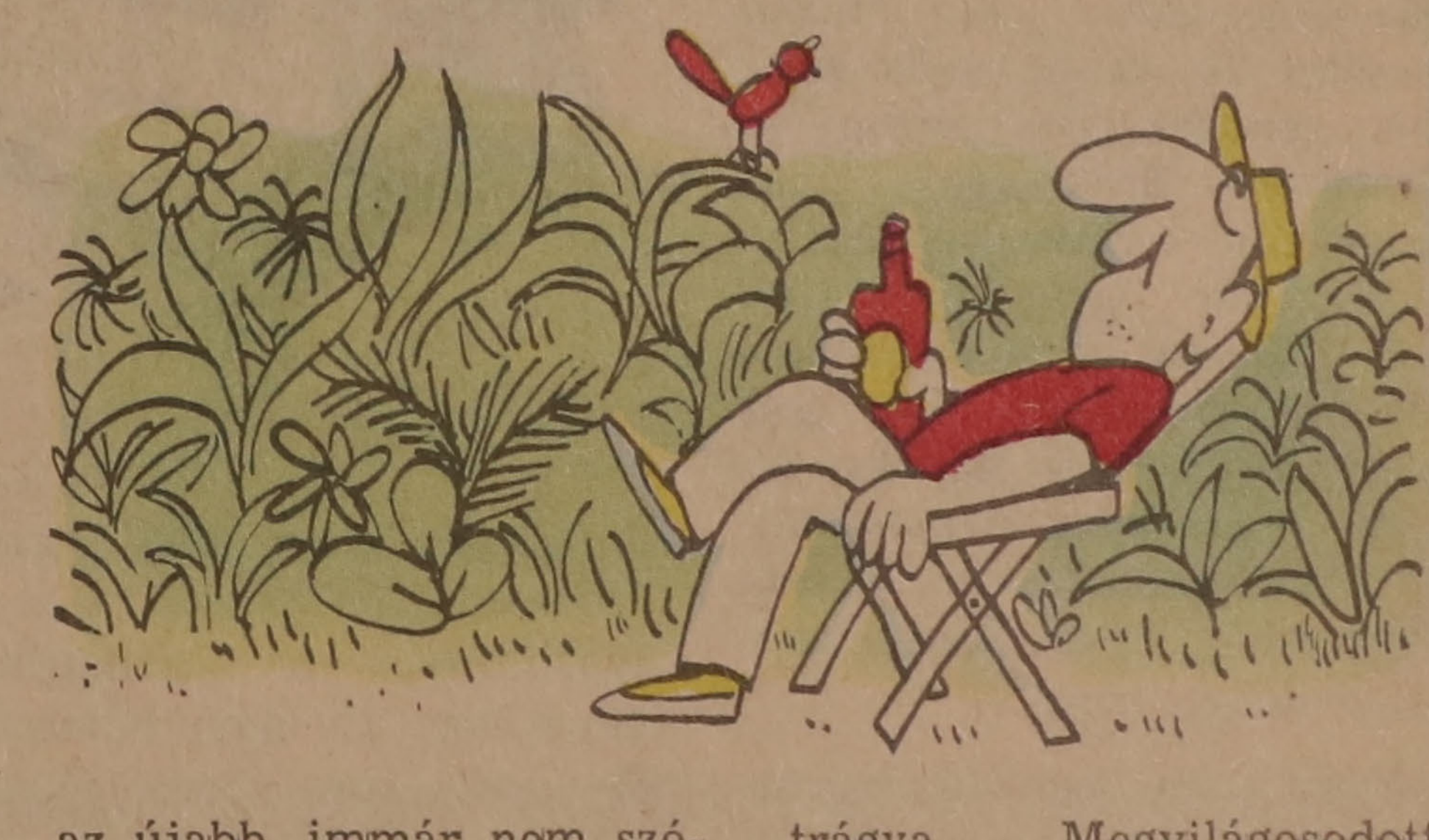

Amióta a biológiai művelés élharcosa lettem, csak ülök az árnyas körtefa alatt és sörözgetek. Én különbékét köttem a cserebogarakkal, a lárvákkal, a molyokkal, a levéltetvekkel, a hernyókkal, a dudvákkal, a gyomokkal. Alapelvem az élni és élni hagyni. Csak a szúnyogokkal nem boldogulok. Nem akarják a békés egymás mellett élést. Nem képesek tudomásul venni, hogy én biológiai szemléletű vagyok. Szerkesztőkém, nem fizetne még egy fröccsöt? Azt mondja, hogy ez a bor permetezett szőlőből készült? Kit érdekel!?

Majláth László

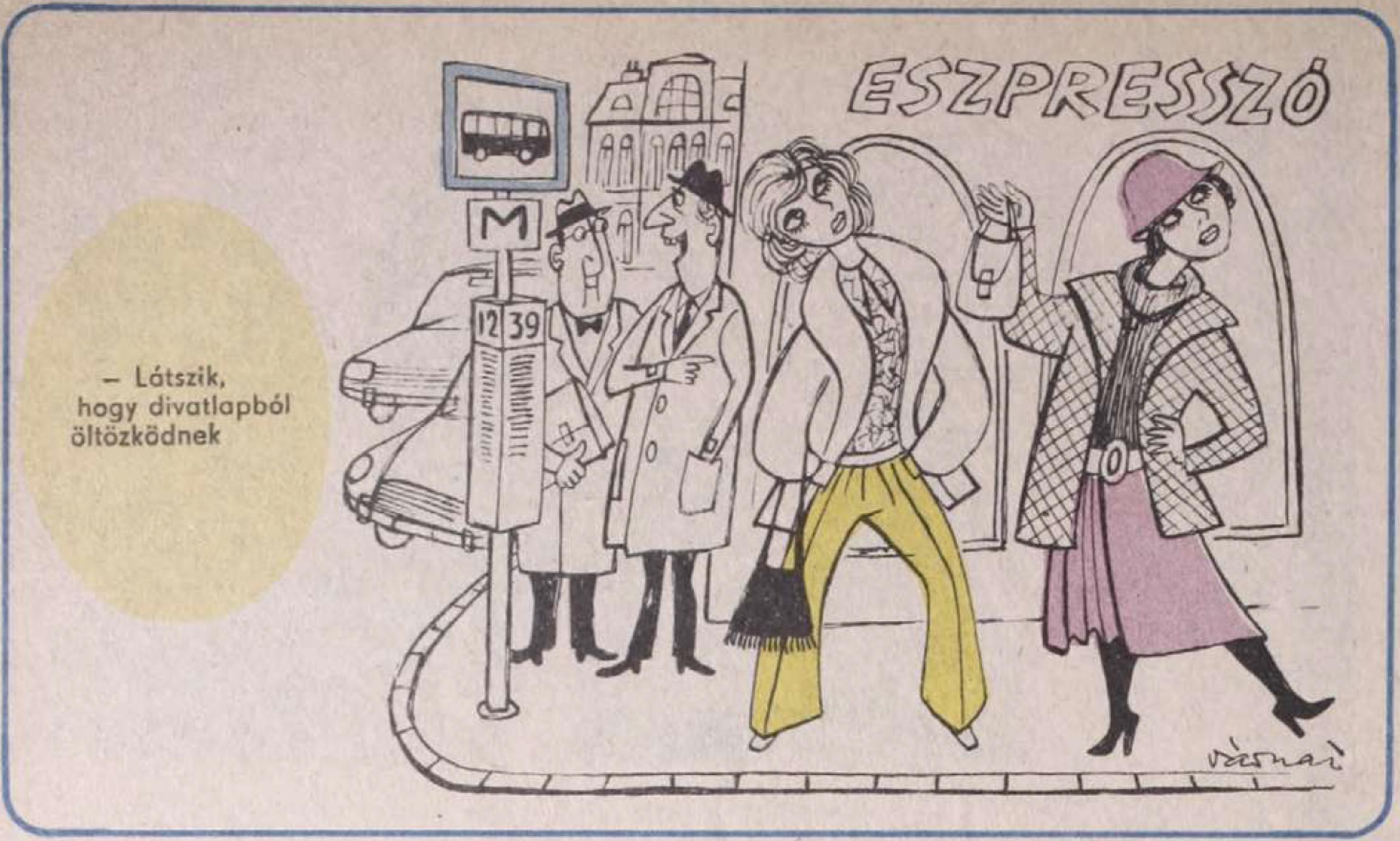

– Látszik, hogy divatlapból öltözködnek

KITELEPÍTÉS

A kitelepítésről szóló végzést én is a kora reggeli órákban kaptam meg. Hajnali álmomból hosszú csöngetés ébresztett. Tudtam, hogy nem a postás, mert ő mindig kétszer csenget. Ha nem adok neki borravalót — háromszor. Álomittasan, (no meg egy kicsit az előző nap elfogyasztott cseresznyétől is) nyitottam ajtót és írtam alá az átvételi elismervényt. A hivatalos papírban az volt, amire számítottam. Tartózkodási helyemül az isten hátamögötti Bivalyolajost jelölték ki. 24 órám volt a készülődésre. Nekiültem a telefonnak, és vadul próbálkoztam, hogy a végzést — ami nyilvánvalóan tévedés — hatálytalanítsam. Nagybácsikám, aki felelős posztot tölt be az egyik kerületi rendőrkapitányságon — a Fegyveres Erők Napján mindig ő főzi a birkapörköltet — egyszerűen letagadtatta magát. Tivadar bácsi — minisztériumi főtanácsos — csak hümmögött, hogy ez egy kényes ügy, ő nem exponálhatja magát, még annak is örül, hogy eddig hét minisztériumi átszervezést átélt.

Nem vitás, egyedül maradtam. Utoljára még megfürödtem a saját kádamban, ahogy illik, elénekeltem a „Te, rongyos élet" kezdetű dalocskát, majd elkezdtem pakolni. A különböző irodalmi, drámai és filmalkotásokból tudtam, hogy csak 500 kilót vihetek magammal. Persze ennyim nem volt, de két kilót kölcsönkértem az egyik haveromtól.

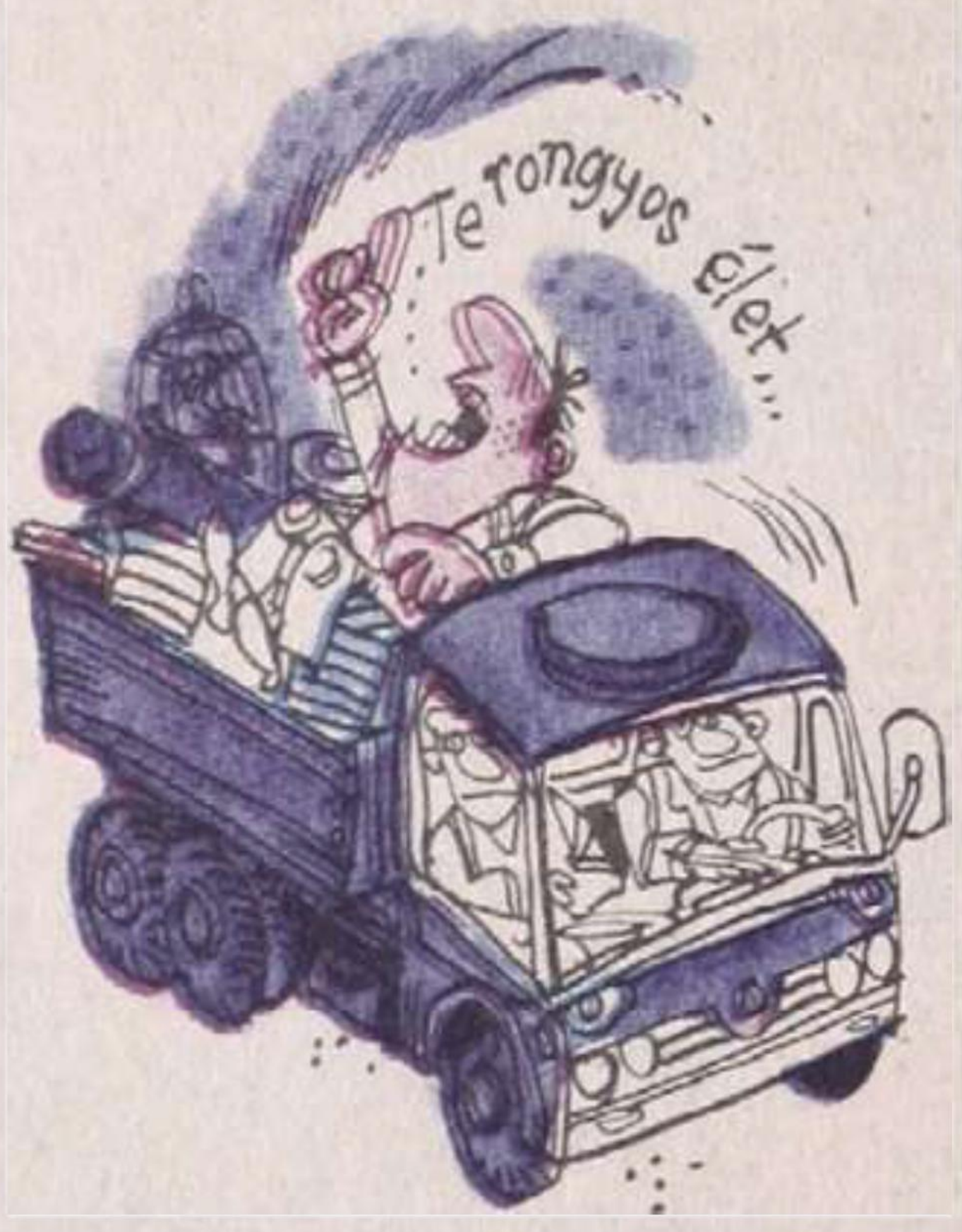
Te rongyos élet...

Reggel ötkor jött értem a teherautó, feldobtuk rá a betyárbútort, és elindultunk egyenesen az isten hátamögé. Bivalyolajoson özv. Kufferschmidt Jenőné portáján szállásoltak el, akinek az ura éppen jogerős börtönbüntetést töltötte komputercsempészés miatt.

A falu — ahogy számítottam rá — nem fogadott be. Pedig keményen dolgoztam. De ennek ellenére a vegyesboltokban eldugták előlem a Kőbányai sört, a zárszámadó közgyűlésen pedig a konyhában tálalták fel nekem a gesztenyével töltött fácánt, amit a tsz gépkocsivezetőjének a társaságában kellett elfogyasztanom.

A falu bizalmatlanul és gyanakodva fogadott. A Philips villanyborotvámba homokot szórtak, a Trabantomat befestették feketére, közeledésemet még az ÁFÉSZ-bolt kávéfőzőnője is visszautasította, leveleimet a postáskisasszony nem továbbította, mert állítólag rossz helyre írtam az irányítószámot.

A többi kitelepítettel néha-néha összejöttünk, de miután egymás feleségeit már kölcsönösen meguntuk, ez a kapcsolat is csak alkalmi italozásokra és a beiruti konfliktus ittas megtárgyalására korlátozódott.

Sorsomat összeszorított foggal viselem. De azért jövőre újra megpályázom azt a pesti tanári állást.

Trunkó Barnabás

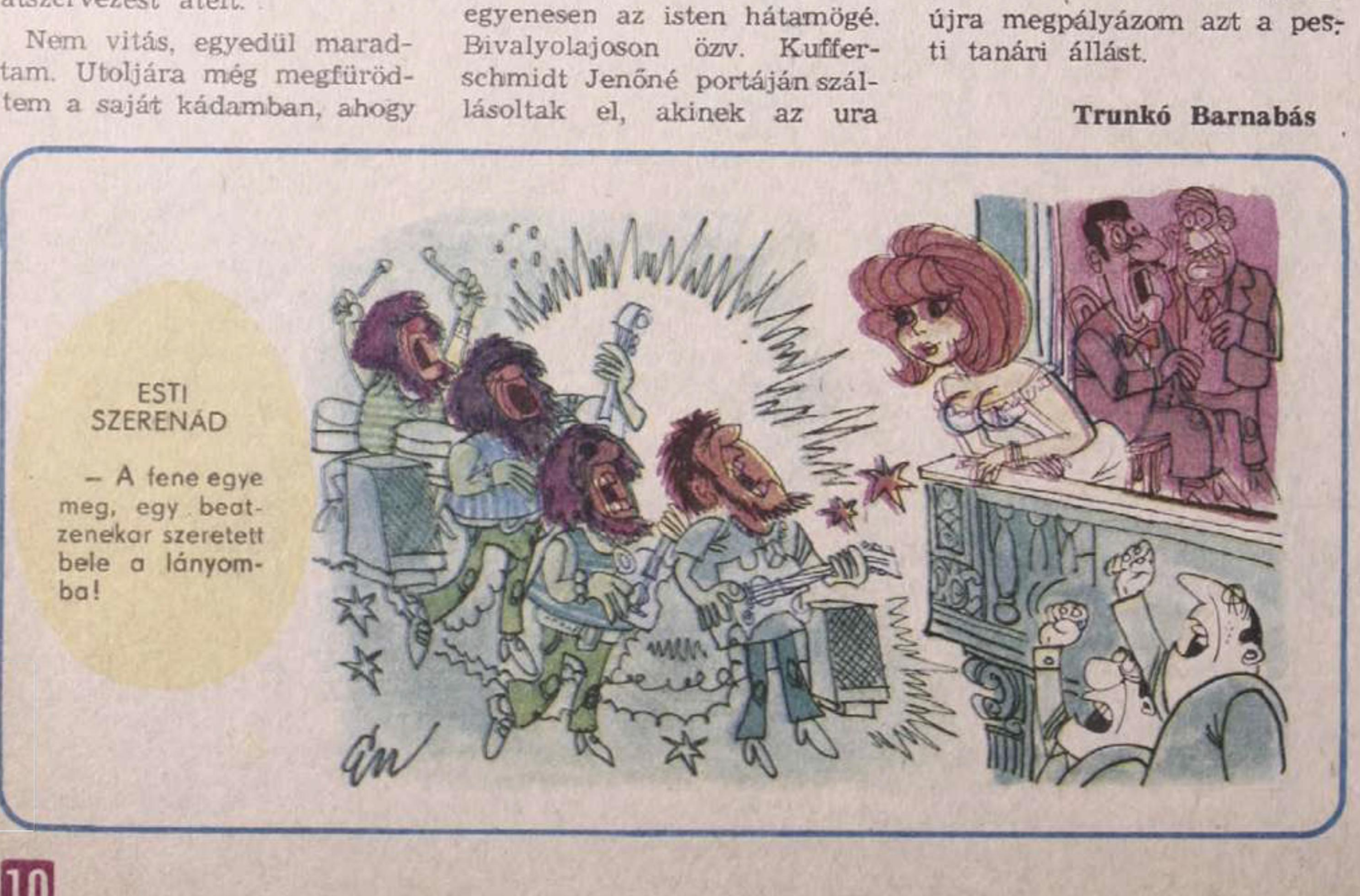

ESTI SZERENÁD

– A fene egye meg, egy beatzenekar szeretett bele a lányomba!

AGYRÉM-RÍMEK

ALVILÁGI RIPORTON A KÉK FÉNY

Egy hölgyhöz fordul itt a stáb esze:
„Kegyedtől van ez ittas tábesze?"

BIBLIAI KECSKERÍMEK

Delilának Sámson haja kincset ért,
ollóval ment tehát eme tincsekért.
Mit tettél, te kicsi helyes fajtalan?
Ott áll most e szegény fejes hajtalan!

VÍZILABDÁBAN SEM ÁLL JÓL AZ FTC

Éppen úgy megveti a Fradi a pólót,
mint Botfülű Peti a Fra Diavólót?

NÉMET SZAKÁCS HÓDÍTÁSA

Kurt, míg a húst szeleteli,
Ely tálját teleszeli.
Nemcsak a tál széle teli!
Este hát Kurté lesz Ely.

AZ ŐRMESTER KÍNRÍMEI

Úgy megunta a lómarsot,
ordított egy aló-marsot.

Megharcolva Csuzimáját,
elmondta a csúz imáját.

Kedve jött egy akó serre,
abból is csak a kóserre.

Aztán elment Aggtelekre
alkudni egy agg telekre.

Belebújt a pipitérbe,
hová annyi pipi tér be

pipilni (cseh, magyar, osztrák)
s a patakban hal van, oszt rák,

ám egyből sem szel a don,
szegény már nem szeladon:

hogy ereje csökkenő lett,
téesz-bika-csök-kenő lett.

KOROSODÓ ÚR EGY ORFEUMI VIRÁGÁRUSLÁNYHOZ

Százszorszépnél szebb a répa,
azt árulj e szeparéba'!

KICSI A LAKÁS

Azt kérdezi Laci (s
biz ám kacag ajka):
„Mért van rajtad ma is,
Gizám, kacabajka?" –
„Levegyem-e, párom,
buja pelerínem?" –
Mire nyomban három
pulya beleri: „Nem!!!"

Timár György

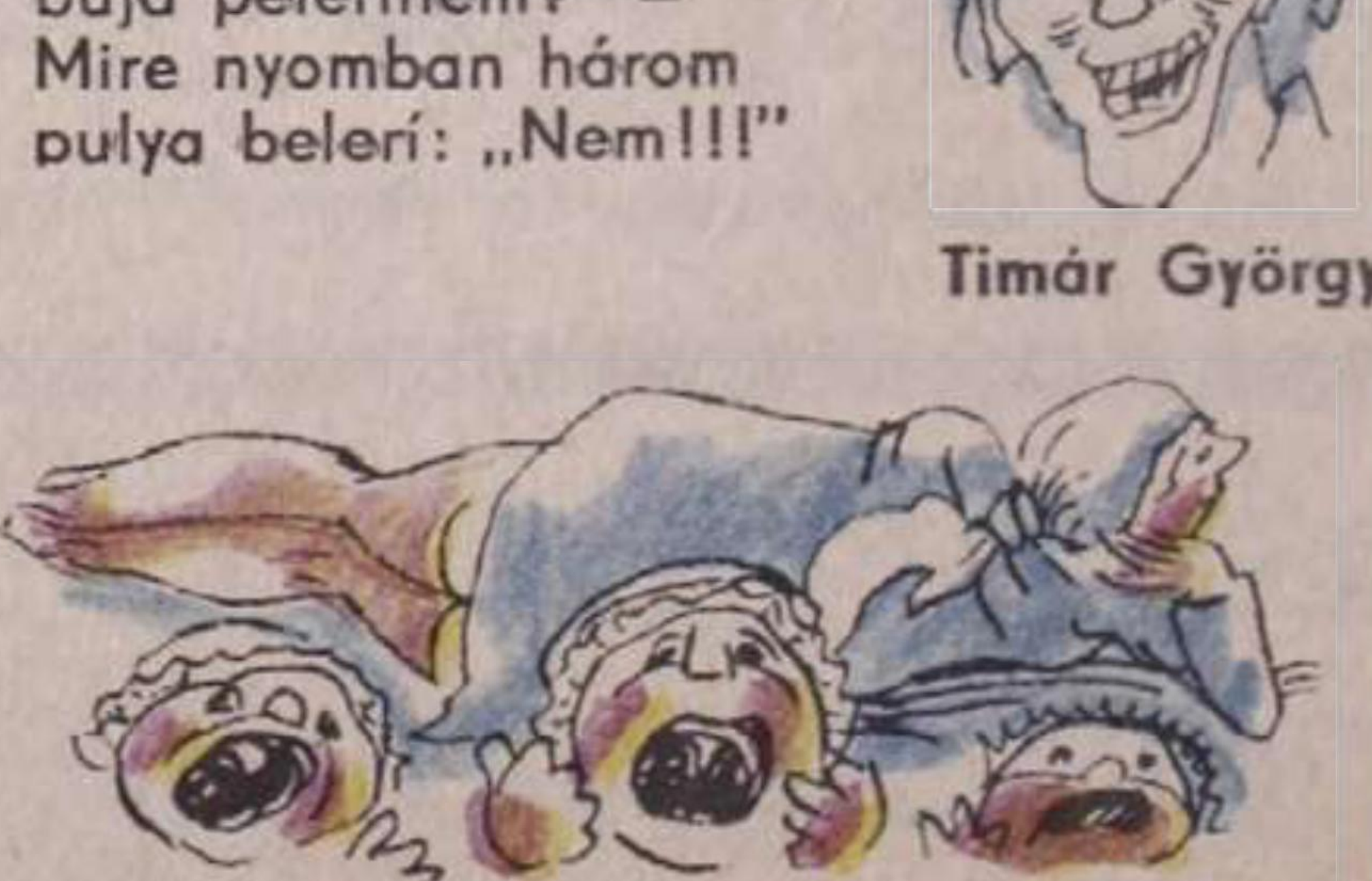

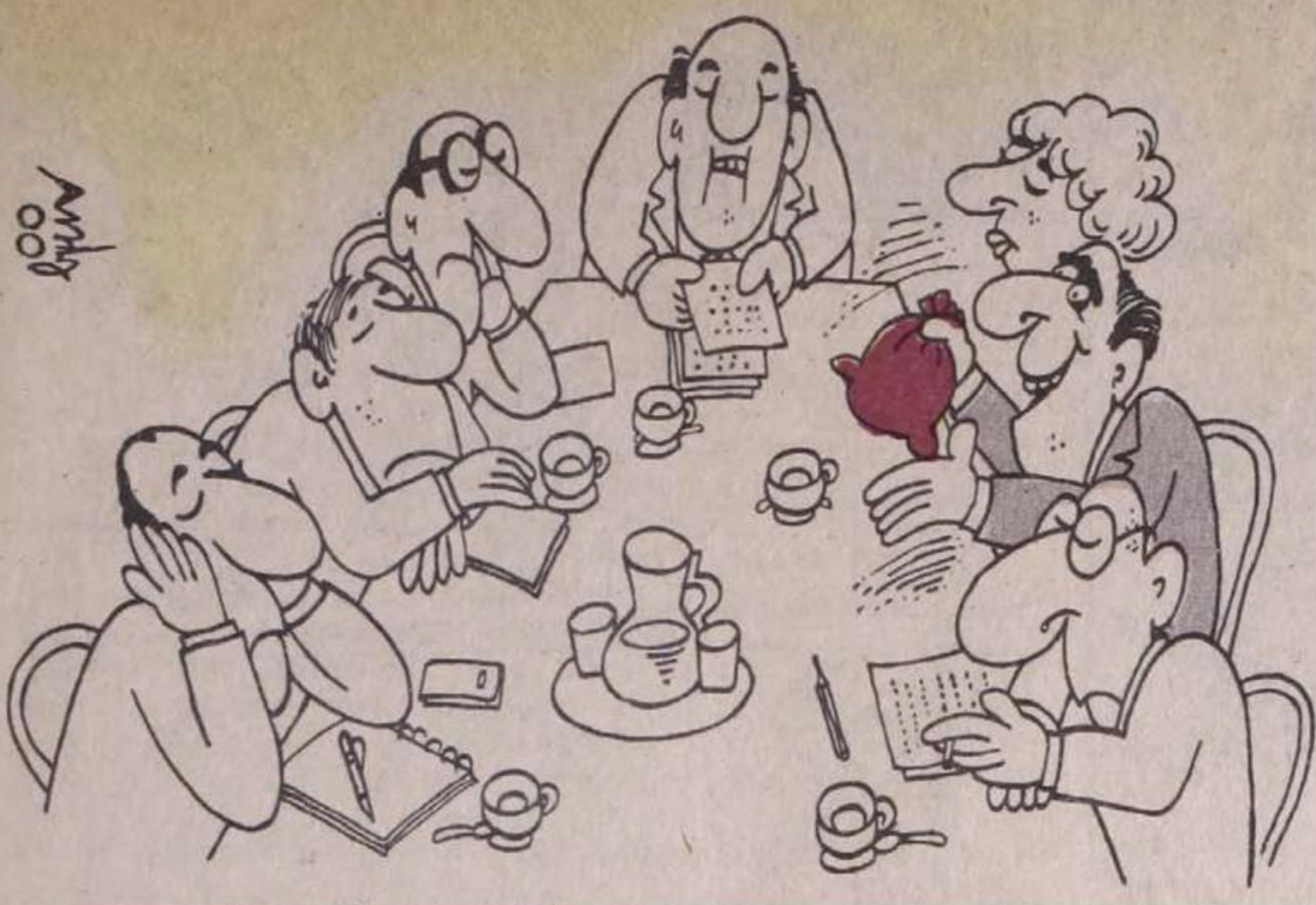

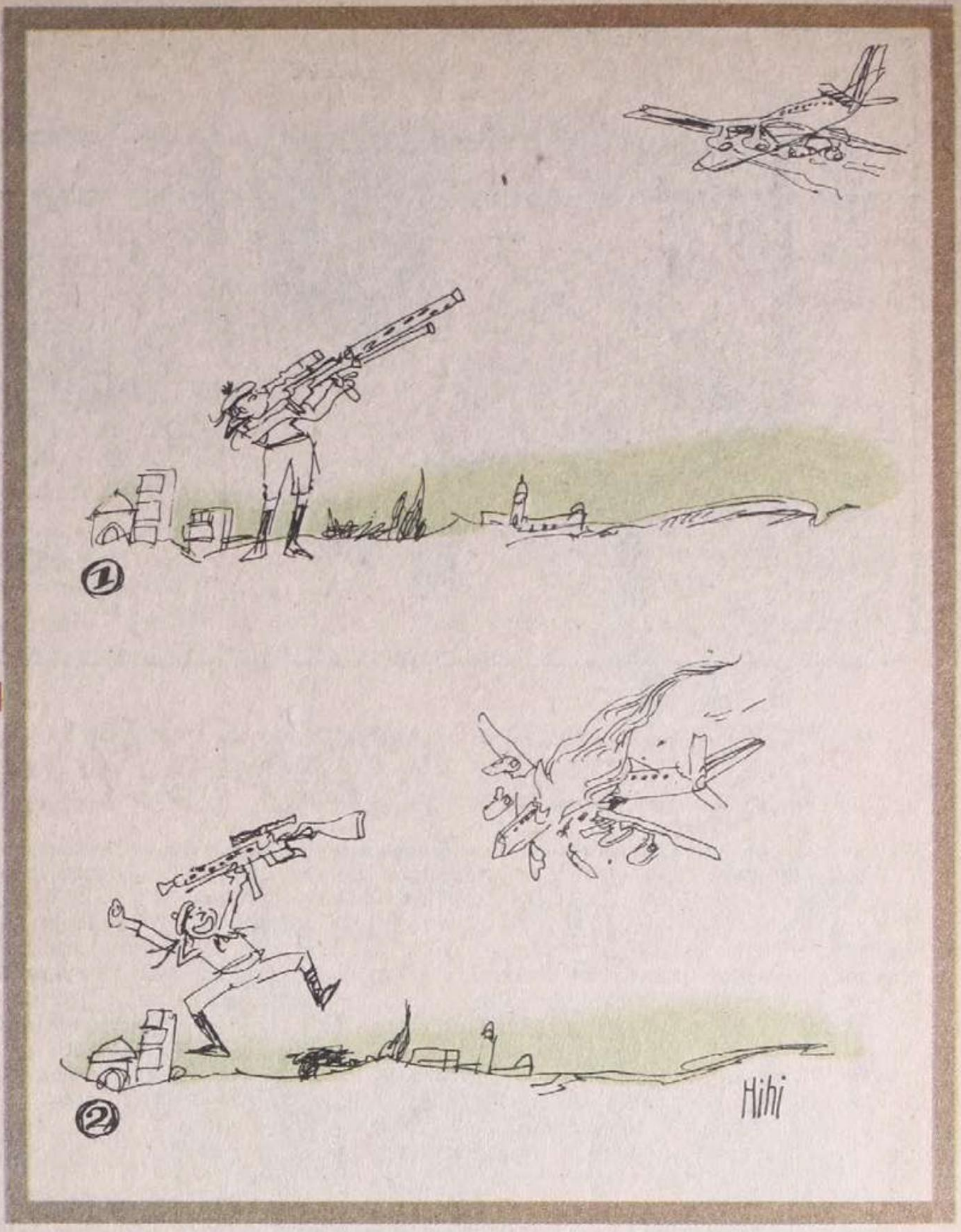

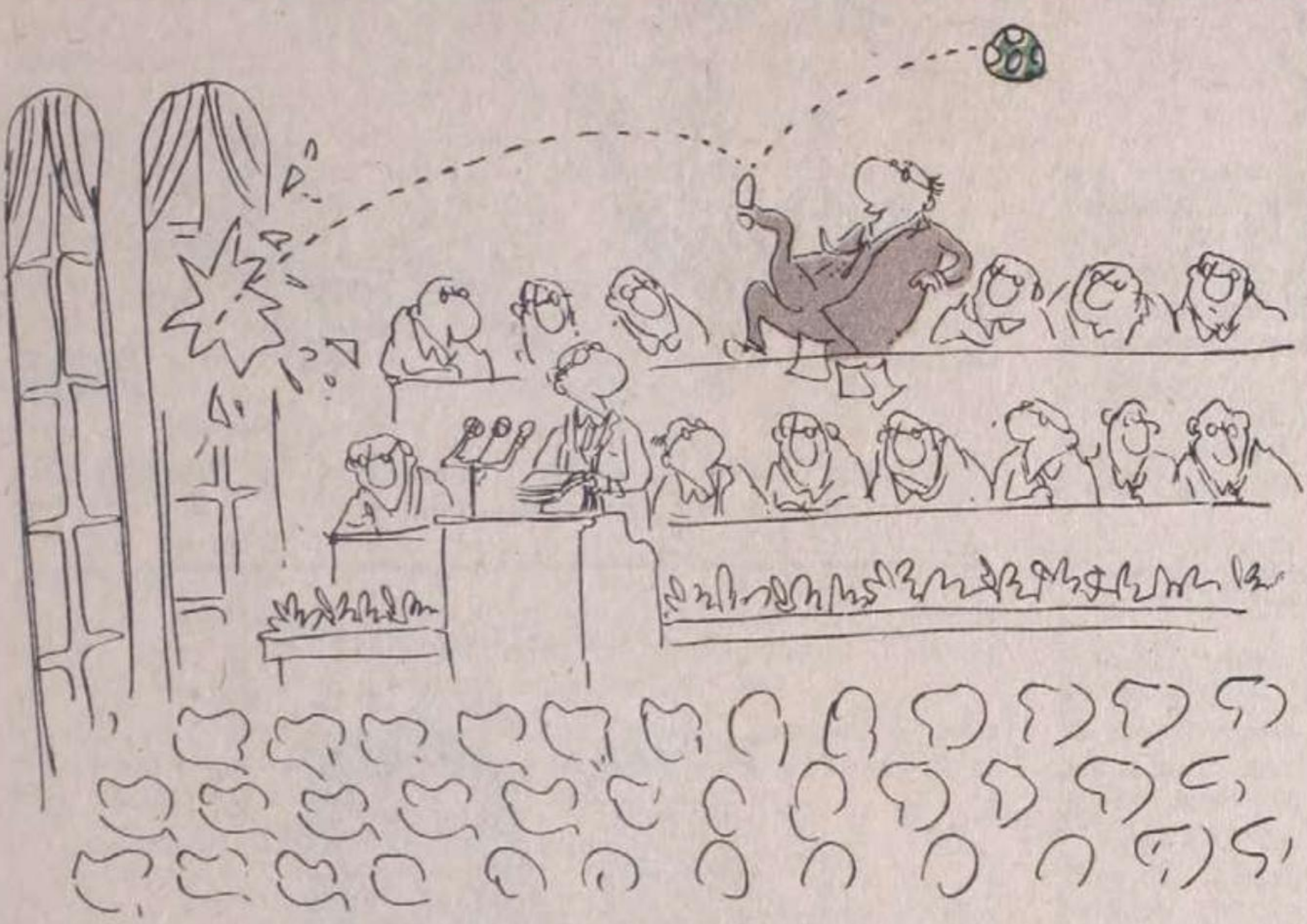

BALAZS-PIRI,
HEGEDÜS,
LEHOCZKI,
SAJDIK
FÜLÖP,
VÁRNAI

NAGY GYEREK

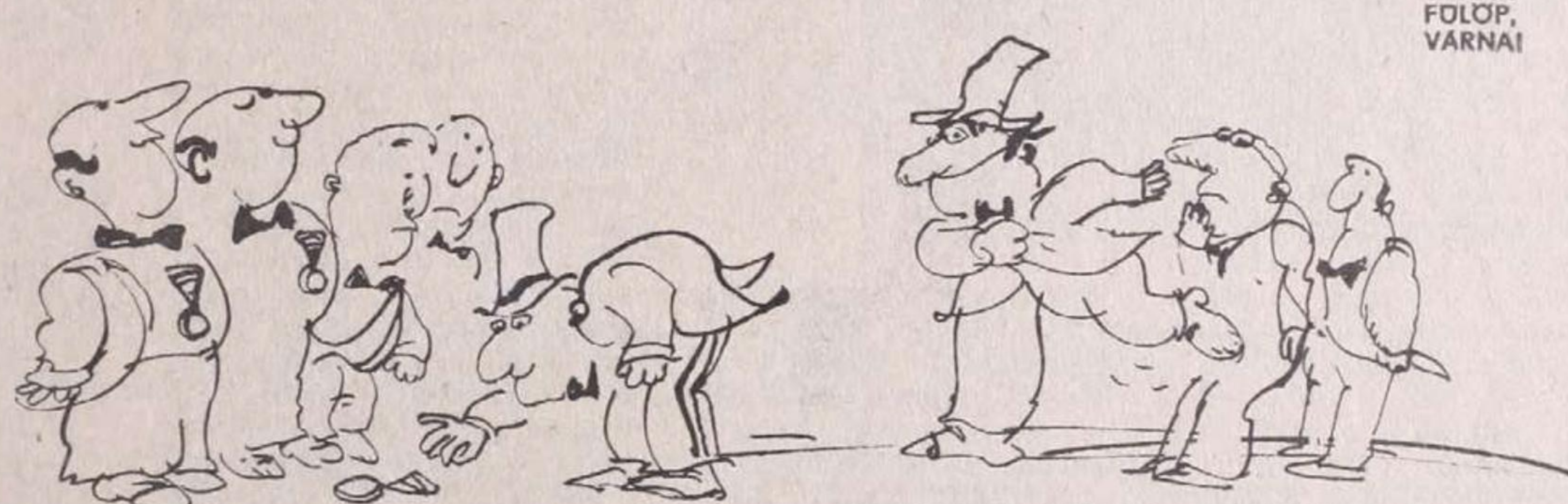

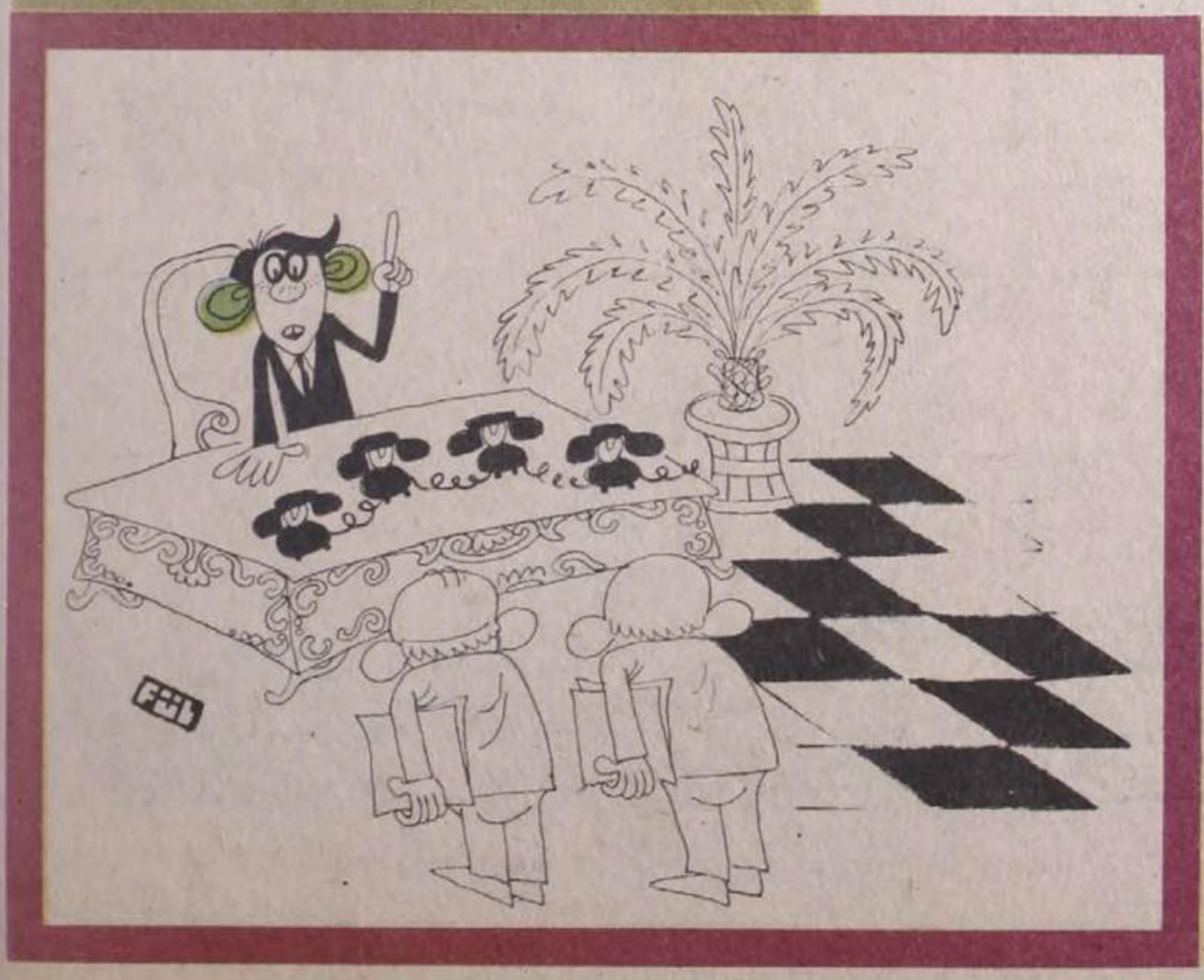

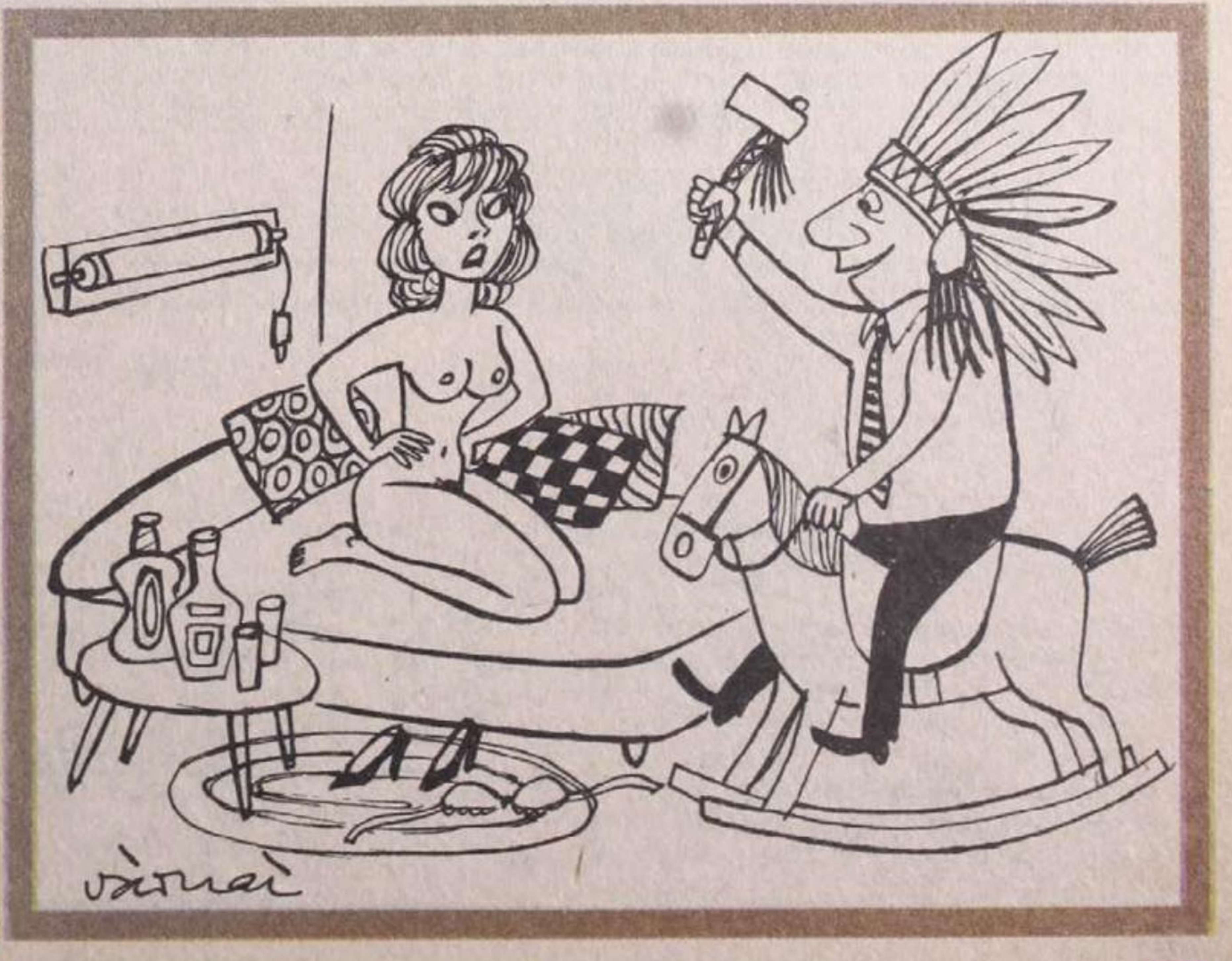

KI A SZABADBA!

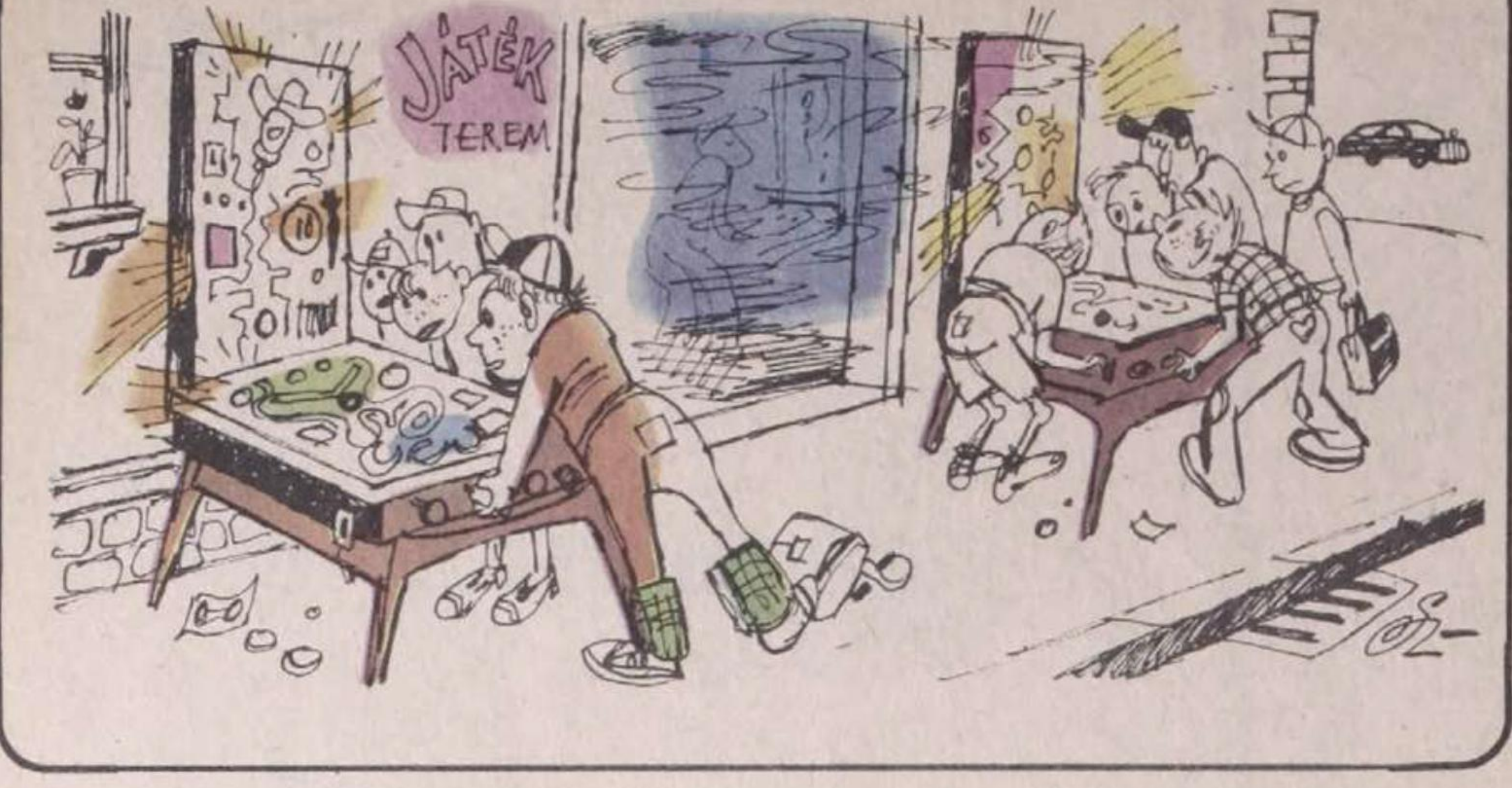

ÁRAK ÉS AUTÓK

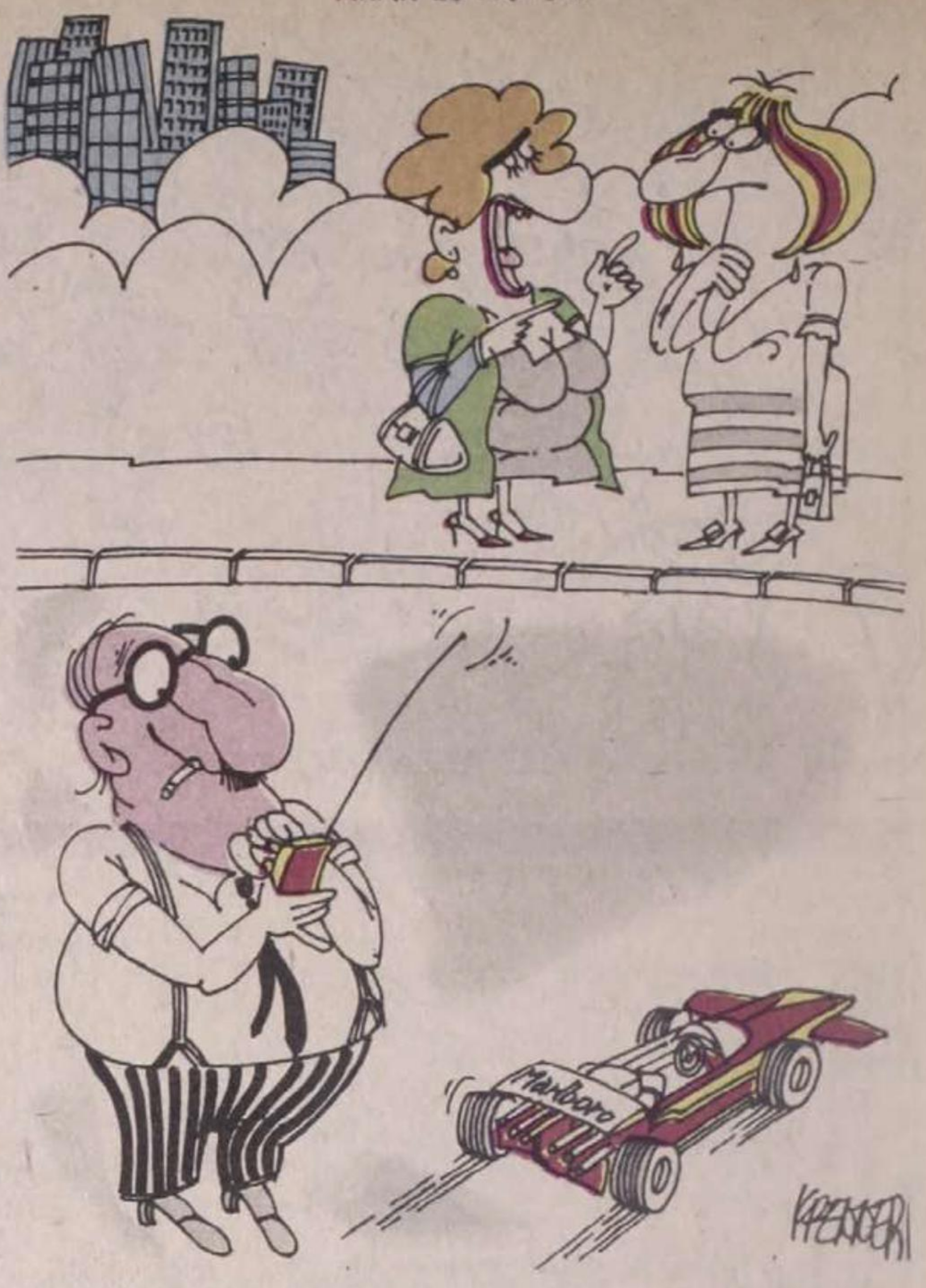

– Évekig spóroltunk egy Trabantra, de az áremelkedések miatt csak ezt tudtuk megvenni.

BRAZIL KÉPESLAP

Anzikszkártya helyett mindenkinek küldöm ezeket a sorokat Rio de Janeiróból. Nem takarékosságból, hiszen legalább tucatnyi, csodálatos tájat vagy tüzes szambát járó lenge ruházatú hölgyeket ábrázoló képeslap hátára írtam az odaillő szokványos szellemességű szövegeket, csak éppen bélyeget nem találtam az egész hatalmas Braziliában.

Rióra hagyatkoztam a lapok megírásával, elvégre mégiscsak a világ legszebb városát ábrázoló kártyákat vettem és szerencsére éppen a szállóval szemben levő épületen díszelgett a felírás: Correos, ami tudvalevőleg postát jelent a portugál nyelvterületen. A képeslapok címoldalán ott a hagyományos négyszög a bélyeg felragasztásának helyén, cielo vagy valami hasonló szöveggel, áhá, tehát ez lesz a bélyeg neve és a postán is ott a felirat: cielo vendras; vendre eladni franciául, tehát itt a bélyegeladás. De nem! Mutatom a lapokat a postásnőnek, rázza a fejét, szaporán beszél portugálul és nem ad bélyeget. Mutogat a másik irányba, ahol egy fal mögött mások állnak sorba. Irigyen nézem a mellette levő ablakot, amely mögött bélyegtömb látható, de ott a zárva felirat is. Átmegyek a megadott helyre, némi sorbanállás után rámkerül a sor, ott is a felirat, hogy vendras, de ott is rázzák a fejüket és az előbbi helyre mutatnak: ott, ott kaphatok bélyéget!...

A kör bezárult, visszamegyek a szállóba. A portás vállalkozik rá, hogy dupla árért bélyeget szerez és feladja. Átveszi tőlem a kicsikart összeget, és gondolom, mire a liftajtó becsapódott mögöttem, máris széles mozdulatokkal tépi szét lapjaimat. Hát — ezért üzenem innen, hogy bárcsak itt volnátok, az idő nagyon szép, március elején sincs több, mint 35 fok meleg és a képen nem látható, X-szel jelölt vagyok én, a másik karnevál Királynője...

*

Brazília az egyetlen ország a világon, ahol mintegy egymillió autó fut alkohollal és nem benzinnel! A magyarázat: olajuk nincsen, viszont elsősorban a cukornádból nyert alkoholjuk termése olyan magas, hogy átalakítva, fedezi az ország kocsijai egy részének üzemanyag-fogyasztását. Igenám, de ezek a kocsik nem hagyhatják el az országot, mert kizárólag itt mérik az alkoholkutak az ilyesfajta üzemanyagot.

Gondolom, beáll a vezető a kúthoz és kiszól: Ötven litert a kocsimnak és a maradék féldecit nekem! És, ha megállítja egy rendőr, szondázási célokból megérdeklődvén, hogy fogyasztott-e alkoholt így válaszolnak: Én egy kortyot sem!

Mire a rendőr meglehelteti a gépkocsit...

Hazatértem után értesültem róla, hogy a tévéhíradó is beszámolt röviden a riói karneválról, hozzátéve a szokványos hírt, hogy vagy százan meghaltak a karneváli forgatag viszontagságai közepette. Örömmel jelentem, hogy kis magyar csoportunk valamennyi tagja egészségben és épen vészelte át a nehézségeket, csak masszőr barátunk cippzáras táskáját nyitották fel fürge kezek és emeltek el néhány ezer cruzeirost, ami nem érték, valamint bájos fogorvosnőnk nyakláncát tépték le a busz ablakán át a Maracana stadionból való távozás utáni percekben. Jómagam is csak kétszer ájultam el a Cukorsüveghegy tetején, de nem a báli forgatagtól, hanem a szerény negyvenfokos hőség, no meg az előttem feltáruló ájult szépség hatására.

Tardos Péter

PÁLYAVÁLASZTÁSI DILEMMA

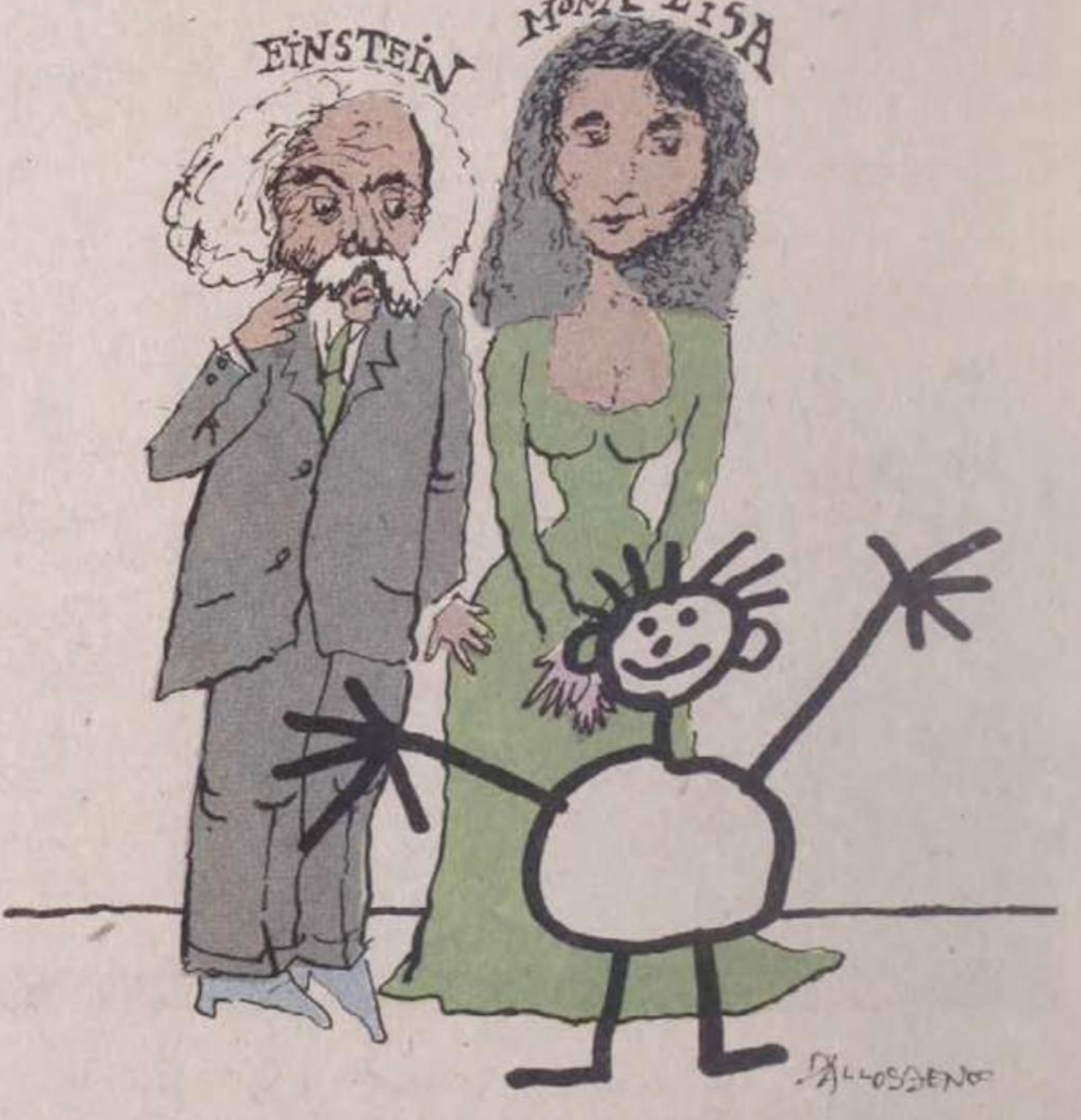

– Se szép se okos! Mi lesz ebből a gyerekből, karikaturista?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Férfiak egymás közt:

— Hallom, amíg külföldön voltál, mindennap írtál a feleségednek.

— Nem volt más választásom. Azt mondta ugyanis, ha nem kap tőlem mindennap levelet, nyomban meglátogat.

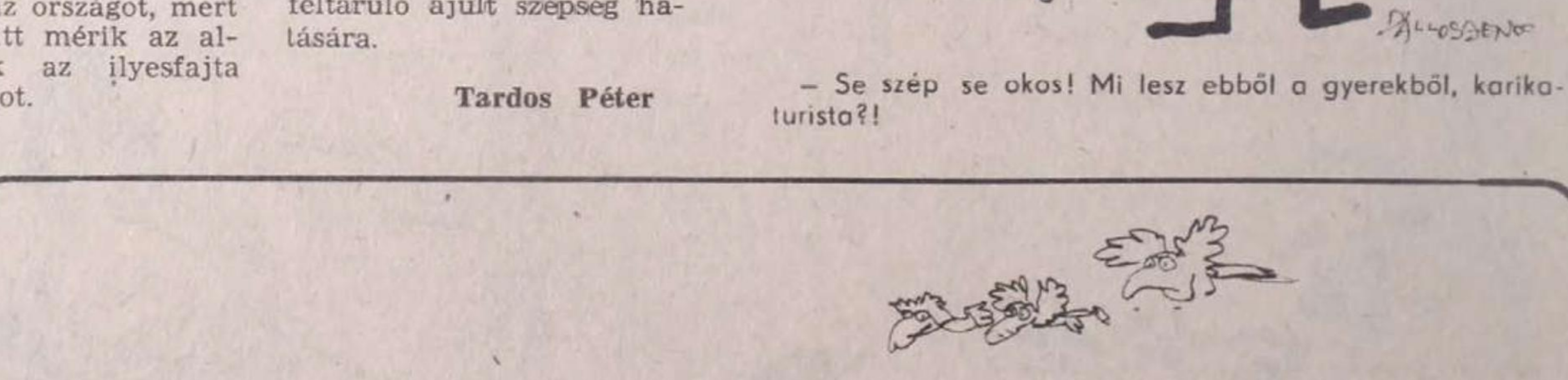

– Most utolsó legyél, hogy a közönség jól lássa a kocsi hátuljára festett reklámot.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

HAJNAL CSABA BÚCSÚZIK . . .

Befejeztem. Nem küzdök tovább és nem harcolok. Két és fél éven keresztül kaptam fórumot a Ludas Matyiban nézeteim kifejtésére — köszönet ezért a szerkesztőségnek. Nem ejtettem ki kezemből a tollat, nem adtam fel. Örülök, hogy ilyen sokan álltak mellém és köszönöm azokat a biztató sorokat, melyek írói tudtomra adták, hogy velem vannak, együttéreznek azzal, amit képviselek. Telefonok tucatjai győztek meg nap mint nap arról, hogy az igazság keresése ha nem is könnyű, de nem is annyira reménytelen, amint azt sokan hajlamosak gondolni. Példám, ha mást nem, egyet feltétlenül bizonyít: azt, hogy korunk embere nem szélmalmok ellen harcol, amikor nem rejti véka alá a véleményét.

Néha talán kemény voltam, mások túlzott bátorságomat vetik a szememre, állítólag időnként nagyon messzire mentem el. De ki tudja, hol a határ? Küzdelmem nem volt hiábavaló. Olcsó fogás volna most a naturisták legalizálását felemlíteni — néhány hónappal azután, hogy hallattam szavam az érdekükben, megérkezett a régen várt és már hosszú ideje esedékes határozat, amely engedélyezi számukra egyesület alakítását.

Sok barátot és ismerőst szereztem e két és fél év során, s bár vagyonra nem tettem szert, számomra az igazi gazdagságot azok az együttérző kézfogások, összekacsintások és halkan elrebegett köszönő szavak jelentették, melyekkel úton útfélen találkoztam, bárhol is fordultam meg. A közélet hozzám hasonló névtelen közkatonáinak éppen az ilyen egyszerű, ám nagyon is emberi gesztusok adnak erőt a jobbért való küzdelemben.

Hogy mivel töltöm ezután napjaim? Emlékeimet rendezem sajtó alá, s az sem kizárt, hogy befejezem a közéleti munkásságom miatt félbehagyott szakácskönyvem írását. Vannak más jellegű, egészen nagyszabású terveim is, de ezekről ma még talán korai lenne szólni . . .

Amit tettem, nem volt hiába. Tudom, mások lépnek majd örökömbe, hogy folytassák, amit én e hasábokon elkezdtem.

Búcsúzom, de köztetek maradok.

Hajnal Csaba
Budapest, Zrínyi u. 167. 1188

KÉT APRÓSÁG

❶

A Lenin körúti házasságkötő terem közelében szökőárra lettem figyelmes. Akik közeledni látták, menekültek, akik nem vették észre fülig sározódtak.

A sok útfelbontás, kábelfektetés, síncsere következtében az úttest jobban lejt a szokottnál. Csapadékos időben a robogó személy- és teherkocsik a keletkezett kis tengereket nem kerülgetik. Persze a gyalogos issza meg a levét. Csak győzze magát törölgetni. Káromkodni, dühöngeni lehetséges ugyan, de nem érdemes. Az elkövető már régen messze jár.

❷

„Rétes-mézes" a Bajcsy-Zsilinszky úton, vásároltam mákost, meggyest és túróst a vasárnapi ebédhez. A süteményt kevéske papírba csomagolták, nem kötötték át, csak a papírt behajtogatták.

Kiléptem az utcára és a tészták mozgolódni kezdtek. A lecsúszni igyekvőket alig tudtam helyükre terelni. Állandó fegyelmezéssel, sűrű takargatással hazaértünk, de sikert nem arattunk. Hadd idézzem a rétesfogyasztók megállapításait: a mákos avas, a meggyes magozatlan, a túrós száraz. Ehhez teszem hozzá a magam kérdését: — vajon a gondos csomagolás kiment a divatból?

(f. i.)

JEGY-JÁTÉK

Brigádunk részére mozilátogatást szerveztem a Puskin mozi március 12-i Felhőjáték című előadására. Miután az említett moziban csak egynapos elővétel van, vasárnap délelőtt 11 órakor elmentem, hogy megváltsam a 15 darab jegyet. A pénztárosnő igyekezett kérésemet teljesíteni, azonban kiderült, hogy vasárnap délelőtt még nem érkeztek meg a jegyek a nyomdából a hétfői előadásokra. A pénztárosnő azt tanácsolta, másnap reggel 9 órakor próbálkozzam ismét, addigra talán lesznek jegyek.

Tudom, nem nagy dolog amit leírtam, de az ilyen apróságok is alkalmasak arra, hogy emberek szórakozását elrontsák.

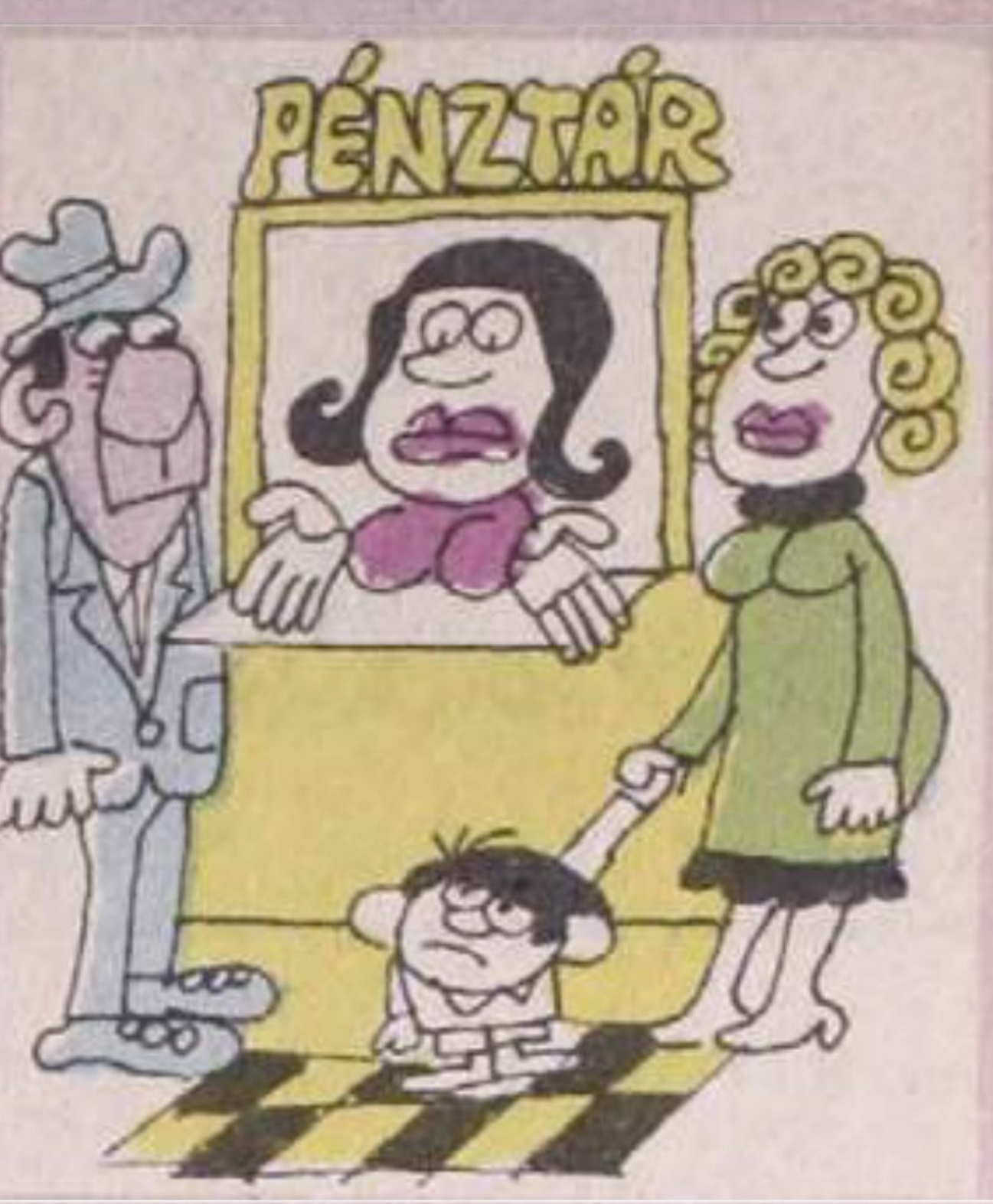

Holop Gyuláné
Budapest, Vécsey u. 5. 1054

TÜCSÖK és BOGÁR

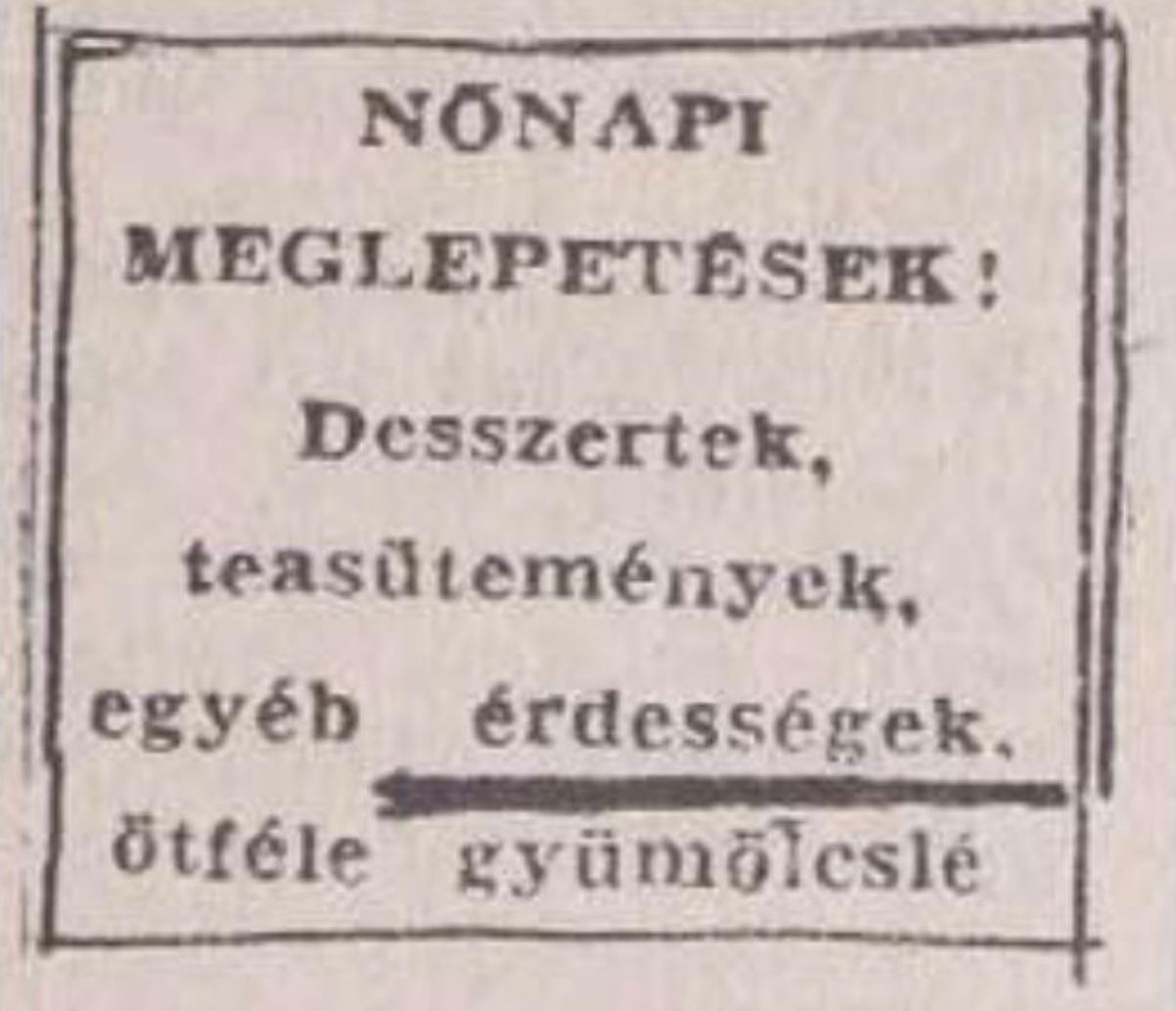

NŐNAPI
MEGLEPETÉSEK!
Desszertek,
teasütemények,
egyéb érdességek.
ötféle gyümölcslé

Hadd szokják a lányok a horzsolódást!
(A Kisalföld c. lap hirdetései között találta Székely Zita, győri olvasónk)

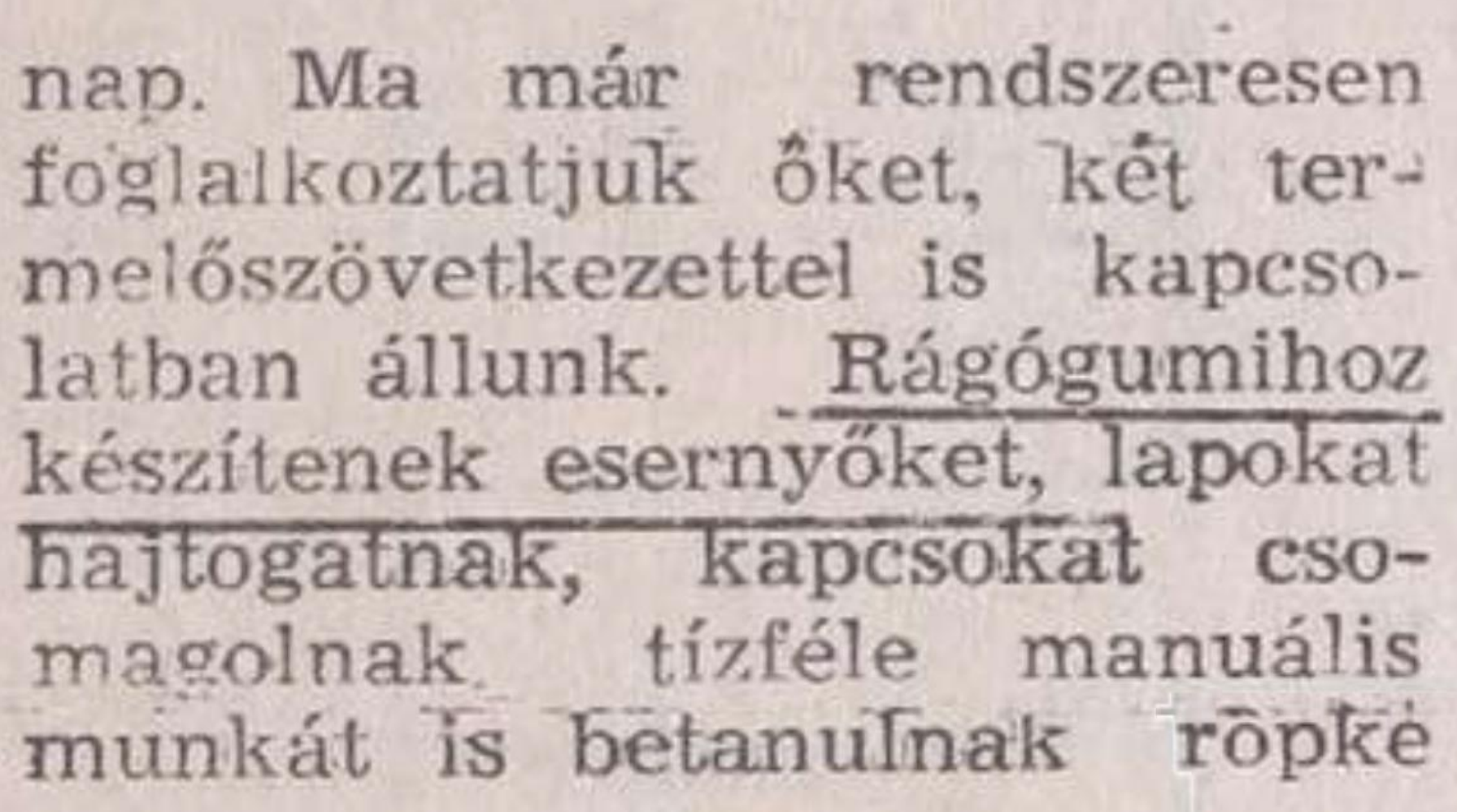

nap. Ma már rendszeresen foglalkoztatjuk őket, két termelőszövetkezettel is kapcsolatban állunk. Rágógumihoz készítenek esernyőket, lapokat hajtogatnak, kapcsokat csomagolnak. tízféle manuális munkát is betanulnak röpke

Nagyon helyes. Nehogy még megázzék szegény rágógumi!
(A Nógrád című lapból nyírta Máthé László, erdőkürti olvasónk)

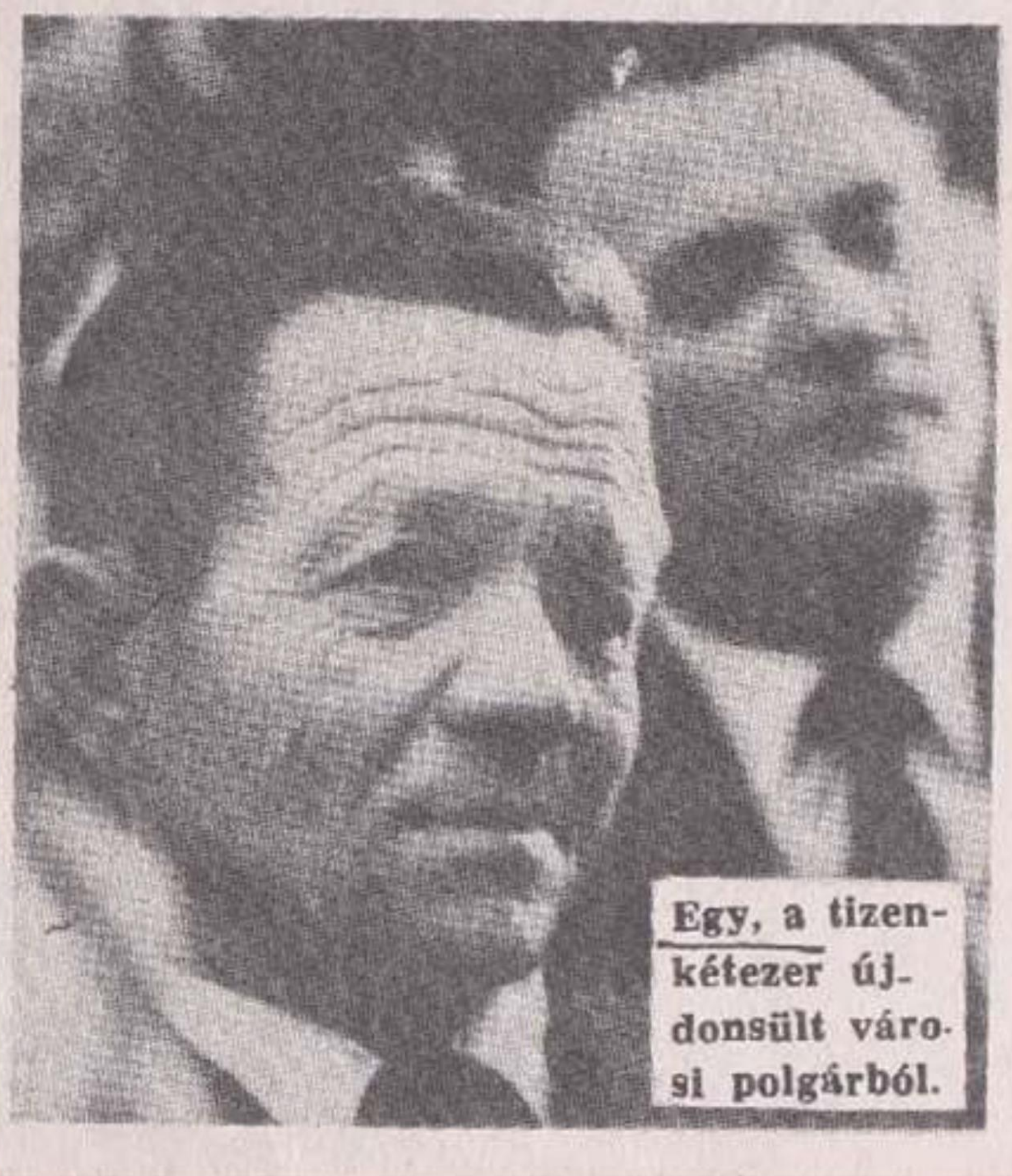

Egy, a tizenkétezer újdonsült városi polgárból.

Rohamosan fejlődnek az új városaink. Íme, alig sült újdon és már az egy is kettő benne.
(A Heves megyei Népújságból ollózta Varga Mihály, horti olvasónk)

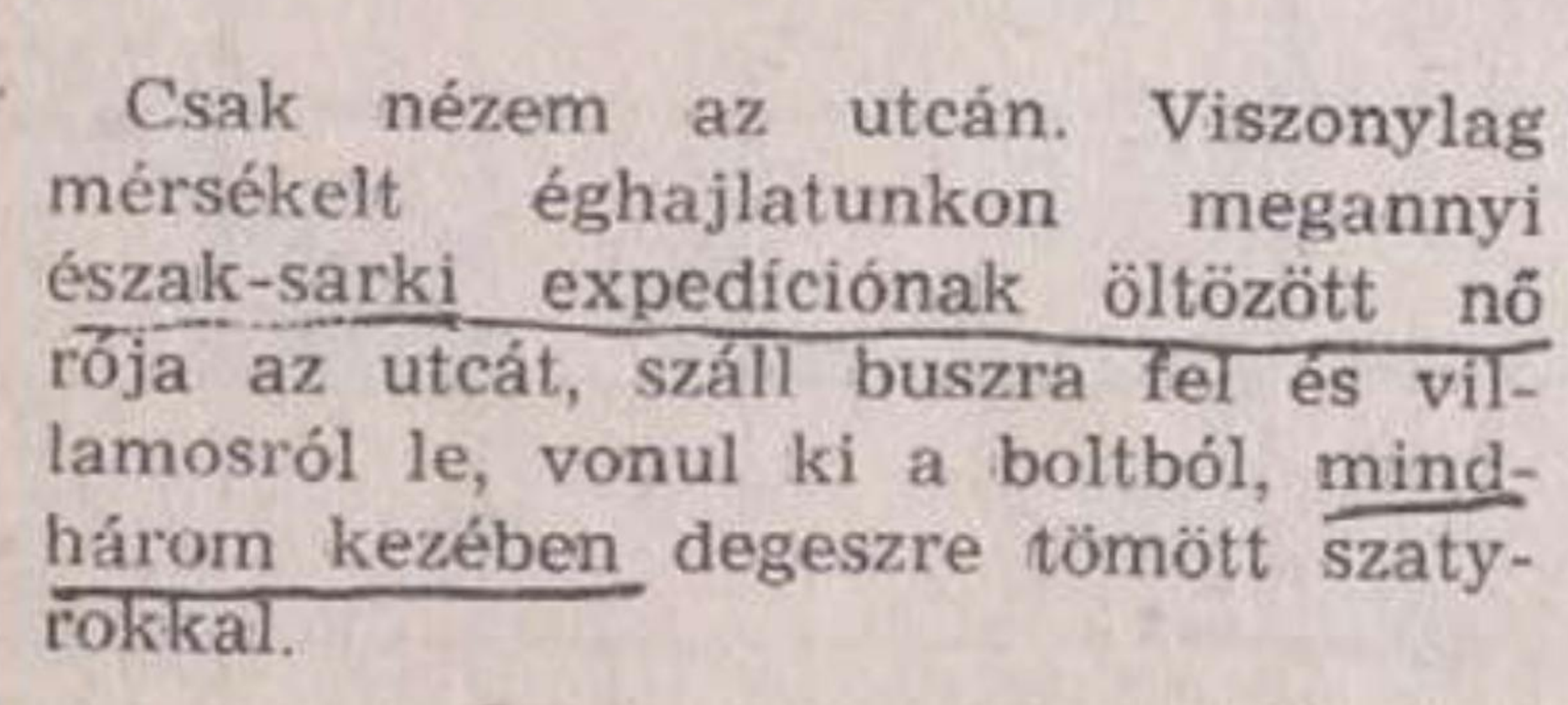

Csak nézem az utcán. Viszonylag mérsékelt éghajlatunkon megannyi észak-sarki expedíciónak öltözött nő rója az utcát, száll buszra fel és villamosról le, vonul ki a boltból, mindhárom kezében degeszre tömött szatyrokkal.

Vastapshoz sok, négykezeshez kevés.
(A Nők Lapjából ollózta Busai Ferencné, törökszentmiklósi olvasónk)

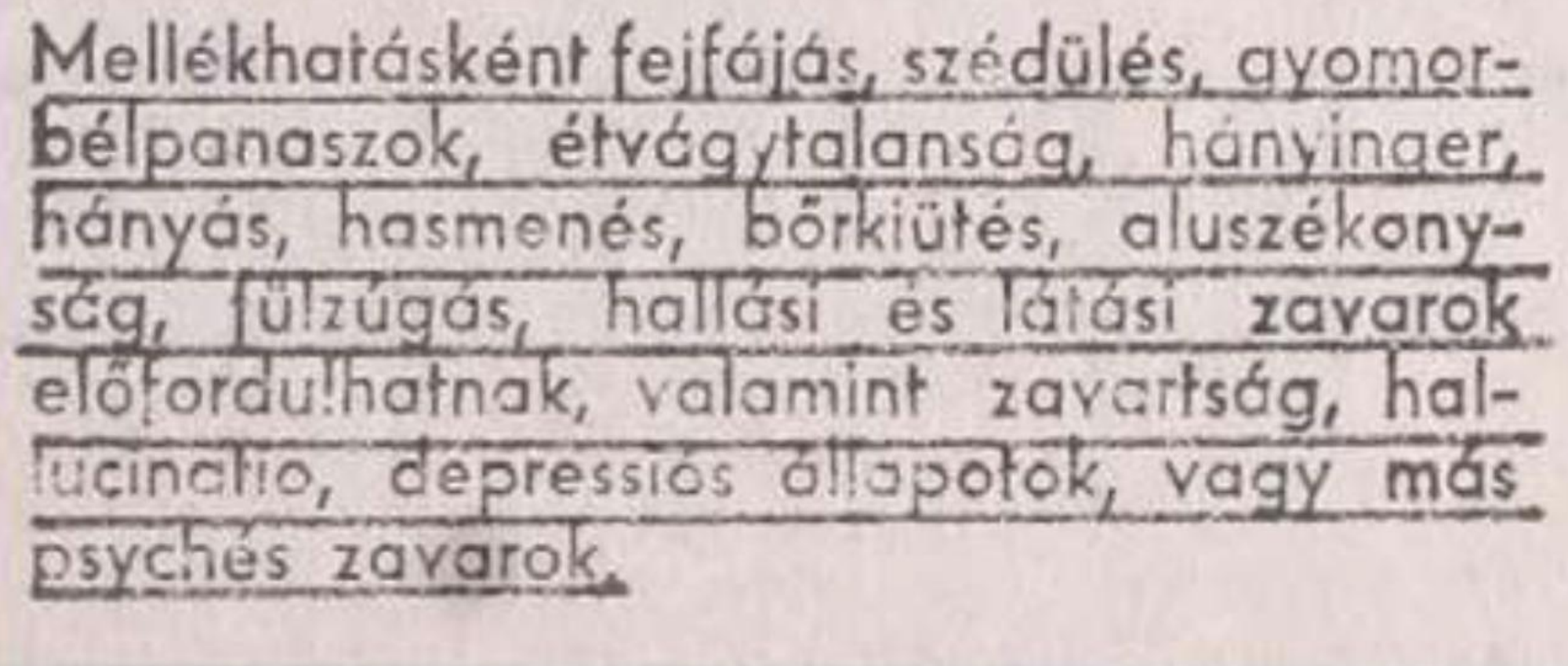

Mellékhatásként fejfájás, szédülés, gyomor-bélpanaszok, étvágytalanság, hányinger, hányás, hasmenés, bőrkiütés, aluszékonyság, fülzúgás, hallási és látási zavarok előfordulhatnak, valamint zavartság, hallucinatio, depressiós állapotok, vagy más psychés zavarok.

Jobban járunk, ha betegek maradunk!
(Egy gyógyszer ismertetőjét beküldte Tóth Gábor)

ÁRAMTALANUL

Nálunk, Kisszékelyben gyakran van baj az áramszolgáltatással. Ha egy kis szél fúj, már áram nélkül marad a község. Olyan lazák a vezetékek, hogy a legcsekélyebb szél hatására is egy hónapig áram nélkül maradunk — ennyi ideig tart ugyanis, amíg kijönnek és megcsinálják. Az iskolásgyerekek este fél hétkor érkeznek a faluba az iskolából és kénytelenek a sötét utcán végigbotorkálni.

Feke Gyuláné
Kisszékely, Kiss u. 393. 7082

UTAZÁS ELŐTT

című rejtvényünk megfejtése:

— De én egyedül akarok utazni.

— Hát akkor körülbelül negyvenezer forintba.

200—200 forintot nyert:

Mészáros Gyula, 5300 Karcag, Szabó J. u. 34.

Marovszki Béla, Szeged, Petrozsény u. 6. 6726

Zágon Mihályné, Bp. Róbert K. u. 34/36.

A nyereményeket postán küldjük el.

TÉVÉKELLÉK

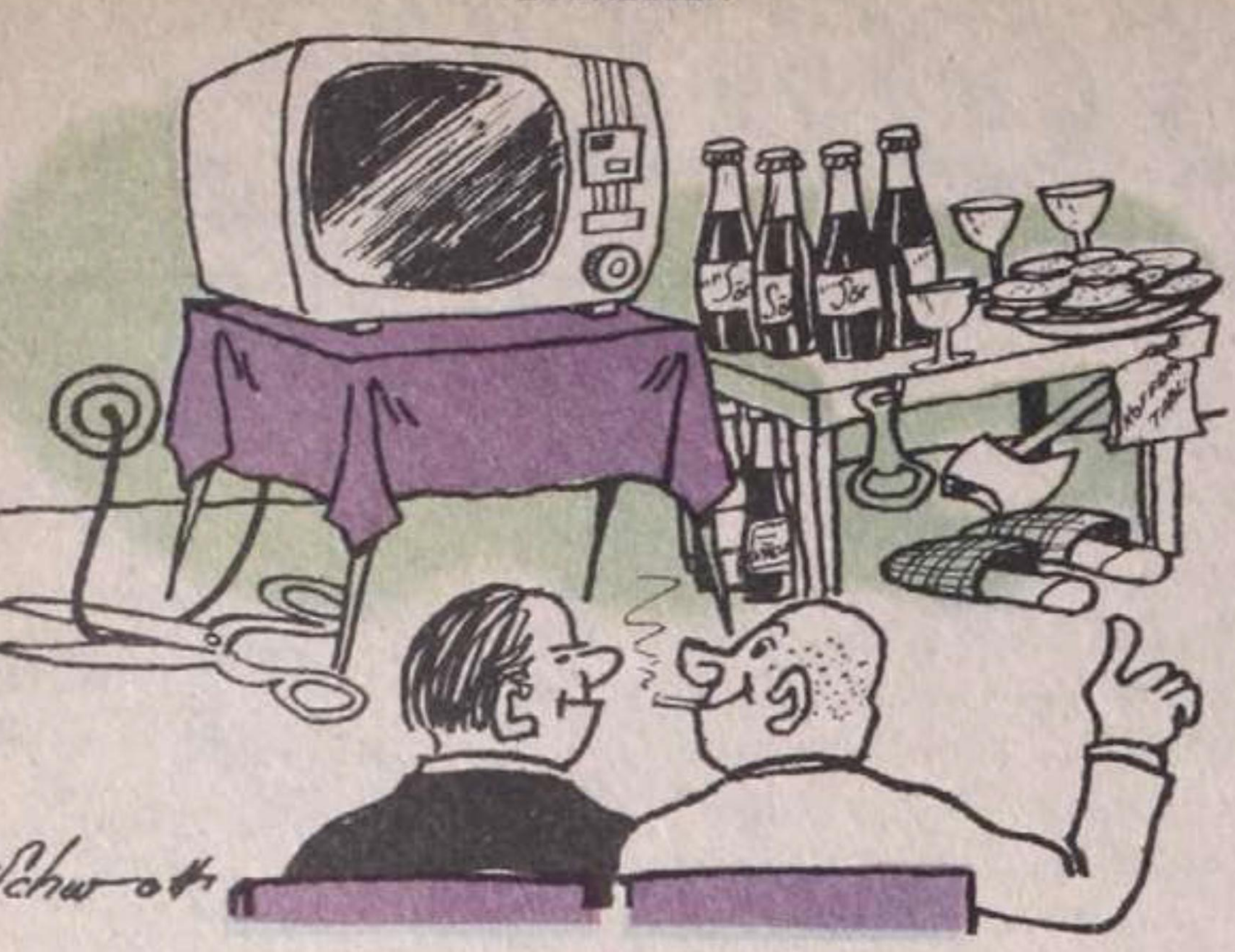

– Várjuk a főműsort!

ELŐADJÁK SZEGEDEN AZ „ISTVÁN, A KIRÁLY"-T

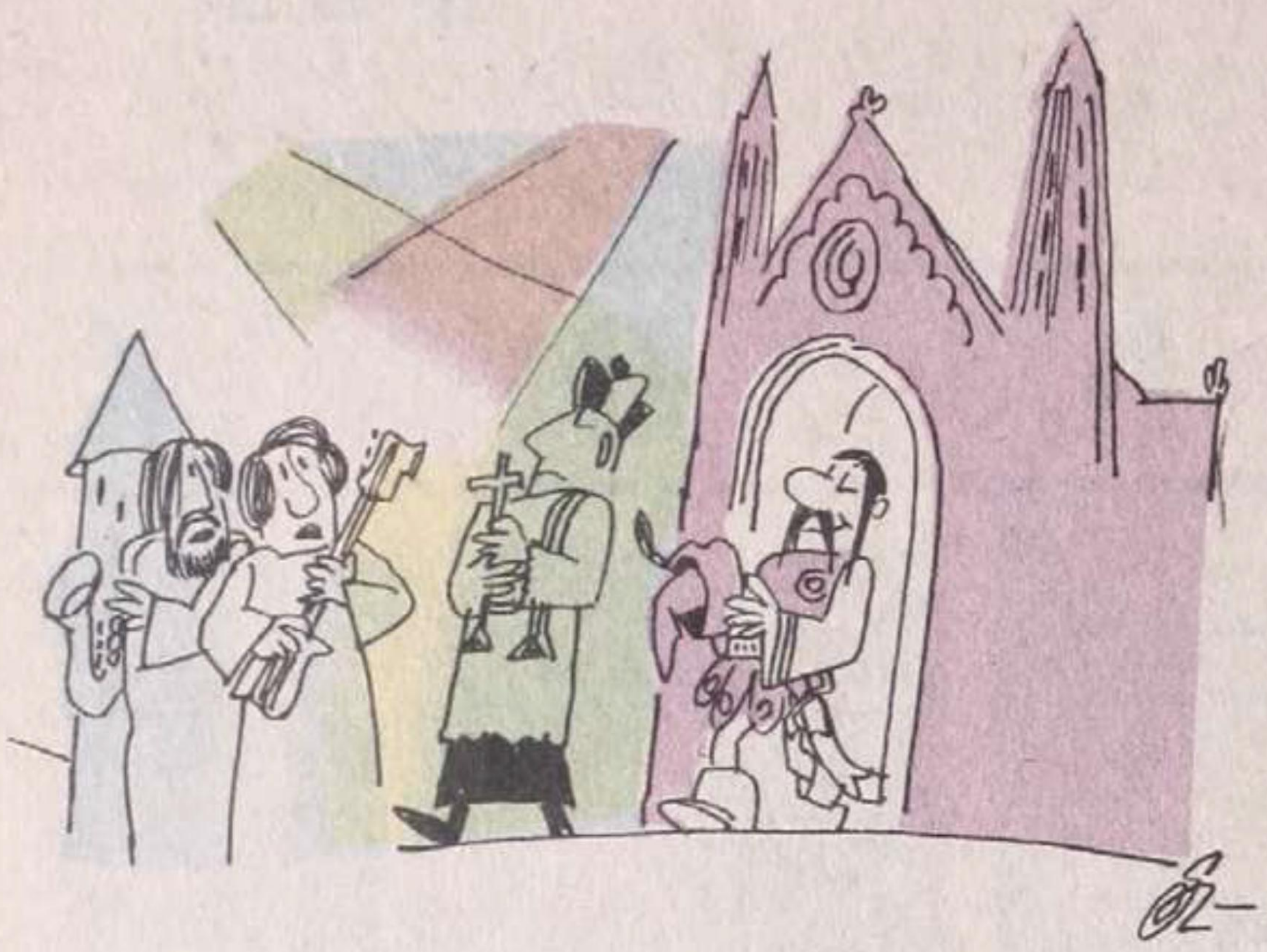

– Jól nézünk ki, Koppány felvette a kereszténységet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A francia közömbösen nézi a Niagara vízesést.

— Itt minden másodpercben több millió gallon víz zúdul alá! — magyarázza kiabálva az idegenvezető. — Hát önt nem rendíti meg ez a látvány?

— Egy cseppet sem — feleli a francia. — Ugyan merre megy ez a víz? Bezzeg ha fölfelé folyna, akkor volna mit bámulni!

*

Az asszony a varrógépnél ül, serényen varrja a ruháját. Férje éber szemmel figyeli, és minduntalan megjegyzéseket tesz:

— Lassabban... Óvatosan... Mindjárt elszakítod a cérnát... Jobbra fordítsd az anyagot... Állj meg...

— Ide hallgass — kérdi az asszony —, minek avatkozol bele? Hiszen mégiscsak tudok varrni!

— Persze, hogy tudsz, drágám! Csak azt akartam, hogy tudd, hogy milyen érzés lehet nekem folyton hallani, amikor arra oktatsz, hogyan kell autót vezetni!

MARKECOLÓK

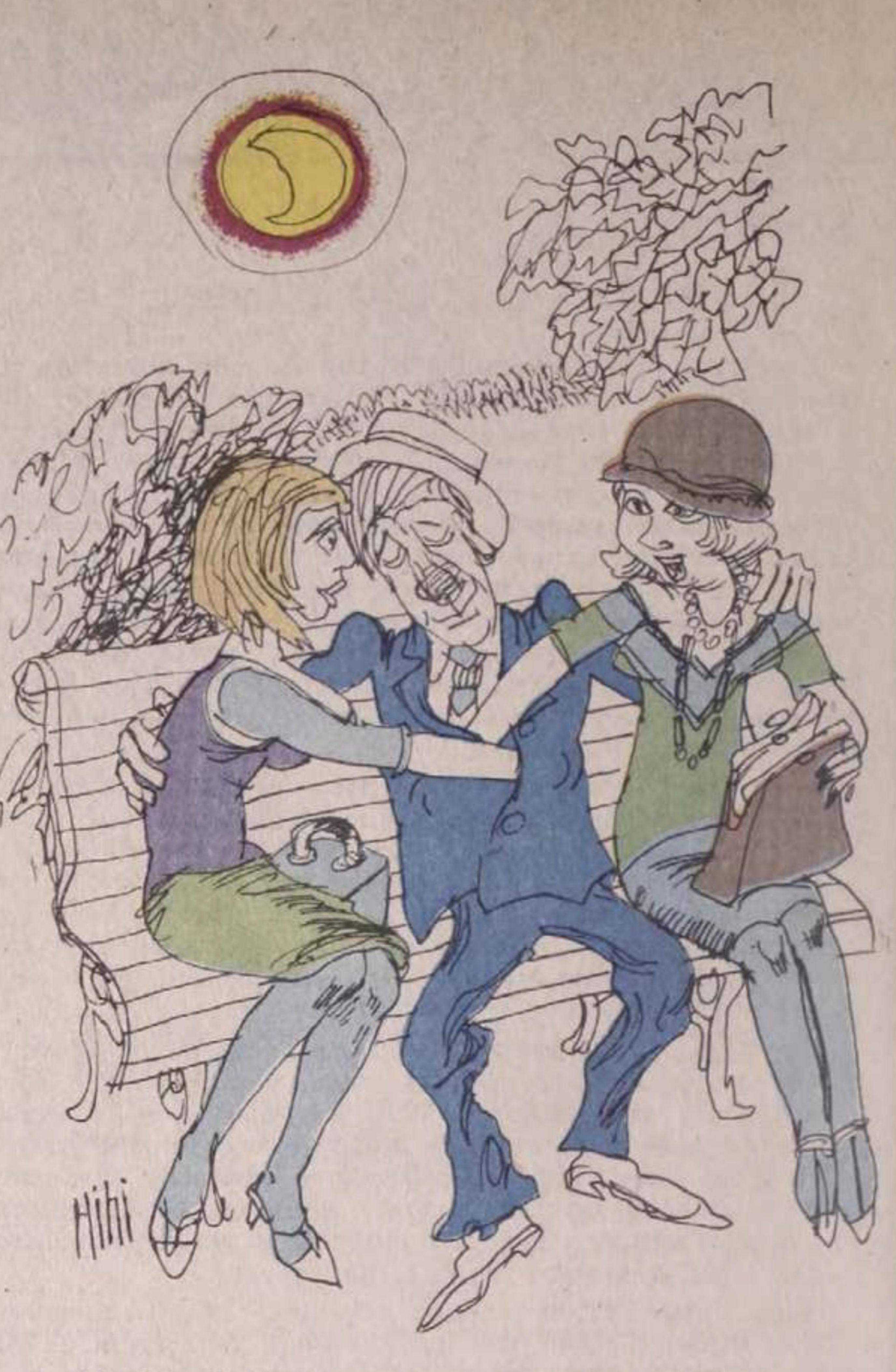

– Na, lássuk, hogy áll a manus fizetőképesség dolgában!

TÁRGYALÁSON

A törvény elé állított betörőtől érdeklődve és csodálkozva kérdezi a bíró: – Abban a lakásban, ahova betört, szanaszét hevertek a különböző értékes tárgyak. Magyarázza meg, hogy miért csak a kacatokat, értéktelen holmikat vitte magával?

A vádlott válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésül ezt a két mondatot kell beküldeni – kizárólag levelezőlapon – legkésőbb április 2-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

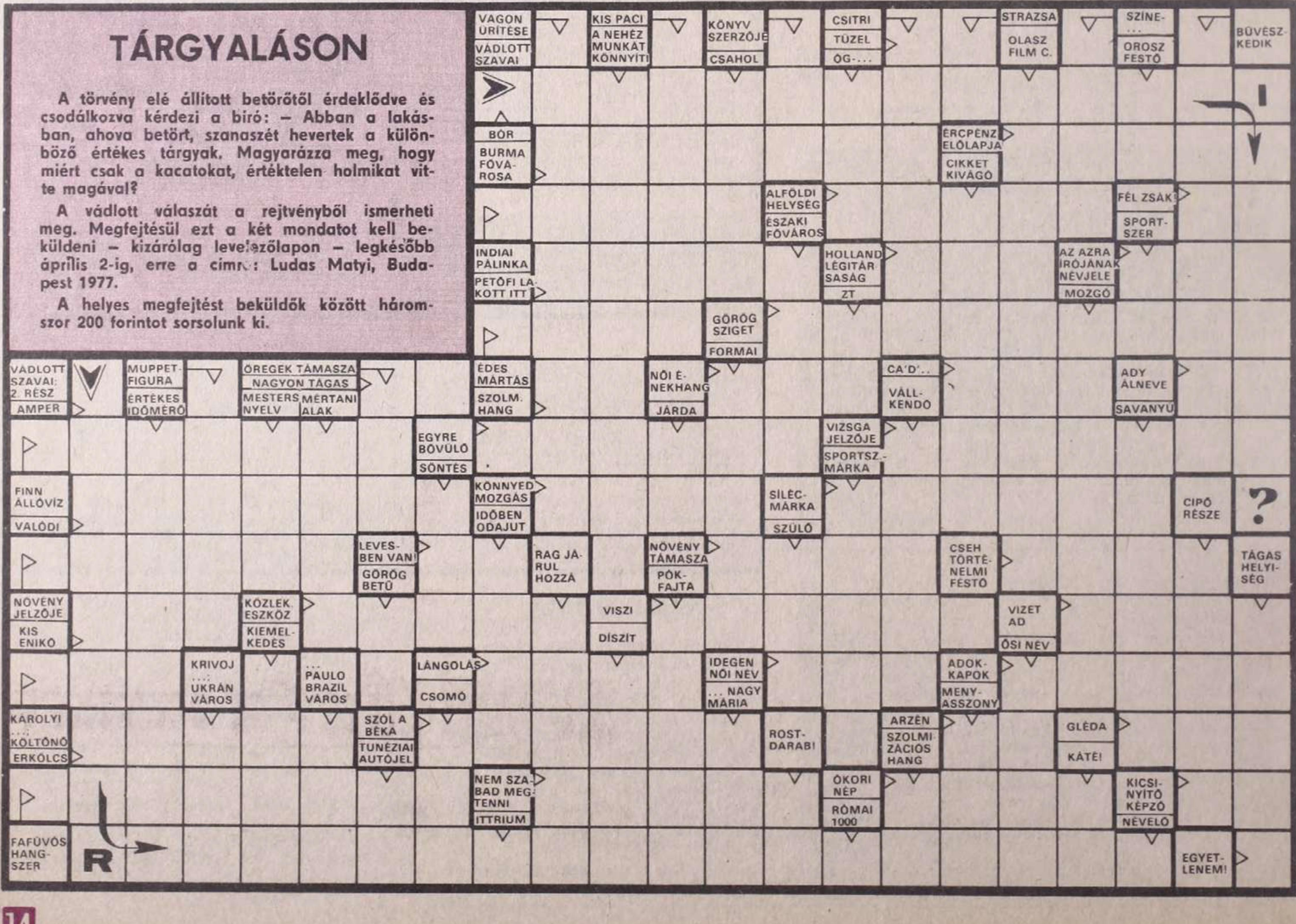
VAGON ÜRÍTÉSE
VÁDLOTT SZAVAI
KIS PACI
A NEHÉZ MUNKÁT KÖNNYÍTI
KÖNYV SZERZŐJE
CSAHOL
CSITRI
TÜZEL
ÖG-...
STRÁZSA
OLASZ FILM C.
SZÍNE-...
OROSZ FESTŐ
BŰVÉSZKEDIK
I
BŐR
BURMA FŐVÁROSA
ÉRCPÉNZ ELŐLAPJA
CIKKET KIVÁGÓ
ALFÖLDI HELYSÉG
ÉSZAKI FŐVÁROS
FÉL ZSÁK!
SPORTSZER
INDIAI PÁLINKA
PETŐFI LAKOTT ITT
HOLLAND LÉGITÁRSASÁG
ZT
AZ AZRA ÍRÓJÁNAK NÉVJELE
MOZGÓ
GÖRÖG SZIGET
FORMAI
VÁDLOTT SZAVAI: 2. RÉSZ
AMPER
MUPPET-FIGURA
ÉRTÉKES IDŐMÉRŐ
ÖREGEK TÁMASZA
NAGYON TÁGAS
MESTERS NYELV
MÉRTANI ALAK
ÉDES MÁRTÁS
SZOLM. HANG
NŐI ÉNEKHANG
JÁRDA
CA'D'..
VÁLLKENDŐ
ADY ÁLNEVE
SAVANYÚ
EGYRE BŐVÜLŐ
SÖNTÉS
VIZSGA JELZŐJE
SPORTSZ.-MÁRKA
FINN ÁLLÓVÍZ
VALÓDI
KÖNNYED MOZGÁS
IDŐBEN ODAJUT
SÍLÉCMÁRKA
SZÜLŐ
CIPŐ RÉSZE
?
LEVESBEN VAN!
GÖRÖG BETŰ
RAG JÁRUL HOZZÁ
NÖVÉNY TÁMASZA
PÓKFAJTA
CSEH TÖRTÉNELMI FESTŐ
TÁGAS HELYISÉG
NÖVÉNY JELZŐJE
KIS ENIKŐ
KÖZLEK. ESZKÖZ
KIEMELKEDÉS
VISZI
DÍSZÍT
VIZET AD
ŐSI NÉV
KRIVOJ ...: UKRÁN VÁROS
... PAULO BRAZIL VÁROS
LÁNGOLÁS
CSOMÓ
IDEGEN NŐI NÉV
... NAGY MÁRIA
ADOKKAPOK
MENYASSZONY
KÁROLYI ...: KÖLTŐNŐ
ERKÖLCS
SZÓL A BÉKA
TUNÉZIAI AUTÓJEL
ROSTDARAB!
ARZÉN
SZOLMIZÁCIÓS HANG
GLÉDA
KÁTÉ!
NEM SZABAD MEGTENNI
ITTRIUM
ÓKORI NÉP
RÓMAI 1000
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
NÉVELŐ
FAFÚVÓS HANGSZER
R
EGYETLENEM!

IMPORT HUMOR

a berlini Das Magazin-ból

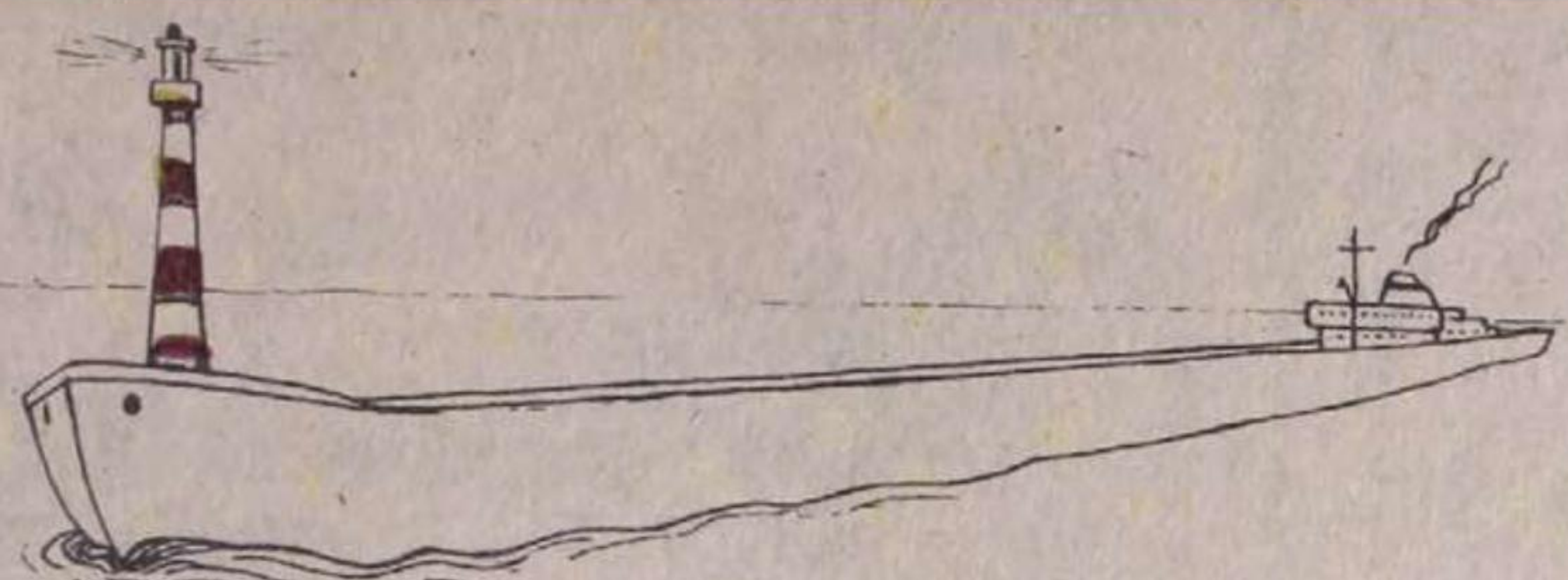

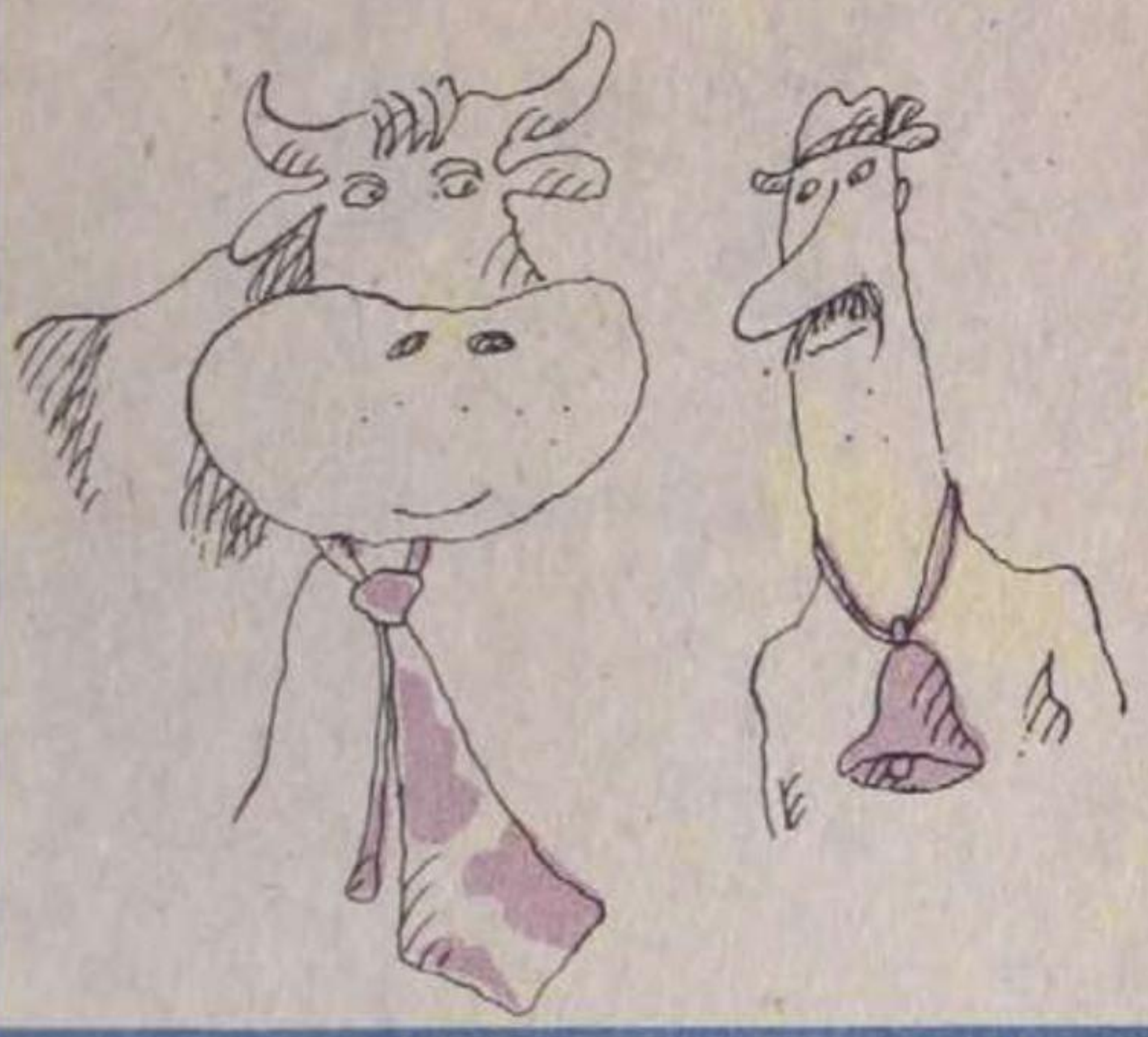

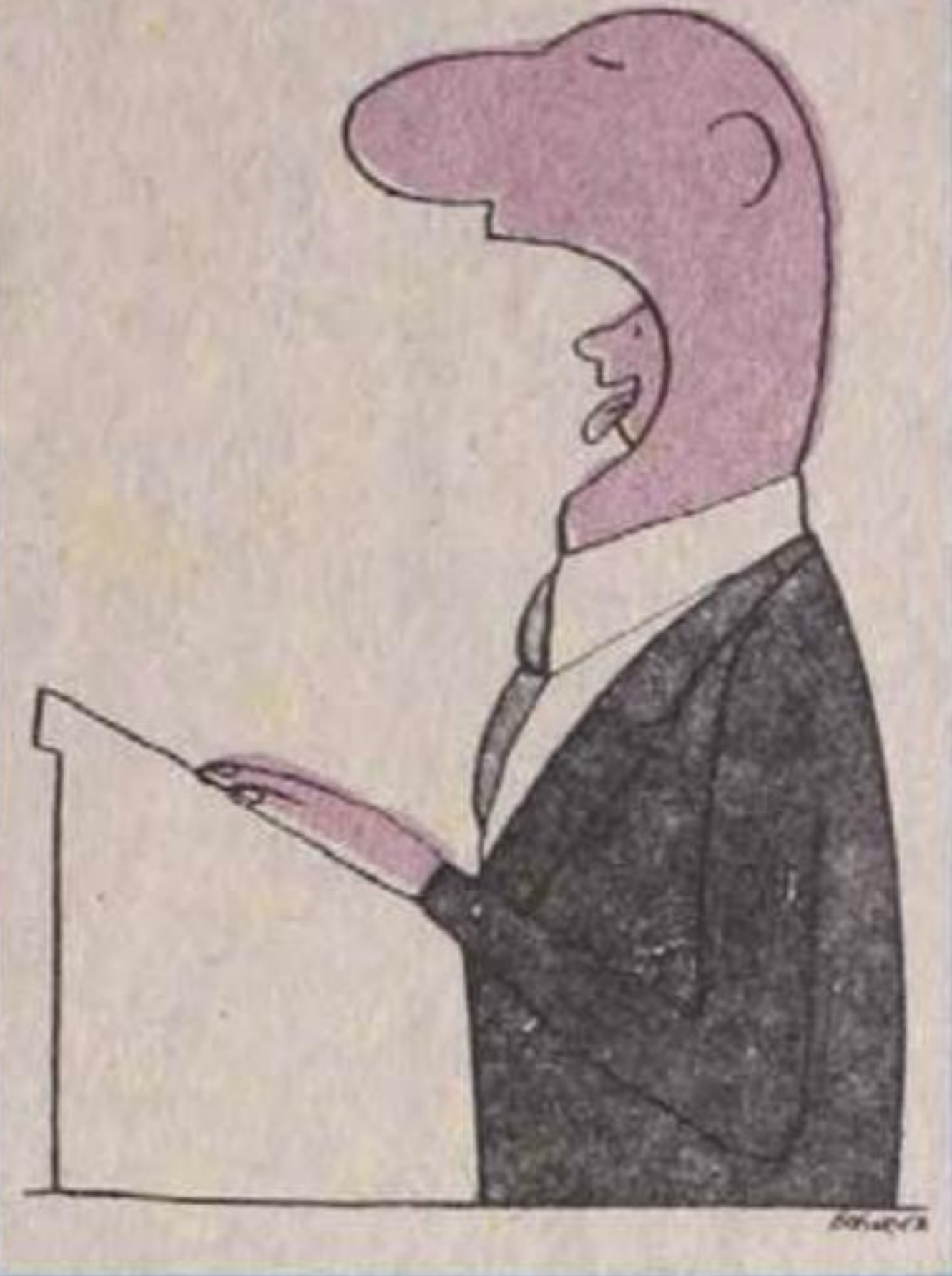

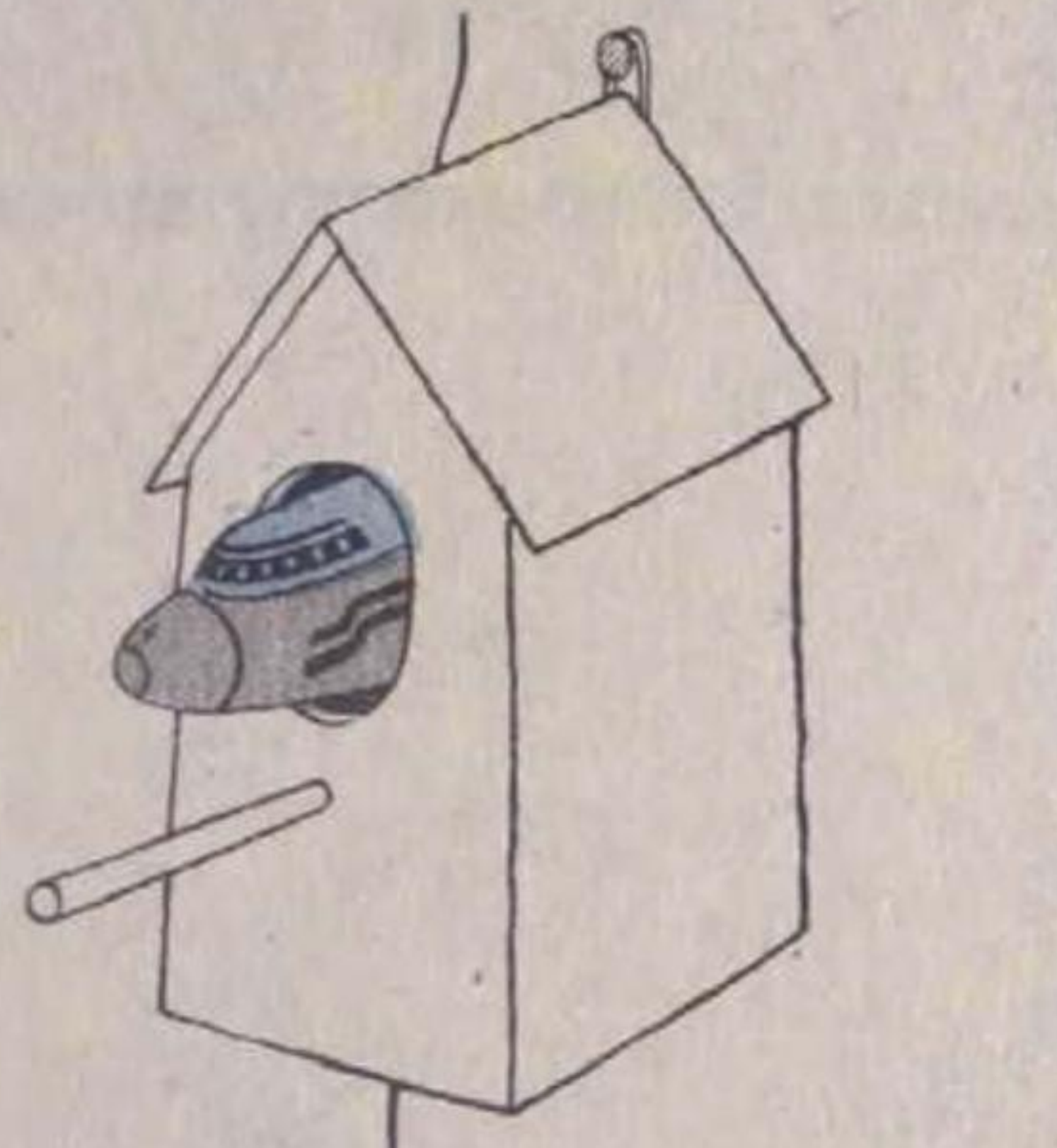

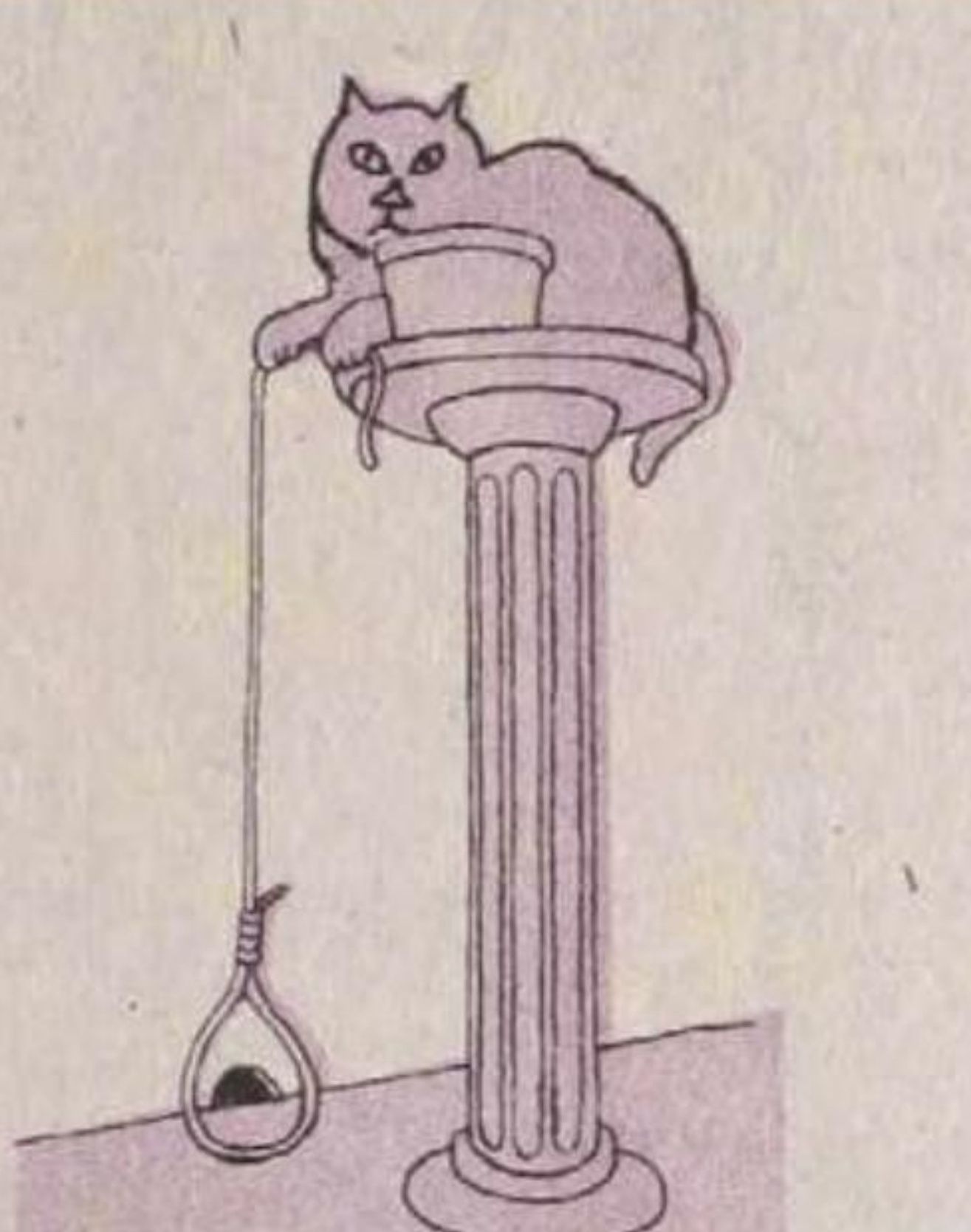

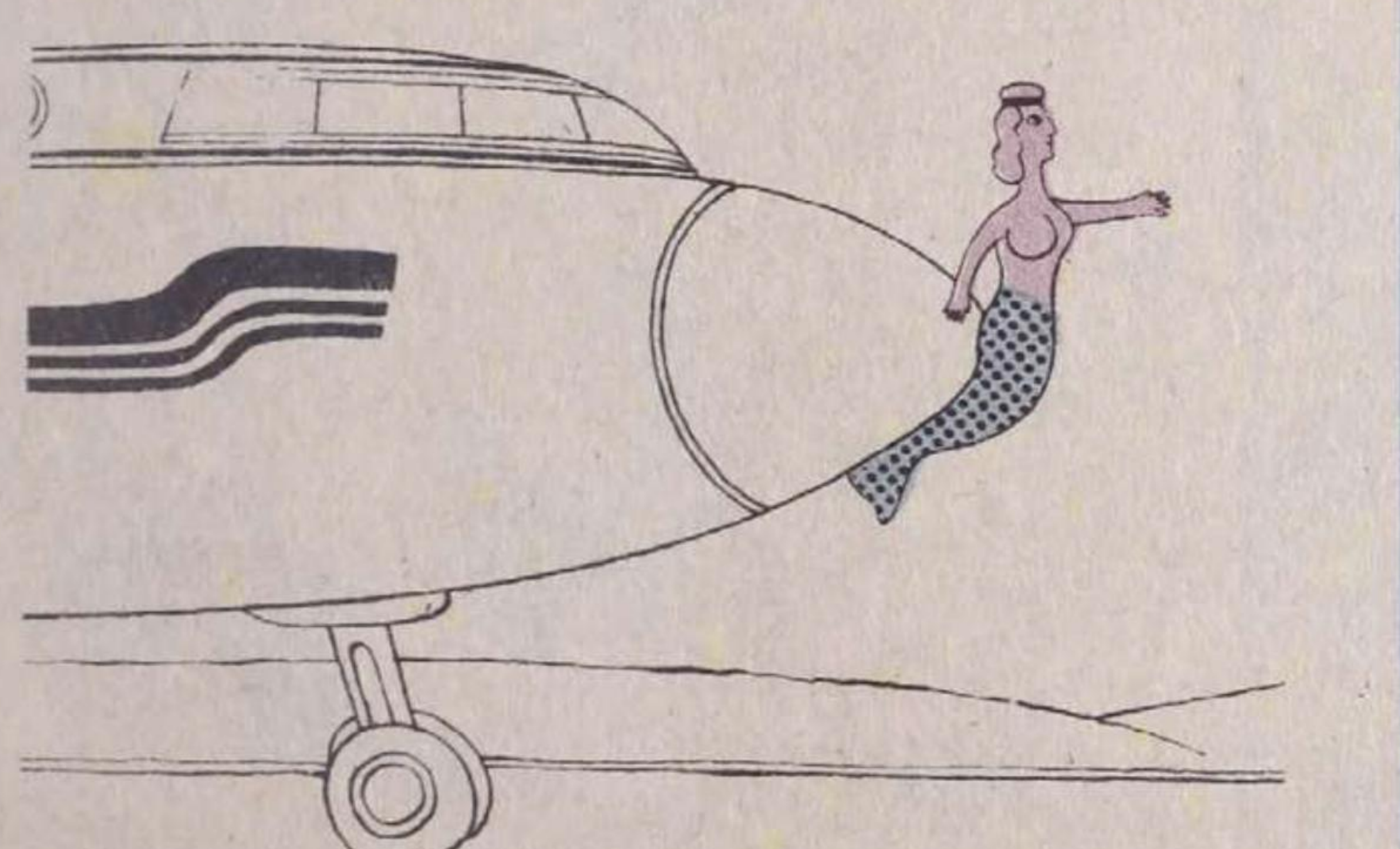

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-13
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TRIBÜN

A svájci jégkorongszövetség érdekes határozatot hozott:

— Mérkőzéseket csak testileg és szellemileg egészséges egyének vezethetnek.

Apartheid! Flepnisek hátrányban!

●

A kanadai szurkolók mániákusan gyűjtik kedvenc korongszentjeik ereklyéit. Hozzávetőleges számítás szerint eddig például Bobbie Hull-nak legalább kétszáz eredeti zápfoga talált gazdára. Maga Hull így tűnődik.

— Nem is tudom — mondja. — Az bizonyos, hogy sok fogamat kiverték hosszú pályám során, de kétszáz talán mégsem lehetett.

Fogyókúraként mindennap kerékpáron járok munkába.

— És van eredménye?

— Hogyne. Mindennap elkésem.

●

Apróhirdetés a Toronto Morning News hasábjairól:

„Aliz! Rájöttem, hogy jobban szeretlek, mint a jéghokit. David".

Világos. A bajnoki évad lassan a végefelé közeledik.

●

Az észak-ír labdarúgó-szövetség nemrégiben csekket kapott. A csekk hátán ez állt:

— A Wales elleni mérkőzés napján magánosan sétálgattam az utcán, eszembe se jutott kimenni a meccsre. A stadion kapujában azonban tumultusba keveredtem és egyszerűen besodortak a pályára. Kérem, fogadják utólag a jegy árát."

Így ír egy ír úr!

(p. p.)

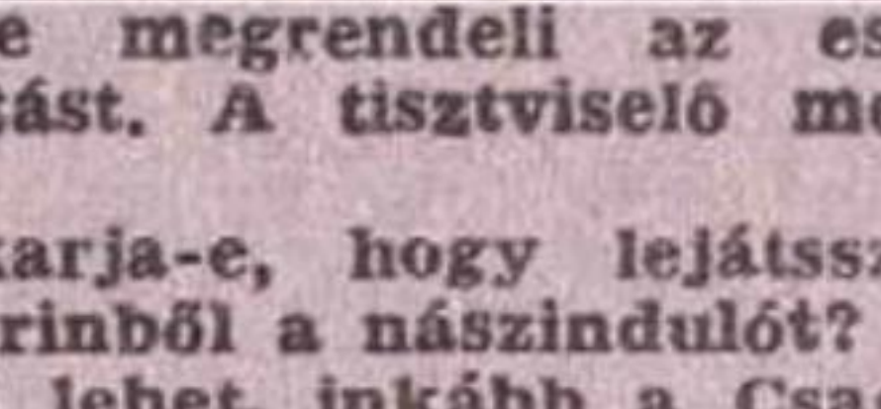
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Fekete megrendeli az esküvői szertartást. A tisztviselő megkérdezi:

— Akarja-e, hogy lejátsszuk a Lohengrinből a nászindulót?

— Ha lehet, inkább a Csacsiszerenádot szeretném — hangzik a válasz.

— Ön indián? — kérdezte a rezervátumot látogató idős hölgy. Az igenlő válaszra elcsodálkozik. — Én úgy tudtam, hogy az indiánok tollakat viselnek.

Az indián, unva az idegenek zaklatását így válaszolt:

— Rendszerint nekem is van tolldíszem, de most éppen vedlek.

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

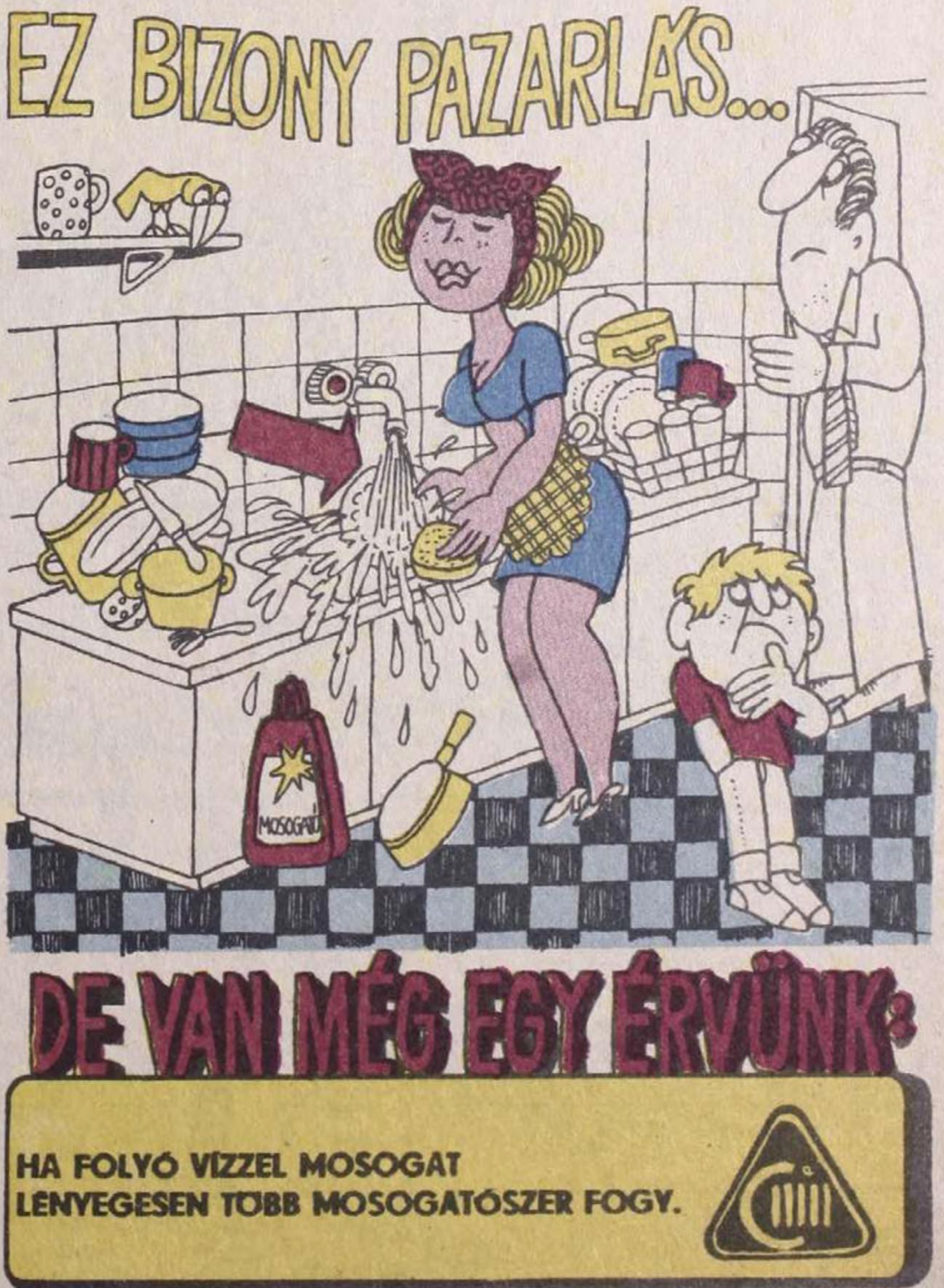

TAVASZODIK

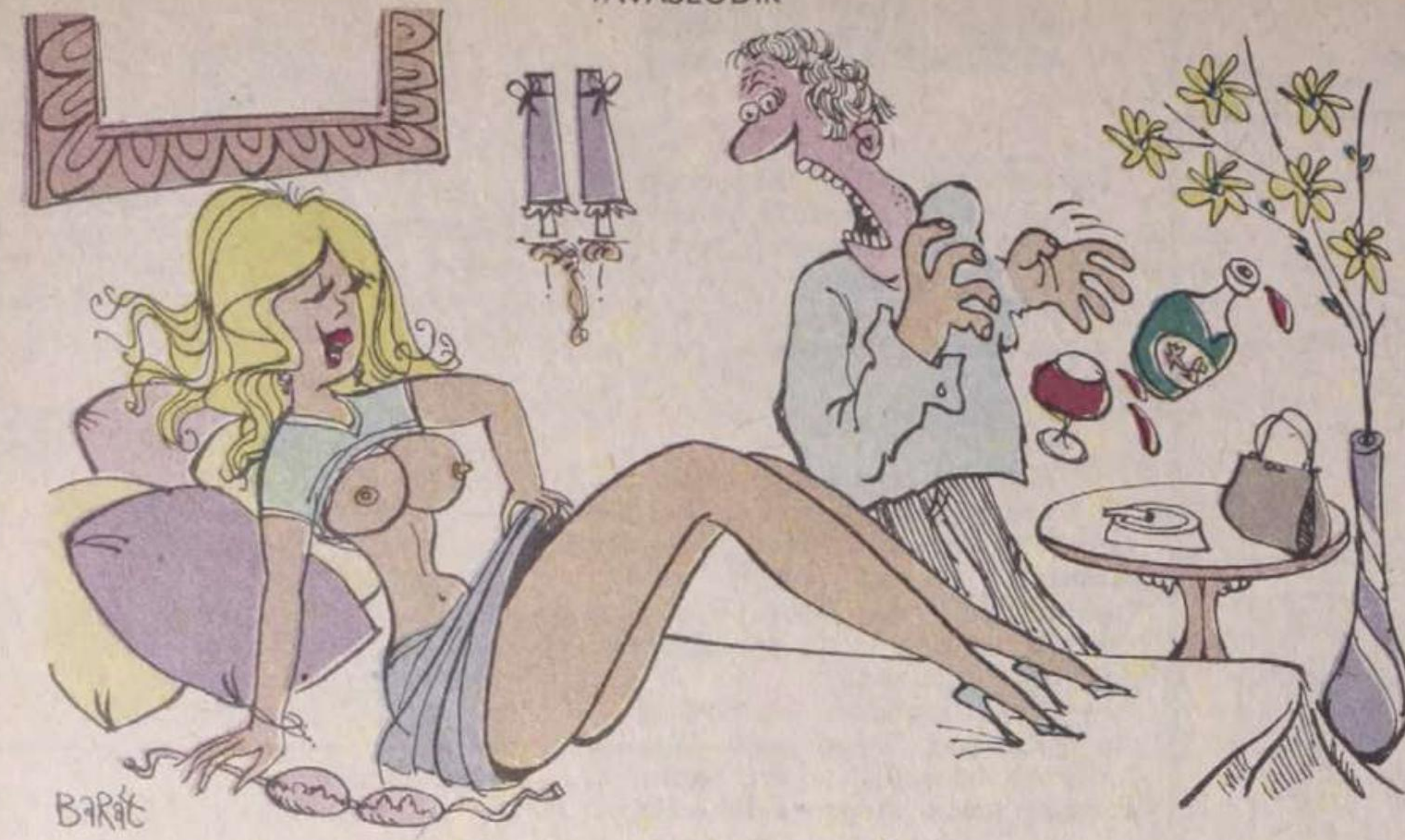

– Mit akarsz te gmk-ban csinálni?!

INDUL A SZEZON

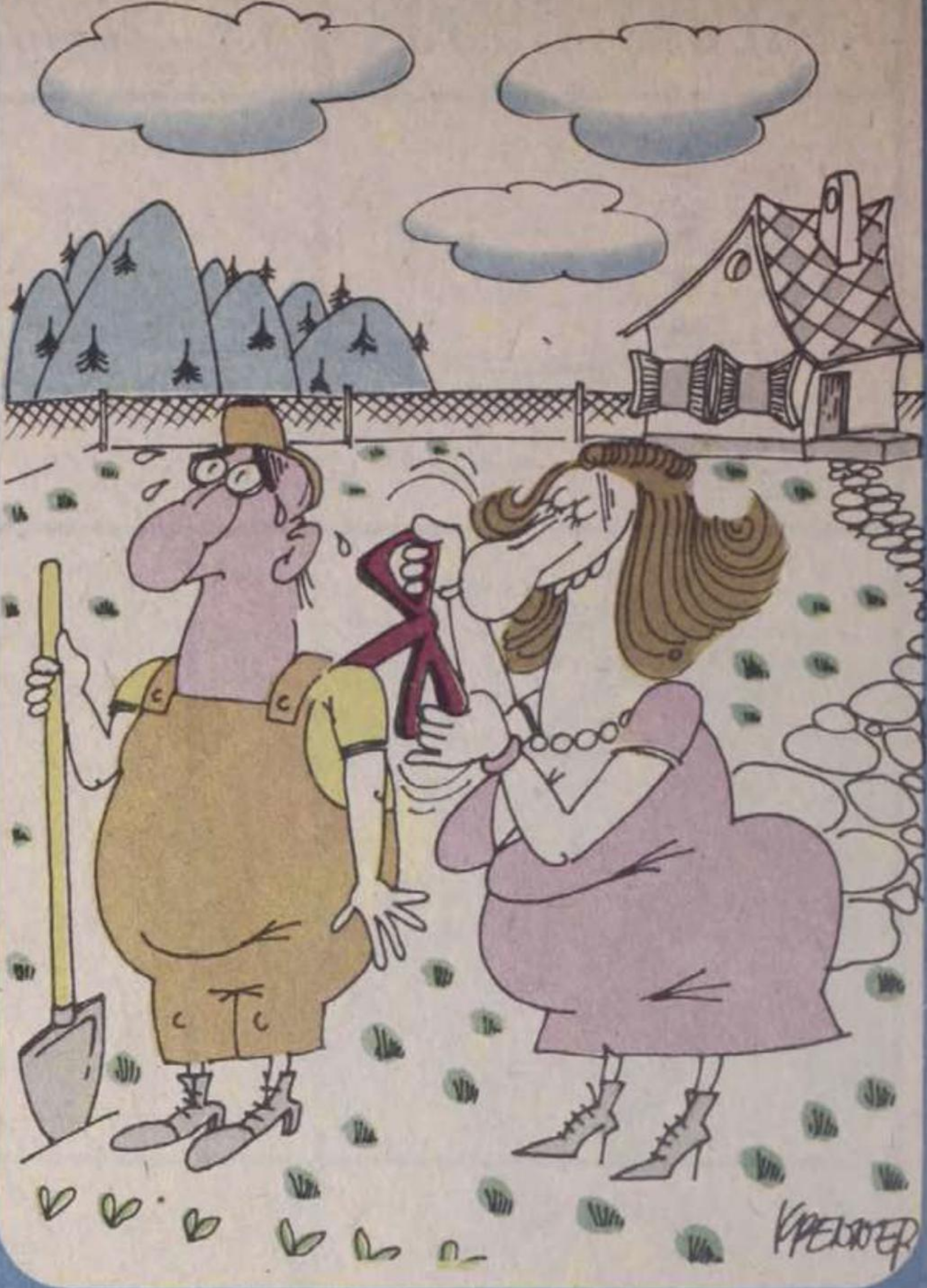

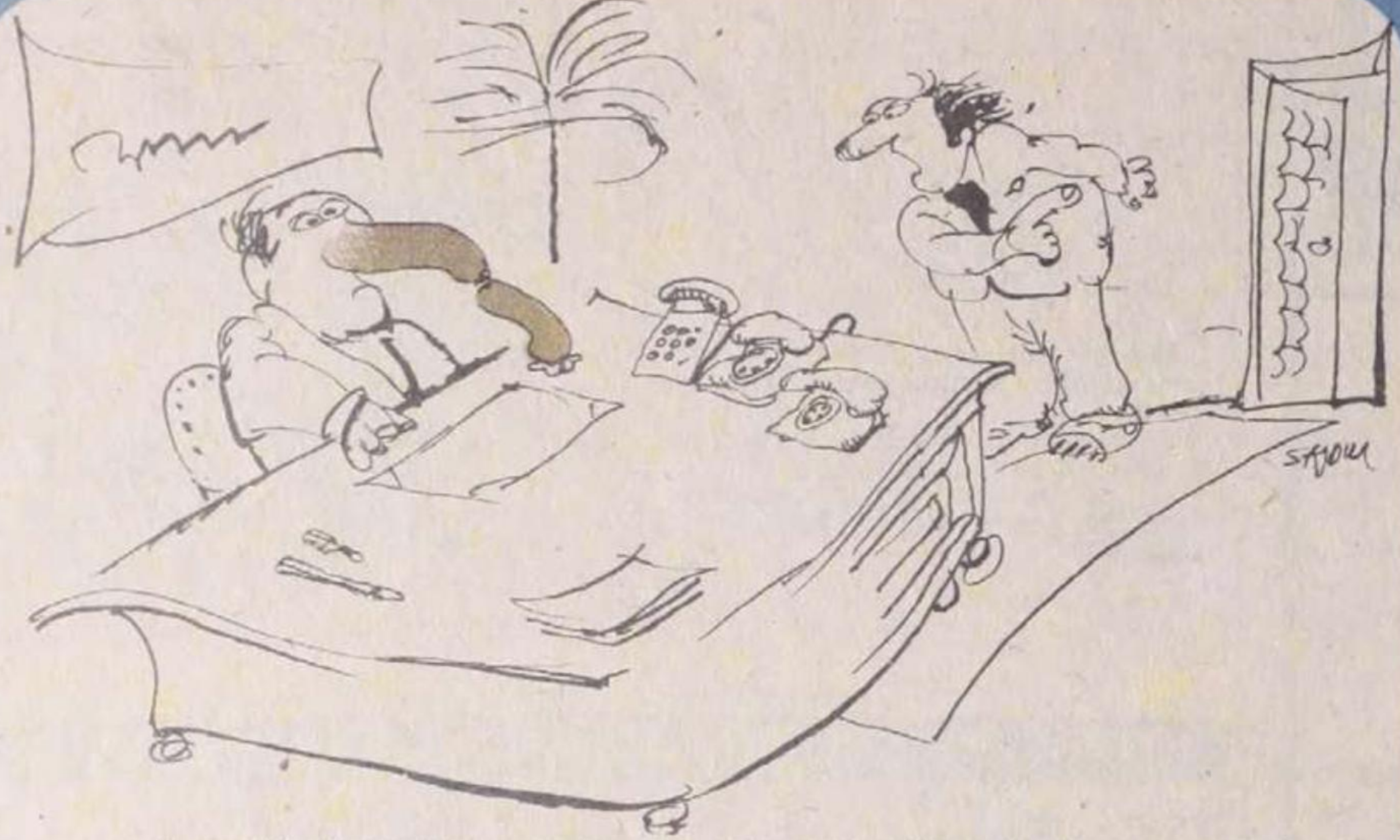

– Igen, főnök kartárs, volt itt egy átkozódó néni, akinek nem tudtuk elintézni az ügyét!

EXKLUZIV

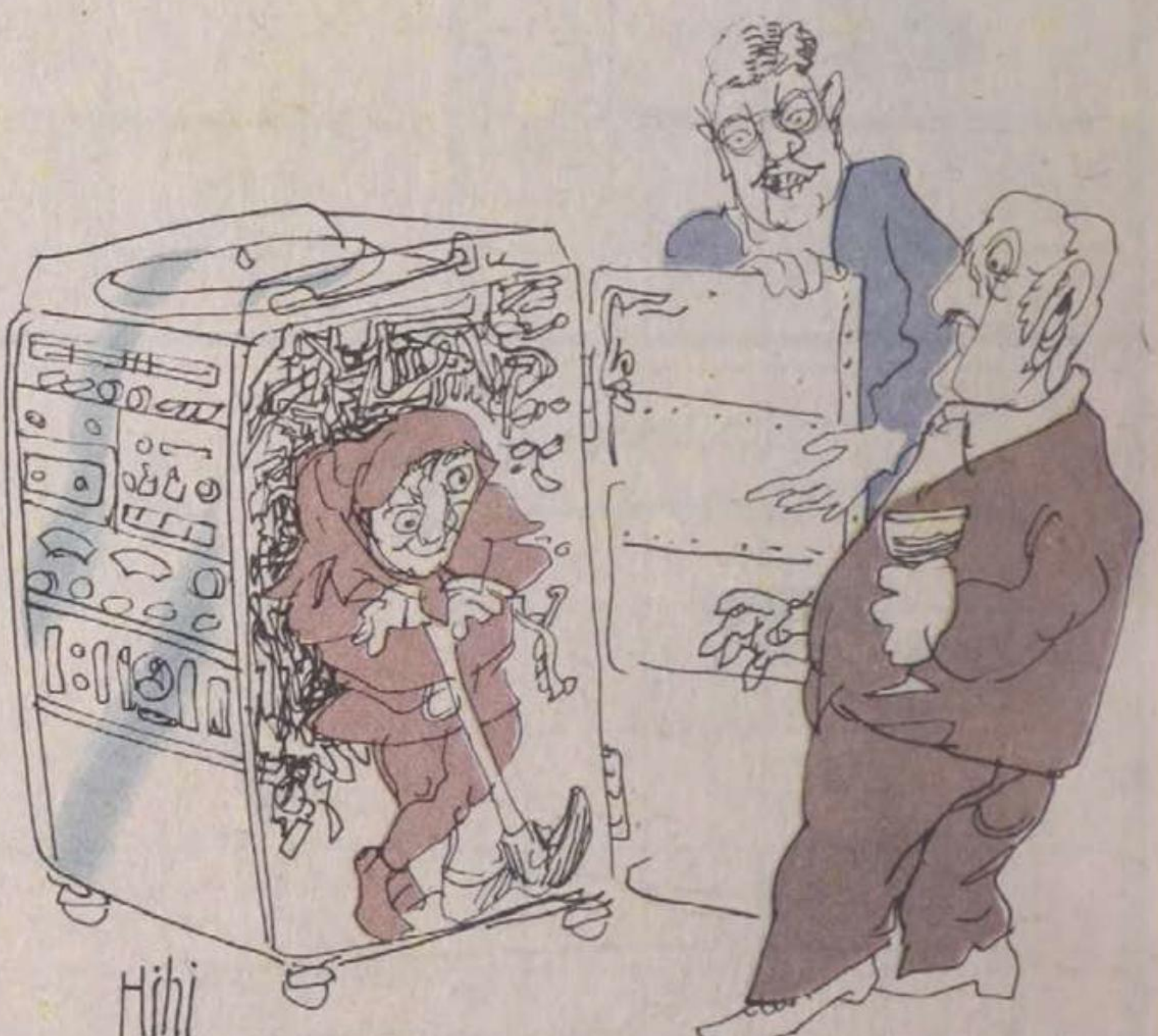

– Ez itt a hi-fi toronyőröm.

HITCHCOCK-SOROZAT

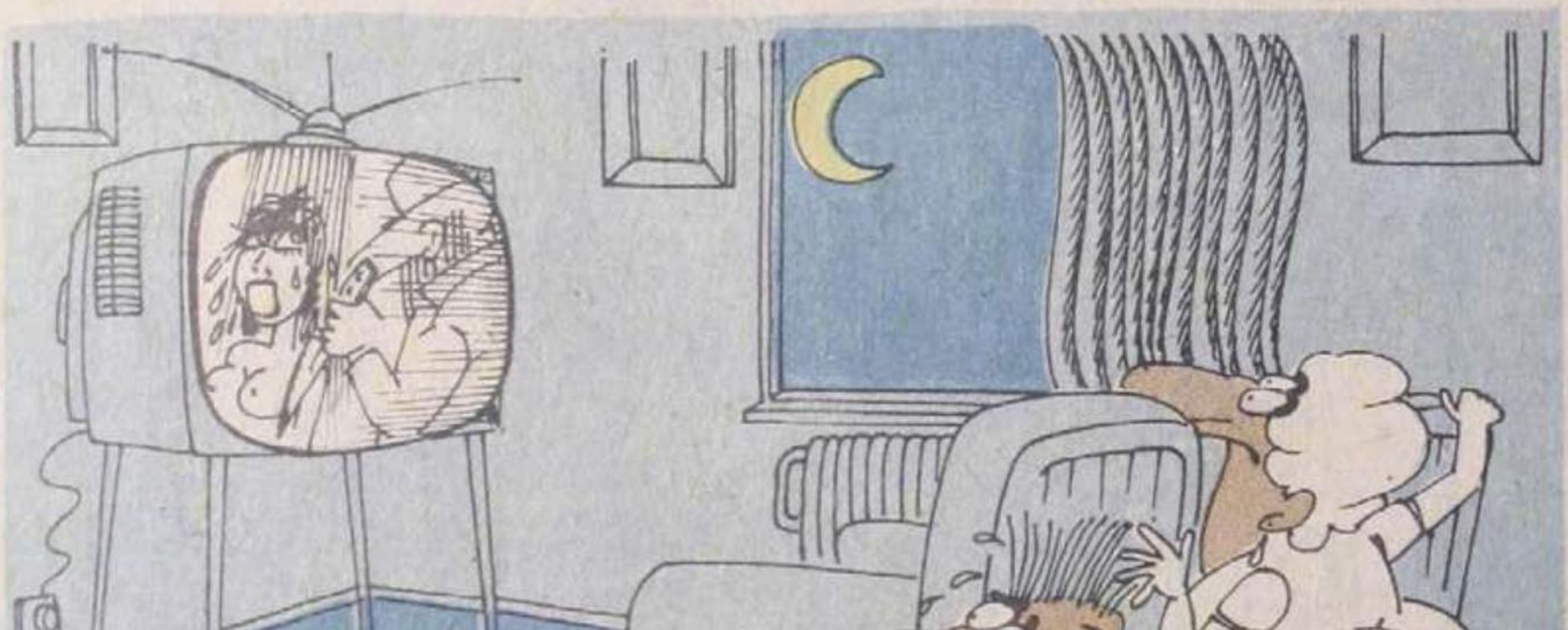

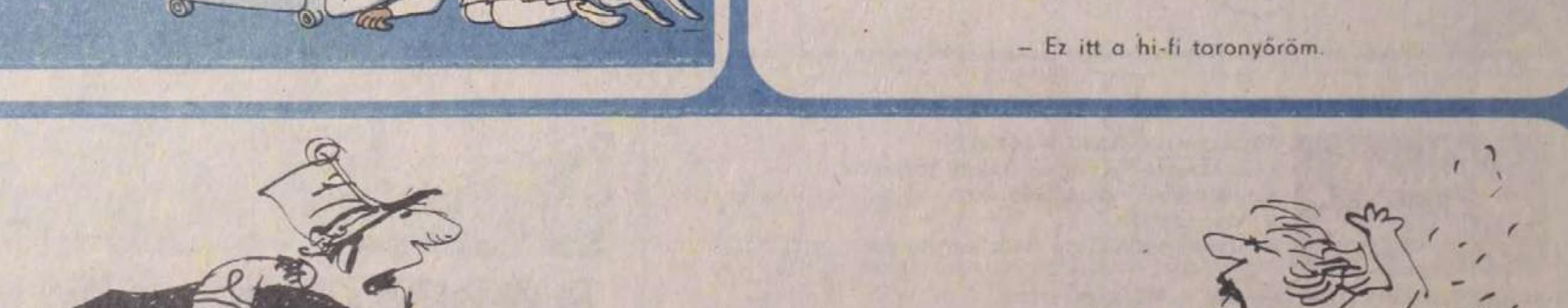– Ti meg a sok spray-vel teszitek tönkre a föld légkörét!